

REPUBLIC OF TURKEY
MINISTRY OF JUSTICE

DIŞ İLİŞKİLER VE AVRUPA BİRLİĞİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
DIRECTORATE GENERAL FOR FOREIGN RELATIONS & EU AFFAIRS

ULUSLARARASI HUKUK BÜLTENİ

INTERNATIONAL LAW BULLETIN

Mayıs 2022 / May 2022

26. Sayı / 26th Issue

4 ayda bir yayımlanır / Published in every four months

**ADALET BAKANIMIZ SAYIN BEKİR BOZDAĞ
TÜRKİYE-ÖZBEKİSTAN YÜKSEK DÜZEYLİ
STRATEJİK İŞBİRLİĞİ KONSEYİ TOPLANTISI'NA KATILIM SAĞLADI**

OUR MINISTER OF JUSTICE MR. BEKİR BOZDAĞ
ATTENDED TO THE MEETING OF TÜRKİYE – UZBEKİSTAN HIGH LEVEL
STRATEGIC COOPERATION COUNCIL

SUNUŞ \ IN THIS ISSUE

Kıymetli Okurlarımız,

Yeni haber ve çalışmalar ile Bültenimizin bahar sayısını da sizlere sunmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Devletler arasındaki ekonomik, siyasi ve sosyo-kültürel ilişkilerin arttığı bir süreçte yaşanan pandemi ülkeler arası iş birliğinin önemini de artırmıştır. Uluslararası alanda iş birliğinin en somut yansımalarından birini adli iş birliği oluşturmaktadır.

Bu sayımızda uluslararası adli yardımlaşmanın en önemli başlıklarından olan “suçlu iadesi” ve “hükümlü nakline” ilişkin iki çalışmaya yer veriyoruz.

Günümüzde terörizmin küresel bir tehdit haline geldiğihususunu belirtilmektedir. Terör örgütlerinin varlığını sürdürbilmeleri için fona ihtiyaçlarının bulunduğu ise yadsınamayacak bir gerçektir. Bu bağlamda, bu sayımızda uluslararası hukukta ilk kez terörizmin finansmanı eylemini bağımsız bir suç olarak ele alan “Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme” ile ilgili bir makaleyi de istifadelerinize sunuyoruz. Yine Adalet Erişime ilişkin Lahey Uluslararası Adalet Erişim Sözleşmesi’ni ele alan bir çalışma da bu sayımızda yer almaktadır.

Artan sanayileşme ile birlikte her geçen gün biyolojik çeşitliliğin öneminin de arttığını görüyoruz. Keza, Ülkemiz 2022-2024 döneminde BM Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi’nin de Dönem Başkanlığı’ını yapmaktadır. Bu kapsamda, Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi ile ilgili bir makalemizi de sizlerle paylaşmak istedik.

Fikri mülkiyet haklarına ilişkin farkındalığın giderek geliştiği günümüzde, fikri ve sınai haklar alanında önemli bir uluslararası örgüt olan Dünya Fikri Mülkiyet Örgütü hakkında bir tanıtıcı çalışmayı da bu sayımızda bulabilirsiniz.

Son olarak içinden geçmekte olduğumuz pandemi ortamının bir zorunluluğu olarak karşımıza çıkan artan dijitalleşme ve teknolojik gelişmeler insanlığa yeni imkânlar ve fırsatlar sunmasının yanı sıra daha önce karşılaşmadığımız sorunlarla da yüzleşmemize neden olmaktadır. Bu bağlamda, sadelik ve dijital minimalizmin önemine dikkat çeken bir çalışmamıza da bu sayımızda yer veriyoruz.

Bu vesileyle, Bültenimizin bu sayısında emeği geçen Bülten Yayın Kurulu üyeleri ile Bülten’e yazıları ile katkı veren tüm değerli mesai arkadaşlarıma samimi özveri ve gayretleri için teşekkür ediyorum. Bir başka sayıda buluşmak dileğiyle...

Dear Readers,

We are happy to present you the spring issue of our Bulletin with fresh news and articles. Emerging at a time when the economic, political and socio-cultural relations among the states were on the rise, the pandemic has increased the significance of cooperation between the states as well. Legal cooperation constitutes one of the most substantial reflections of cooperation at international scale.

In this issue, we have included two articles on “extradition” and “transfer of sentenced persons” which stand as one of the most important titles of international legal assistance.

It is indicated that terrorism has become a global threat today. It is an undeniable fact that terrorist organizations need funds to survive. In this context, in this issue, we present to you an article on the “International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism” which for the first time addresses to the financing of terrorism as an independent crime in international law. An article about the Hague Convention on International Access to Justice is also included in this issue.

Together with the increasing industrialization, we see that the importance of biological diversity has also been increasing day by day. Likewise, our country holds the Term Presidency of the UN Convention on Biological Diversity for the period 2022 - 2024. In this context, we want to share with you an article on the Convention on Biological Diversity.

At a time when the awareness on intellectual property rights is gradually increasing, you can find an introductory work on the World Intellectual Property Organization which is an important international organization on intellectual and industrial rights.

Finally, increasing digitalization and technological advancements which emerged as a necessity of the pandemic conditions, have provided with new opportunities and possibilities as well as forcing humanity to face new problems that we have not encountered before. In this regard, we also include an article that draws attention to the importance of simplicity and digital minimalism in this issue.

I would like to take this opportunity to thank the members of the Bulletin Editorial Board and all my esteemed colleagues who contributed to the Bulletin with their articles for their sincere devotion and efforts. See you in another issue...

Kasım ÇİÇEK

Hâkim / Judge

Genel Müdür / General Director

Sahibi / The Owner

Dış İlişkiler ve Avrupa Birliği Genel Müdürlüğü Adına
On Behalf of Directorate General For Foreign Relations & Eu Affairs

Kasım ÇİÇEK

Genel Müdür / General Director

Yayın Kurulu / Editorial Board

Başkan / Head

Dr. Ahmet ULUTAŞ

Genel Müdür Yardımcısı
Deputy General Director

Üyeler / Members

Dr. Gökçen TÜRKER

Daire Başkanı / Head of Department

Dr. Tamer SOYSAL

Daire Başkanı / Head of Department

Güliz OKYAR ÇALIŞKAN

Tetkik Hâkimi / Rapporteur Judge

Mehmet Soner ÖZOĞLU

Tetkik Hâkimi / Rapporteur Judge

Nuray KOVANCI

Tetkik Hâkimi / Rapporteur Judge

Lina İSLAM

Tetkik Hâkimi / Rapporteur Judge

Ayla SERÇE

Uzman / Expert

Z. Fulya DAŞKIN

Uzman / Expert

Tercüme / Translation

Adem ŞENSES

Ayşe Esra ERDOĞAN

Berkan SEYHAN

Betül DEMİR

Burhan BİLGİN

Dilşad TEKİN

Ezgi AKKAYA

Gülgün HAMAK

Saygın KARABIYIK

Tasarım - Dizgi / Graphic - Design

Öner ÇINAR

Adres / Address

Millî Müdafaa Cad. Adalet Bakanlığı Ek Binası No:22 ANKARA - Tel: 0.312 414 80 51 Faks: 0.312 219 45 23

Baskı / Publication

Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu İş Yurdu Müdürlüğü Matbaası - İstanbul Yolu 13. Km
Ergazi /ANKARA - Tel: 0 (312) 278 76 10 - Belgeç: 0 (312) 278 25 68

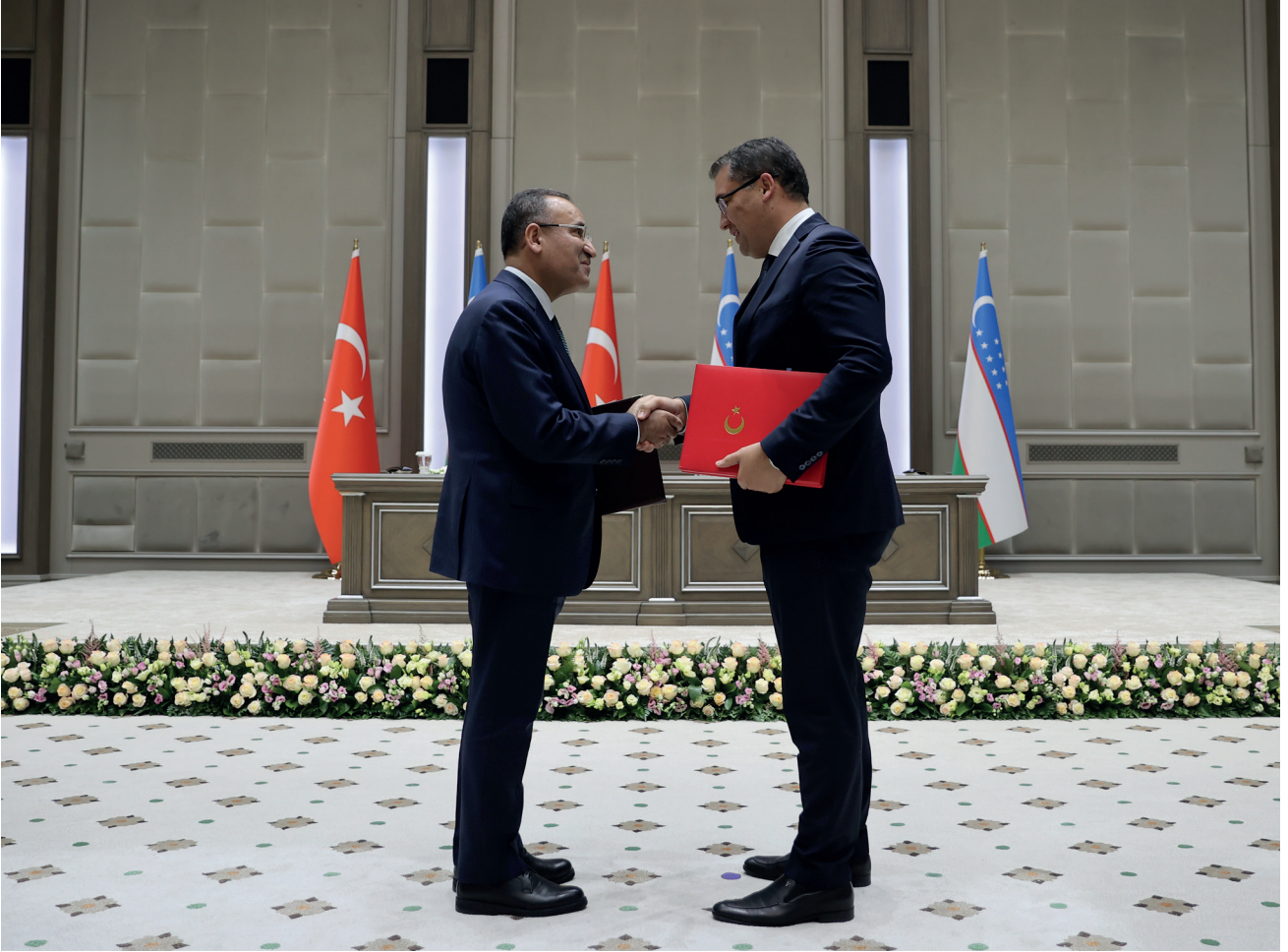
Bültende yer verilen yazılarda ileri sürülen görüşler yazarına aittir. The opinions stated in this bulletin belong to the writers.

İÇİNDEKİLER \ INDEX

ADALET BAKANIMIZ SAYIN BEKİR BOZDAĞ, TÜRKİYE-ÖZBEKİSTAN YÜKSEK DÜZEYLİ STRATEJİK İŞBİRLİĞİ KONSEYİ TOPLANTISI'NA KATILIM SAĞLADI OUR MINISTER OF JUSTICE MR. BEKİR BOZDAĞ ATTENDED TO THE MEETING OF TÜRKİYE – UZBEKISTAN HIGH LEVEL STRATEGIC COOPERATION COUNCIL.....	2
MUSTAFA NECMEDDİN ÖZTOP TERÖRİZMİN FİNANSMANININ ÖNLENMESİNE DAİR ULUSLARARASI SÖZLEŞME INTERNATIONAL CONVENTION FOR THE SUPPRESSION OF THE FINANCING OF TERRORISM.....	6
ADALET BAKANIMIZ İRAN İSLÂM CUMHURİYETİ ANKARA BÜYÜKELÇİSİ VE BERABERİNDEKİ HEYETİ KABUL ETTİ OUR JUSTICE MINISTER RECEIVED THE AMBASSADOR OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN AND THE ACCOMPANYING DELEGATION	13
EBRU CANSU KARAKUŞ İADE HUKUKUNDA TESLİM VE TRANSİT GEÇİŞ SURRENDER AND TRANSIT IN EXTRADITION LAW	16
AB DELEGASYONUNDAN BAKANIMIZ SAYIN BEKİR BOZDAĞ'A TEBRİK ZİYARETİ CONGRATULATORY VISIT FROM THE EU DELEGATION TO OUR MINISTER MR. BEKİR BOZDAĞ.....	24
BAYRAM ERDAŞ TÜRK HUKUKUNDA HÜKÜMLÜ NAKLİNİN REDDİ SEBEPLERİ REASONS FOR REFUSAL OF TRANSFER OF SENTENCED PERSONS IN TURKISH LAW	26
MALİ İŞBİRLİĞİ KOORDİNASYON KURULU TOPLANTISI YAPILDI FINANCIAL COOPERATION COORDINATION BOARD MEETING WAS HELD	33
İREM APAYDIN 1980 TARİHLİ LAHEY ULUSLARARASI ADALETE ERİŞİM SÖZLEŞMESİ 1980 HAGUE CONVENTION ON INTERNATIONAL ACCESS TO JUSTICE	34
IPA PROJELERİ ALANINDA IRM TOPLANTISI YAPILDI IRM MEETING IN THE FIELD OF IPA PROJECTS WAS HELD	43
EMRECAN KILIÇ BİRLEŞMİŞ MİLLETLER BİYOLOJİK ÇEŞİTLİLİK SÖZLEŞMESİ UNITED NATIONS CONVENTION ON BIOLOGICAL DIVERSITY	44
TÜRKİYE'DE CEZAÎ KONULAR İLE İLGİLİ ULUSLARARASI ADLÎ İŞ BİRLİĞİNİN GELİŞTİRİLMESİ PROJESİ'NİN ÜÇÜNCÜ PROJE YÖNETİM TOPLANTISI YAPILDI THIRD PROJECT MANAGEMENT MEETING OF THE PROJECT FOR IMPROVING INTERNATIONAL JUDICIAL COOPERATION IN CRIMINAL MATTERS İN TÜRKİYE WAS MADE	52
GÜLNİHAL KAYNAK AKCEVİZ DÜNYA FİKRİ MÜLKİYET ÖRGÜTÜ WORLD INTELLECTUAL PROPERTY ORGANIZATION.....	58
TACİKİSTAN CUMHURİYETİ BAŞSAVCILIĞI İLE TOPLANTI YAPILDI MEETING WAS HELD WITH THE CHIEF PUBLIC PROSECUTOR'S OFFICE OF THE REPUBLIC OF TAJIKISTAN	67
SULEYLA POLAT SADELİK VE DİJİTAL MİNİMALİZM SIMPLICITY AND DIGITAL MINIMALİZM	68

ADALET BAKANIMIZ SAYIN BEKİR BOZDAĞ, TÜRKİYE-ÖZBEKİSTAN YÜKSEK DÜZEYLİ STRATEJİK İŞBİRLİĞİ KONSEYİ TOPLANTISI'NA KATILIM SAĞLADI

OUR MINISTER OF JUSTICE MR. BEKİR BOZDAĞ ATTENDED TO
THE MEETING OF TÜRKİYE – UZBEKISTAN HIGH LEVEL STRATEGIC
COOPERATION COUNCIL

Özbekistan'ın Taşkent ilinde, 29-30 Mart 2022 tarihlerinde Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın başkanlığında Adalet Bakanımız Sayın Bekir Bozdağ'ın da katıldığı Türkiye-Özbekistan Yüksek Düzeyli Stratejik İş Birliği Konseyi İkinci Toplantısı gerçekleştirildi.

Söz konusu Toplantı'da, 'Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Özbekistan Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Hükümlülerin Nakli Andlaşması' ve 'Türkiye Cumhuriyeti Adalet Bakanlığı ile Özbekistan Cumhuriyeti Adalet Bakanlığı Arasında Adli Bilimler Alanında İş Birliği Mutabakatı' imzalandı.

Sayın Bakanımıza program süresince, Genel Müdürümüz Sayın Kasım Çiçek, Genel Müdür Yardımcımız Mustafa Tayyip Çiçek de eşlik etti.

The Second Meeting of Türkiye -Uzbekistan High Level Strategic Cooperation Council was held in Tashkent, Uzbekistan between 29-30 March 2022 under the chairmanship of our President Recep Tayyip Erdoğan, with the participation of our Minister of Justice, Bekir Bozdağ.

At the meeting, "Agreement on Transfer of Convicts between the Government of the Republic of Türkiye and the Government of the Republic of Uzbekistan" and "Memorandum of Understanding on Cooperation in the Field of Forensic Sciences between the Ministry of Justice of the Republic of Türkiye and the Ministry of Justice of the Republic of Uzbekistan" were signed.

During the program, our Director General Mr. Kasım Çiçek and Deputy Director General Mr. Mustafa Tayyip Çiçek accompanied our Minister.

**ADALET BAKANIMIZ SAYIN BEKİR BOZDAĞ
KUZEY MAKEDONYA ADALET AKADEMİSİ HEYETİNİ KABUL ETTİ**
**OUR MINISTER OF JUSTICE MR. BEKİR BOZDAĞ RECEIVED
THE DELEGATION OF THE ACADEMY FOR JUDGES AND
PROSECUTORS OF NORTH MACEDONIA**

Adalet Bakanımız Sayın Bekir Bozdağ, Türkiye Adalet Akademisinin davetlisi olarak ülkemizde bulunan Kuzey Makedonya Hâkimler ve Savcılar Akademisi Müdürü Sayın Natasha Gaber Damjanovska, Kuzey Makedonya Anayasa Mahkemesi Eski Başkanı Sayın Salih Murat ve Kuzey Makedonya Adalet Akademisi bünyesinde eğitim gören 25 hâkim ve savcı adayı ile beraberindeki heyeti 9 Mart 2022 tarihinde Gölbaşı Hâkimevinde kabul etti.

Our Minister of Justice Bekir Bozdağ received Ms. Natasha Gaber Damjanovska, the Director of the Academy for Judges and Prosecutors of North Macedonia, Mr. Salih Murat, Former President of the Constitutional Court of North Macedonia, and 25 candidate judges and prosecutors who are trained in the Justice Academy of North Macedonia and the accompanying delegation who were in our country at the invitation of the Justice Academy of Türkiye on 09 March 2022 in Gölbaşı Judge House.

POLONYA HEYETİNİN GENEL MÜDÜRLÜĞÜMÜZÜ ZİYARETİ VISIT OF POLISH DELEGATION TO OUR DIRECTORATE GENERAL

Polonya Adalet Bakanlığı Uluslararası İş Birliği ve İnsan Hakları Genel Müdürü Sayın Krzysztof Maslo ve beraberindeki heyet 11 Ocak 2022 tarihinde Genel Müdürlüğümüze bir ziyaret gerçekleştirdi.

Söz konusu heyetle yapılan toplantıda, iki ülke arasındaki dostane ilişkilerin önemine vurgu yapılarak, cezaî konularda adli yardımlaşma ve hükümlü nakli konuları ele alındı ve mevcut adli iş birliğinin daha da geliştirilmesi hususunda görüş birliğine varıldı.

Mr. Krzysztof Maslo, Director General of International Cooperation and Human Rights of the Ministry of Justice of Poland and the accompanying delegation visited our Directorate General on 11 January 2022.

In the meeting held with the delegation, the importance of friendly relations between the two countries was emphasized, the issues of legal assistance in criminal matters and the transfer of convicts were discussed, and a consensus was reached on the further development of the existing judicial cooperation.

AİLE MAHKEMELERİNİN ETKİNLİĞİNİN ARTIRILMASI PROJESİ'NİN AÇILIŞI GERÇEKLEŞTİRİLDİ

THE PROJECT OF INCREASING THE EFFICIENCY OF FAMILY COURTS WAS INITIATED

2014-2020 yıllarını kapsayan, Avrupa Birliği Katılım Öncesi Mali Yardım Aracı (IPA) II. Dönemi 2016 yılı programlaması kapsamında, Türkiye Adalet Akademisi'nin nihai yararlanıcısı olduğu, Avrupa Birliği ve Avrupa Konseyi tarafından ortaklaşa finanse edilen "Aile Mahkemelerinin Etkinliğinin Artırılması: Aile Üyelerinin Haklarının Daha İyi Korunması Ortak Projesi"nin açılış etkinliği 18 Ocak 2022 tarihinde Ankara Sheraton Hotel'de gerçekleştirildi.

Projenin açılış etkinliğine, Dışişleri Bakan Yardımcısı ve Avrupa Birliği Başkanı Büyükelçi Faruk Kaymakçı, Avrupa Birliği Türkiye Delegasyonu Başkan Yardımcısı Eleftheria Pertzınidou, Avrupa Konseyi Programlar Genel Direktörü Verena Taylor ve Türkiye Adalet Akademisi Başkanı Muhittin Özdemir, Genel Müdürümüz Kasım Çiçek ve Genel Müdür Yardımcımız Dr. Ahmet Ulutaş ile Daire Başkanı Dr. Tamer Soysal katılım sağladı.

The opening event of the "Project on Increasing the Efficiency of Family Courts: Better Protection of the Rights of Family Members Joint Project", of which the Justice Academy of Türkiye is the final beneficiary and which is co-financed by the European Union and the Council of Europe, within the scope of the 2016 programming period of the European Union Instrument for Pre-Accession Assistance (IPA) II covering the years 2014-2020, was held on 18 January 2022 at Ankara Sheraton Hotel.

Deputy Minister of Foreign Affairs and Director for EU Affairs Ambassador Faruk Kaymakçı, Deputy Head of the EU Delegation to Türkiye Ms. Eleftheria Pertzınidou, Council of Europe Director of General Programs Ms. Verena Taylor and the President of Justice Academy of Türkiye Mr. Muhittin Özdemir, our Director General Mr. Kasım Çiçek, our Deputy Director General Dr. Ahmet Ulutaş and Head of Department Dr. Tamer Soysal participated in the opening event of the Project.

I. Giriş

Terörizm, çağımızda uluslararası topluma yönelik en önemli tehditlerinden birini oluşturmaktadır. Günümüzde terör örgütlerinin bölgesel bir sorun olmaktan ziyade küresel ölçekte faaliyette bulunmaları ve hatta DEAŞ terör örgütü örneğinde olduğu gibi bağımsız bir devlet iddiasında bulunmaları, terörizmin tarih boyunca hiç olmadığı kadar büyük bir tehdit haline geldiğini göstermektedir.

Terörle mücadelede bir yöntem olarak terörizmin finans kaynakları ile mücadelenin etkin bir yol olup olmadığı önceleri oldukça tartışma konusu edilmiş, bir kısım yazarlarca, terör eylemleri gerçekleştirmek için gereken mali kaynağın yüksek olmaması nedeniyle terörizmin finansmanı ile mücadelenin beyhude bir çaba olduğu görüşü seslendirilmiştir. Bununla birlikte, terör eylemlerinin nispeten düşük maliyetle gerçekleştirilebilmesine karşılık, sebep olduğu zararın oldukça yüksek olduğu ifade edilmiştir.

Öte yandan, münferit terör eylemlerinin hazırlığı için yüksek miktarda mali kaynağa ihtiyaç duyulmamasına karşılık, terör örgütlerinin varlığını sürdürebilmeleri için önemli düzeyde fona ihtiyaçlarının bulunduğu yadsınamayacak bir gerçektir. Zira terör örgütlerinin devamlılıklarını sağlayabilmeleri için düzenli harcama gerektiren; eğitim faaliyetleri, ulaşım, silah tedariki, propaganda faaliyetleri, örgüt üyelerinin giderlerinin karşılanması gibi birçok başlık bulunmaktadır.

Avusturalya kaynaklı olarak yapılan bir araştırmada, El-Kaide'nin gelirinin yaklaşık %10'unun terör saldırıları amacıyla operasyonel giderler için kullanıldığı, kalan miktarının ise terör örgütünün yönetimi ile devamını sağlayıcı diğer giderler için harcandığının tahmin edildiği belirtilmiştir. Bu bakımdan, terörizmin finansmanı ile mücadele, terör örgütlerinin mali olarak sürdürülebilirliğini engelleyici önemli bir tedbir olarak karşımıza çıkmaktadır.

I. Introduction

Terrorism constitutes one of the most important threats to the international community in our age. It is possible to say as follows: The fact that terrorist organizations carry out activities on a global scale rather than being a regional problem, and even they claim for being an independent state, as in the example of DEASH terrorist organization, indicate that terrorism has become a greater threat than ever before throughout history.

As a method in the fight against terrorism, whether it is an effective way to fight with the financial resources of terrorism has been the subject of many debates before; and some authors express the view that the fight against financing of terrorism is a futile effort, because the financial resources required to carry out terrorist acts are not high. However, it was stated that although terrorist acts could be carried out at a relatively low cost, the damage they caused was quite high.

On the other hand, despite the fact that large amounts of financial resources are not needed for the preparation of individual terrorist acts, it is undeniable that terrorist organizations need significant funds to survive. As terrorist organizations require regular spending in order to ensure their continuity; there are many topics such as training activities, transportation, arms supply, propaganda activities, meeting the expenses of the members of the organization, etc.

In a study originating from Australia, it was stated that approximately 10 % of Al-Qaeda's income was used for operational expenses with the aim of terrorist attacks, and it was estimated that the remaining amount was spent on the management of the terrorist organization and other expenses for ensuring its continuation. In this respect, the fight against the financing of terrorism is an important measure that prevents the financial sustainability of terrorist organizations.

1990'lı yıllardan önce devletlerin, terörizmin finansmanı ile mücadeleyle ilişkin müstakil politikaları bulunmamakta, bu husus terörle mücadele üst başlığı altında değerlendirilmekteydi. Bilahare, uluslararası toplum tarafından, terör fonları ile bireysel olarak mücadeleye özel önem atfedilmeye başlanmıştır. Böylece, terörizmin finansmanı odaklı uluslararası düzenlemelerin getirilmesi, terörizm ile mücadelede önemli bir dönüm noktası olmuştur.

Terörle mücadelede terörizmin finans kaynaklarının hedef alınması, küresel olarak 2000'li yılların başından itibaren ivme kazanmıştır.

II. SÖZLEŞME'YE İLİŞKİN GENEL BİLGİLER

Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme, 9 Aralık 1999 tarihinde BM Genel Kurulu tarafından kabul edilmiş, 10.01.2000 tarihinde Devletlerin imzasına açılmış ve 10.04.2002 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

Türkiye, Sözleşme'yi 27.09.2001 tarihinde imzalamış, 10.01.2002 tarih ve 4738 sayılı Kanunla Sözleşme'nin onaylanması uygun bulunmuş ve 01.04.2002 tarihli Bakanlar Kurulu Kararı ile de onaylanmıştır.

Son dönemde Sözleşme'ye taraf olan devletlerin sayısında hızlı bir artış yaşanmış olup, hâlihazırda taraf Devlet sayısı ise 189'dur.

Sözleşme'nin Giriş kısmında, terörizmin finansmanı konusunun uluslararası toplumu bütünüyle ve ciddi şekilde kaygılandıran bir sorun teşkil ettiği, uluslararası terörizm eylemlerinin sayı ve vahametinin, teröristlerin elde edebildikleri mali kaynaklarla orantılı olduğu, mevcut çok taraflı hukuki belgelerin, münhasıran terörizmin finansmanı konusuna eğilmedikleri belirtilmiştir.

III. SÖZLEŞME'NİN ÖNEMİ

Uluslararası düzeyde terörizmin finansmanı ile mücadelede önemli bir kazanım olarak görülen Sözleşme, terörizmin finansmanını suç haline getirme düşüncesini ilk kez küresel düzeyde bir uluslararası anlaşma metninde hayata geçirmiştir.

Sözleşme'de terörizmin finansmanı ile ilgili olarak taraf devletler için öngörülen başlıca yükümlülükleri ifade etmek gerekirse:

Before 1990s, states did not have separate policies regarding the fight against financing of terrorism, and this issue was evaluated under the heading of combating terrorism. Subsequently, the international community began to attach special importance to the fight against terror funds individually. Thus, the introduction of international regulations, focusing on the financing of terrorism, became an important turning point in the fight against terrorism.

Targeting the financial resources of terrorism in the fight against terrorism has gained momentum globally since early 2000s.

II. GENERAL INFORMATION ABOUT THE CONVENTION

The International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism was adopted by the UN General Assembly on 9 December 1999, opened for signature of the States on 10.01.2000 and entered into force on 10.04.2002.

Türkiye signed the Convention on 27.09.2001; it was ratified with the Law dated 10.01.2002 and numbered 4738, and it was approved with the decision of the Council of Ministers dated 01.04.2002.

There has been a rapid increase in the number of states party to the Convention in the recent period, and the number of states party to the Convention is currently 189.

In the Preamble of the Convention, it was stated that the financing of terrorism was a matter of grave concern to the international community as a whole; the number and seriousness of acts of international terrorism depended on the financing that terrorists might obtain; and existing multilateral legal instruments did not expressly address such financing.

III. IMPORTANCE OF THE CONVENTION

The Convention, which is seen as an important achievement in the fight against the financing of terrorism at the international level, realized the idea of criminalizing the financing of terrorism for the first time in an international treaty at the global level.

The main obligations of the states parties regarding the financing of terrorism in the Convention are as follows:

- Sözleşme’de tanımı yapılan terörizmin finansmanının devletlerin ulusal hukukunda suç olarak kabul edilerek uygun bir ceza öngörülmesi,
- Tarafların Devletlerin ülkelerinde yerleşik veya kendi hukuklarına göre kurulmuş olan bir tüzel kişiliğin yönetiminden veya denetiminden sorumlu bir kişinin, bu sıfatıyla, terörizmin finansmanı suçunu işlediğinde, iç hukuk ilkelerine uygun olarak, o tüzel kişiliğin cezai, hukuki veya idari açıdan etkin, orantılı ve caydırıcı nitelikte yaptırımlara tabi tutulması gerektiği,
- Terörizmin finansmanı eylemlerinin siyasi, felsefi, ideolojik, ırksal, etnik, dini veya benzer mülâhazalarla hukuka uygun kabul edilmemesi için ülkelerce gerekli önlemlerin alınması,

- Sözleşme’de belirtilen terör eylemleri için tahsis edilen, kullanılan veya bunların işlenmesinden elde edilen ve daha sonra müsadere konusu olabilecek fonların; tespitinin, ortaya çıkarılmasının, bunlara el konulmasının veya dondurulmasının sağlanması,
- Terörizmin finansmanı suçunu işleyenlerin talep eden ülkeye iade edilmemesi durumunda talep edilen devletin ulusal hukukuna göre soruşturulması,
- Ülkelerin, terörizmin finansmanı suçu ile ilgili soruşturma ve kovuşturmalarda mümkün olan en geniş şekilde adli yardımlaşmada bulunması,
- Finansal kuruluşların terörist fon akışını tespit etmesini, engellemesini ve durdurmasını sağlayacak tedbirler alması.

Sözleşme’de terörizmin açık tanımına yer verilmemiş ise de, finanse edilmesi yasaklanan eylemlerin neler olduğu hususunda bir tanım getirilmiştir. Böylece, terör eylemlerinin neler olduğu konusunda Sözleşme’de

- To establish the offences of financing of terrorism, defined in the Convention, as criminal offences under the domestic law of the states, and to make those offences punishable by appropriate penalties;
- In accordance with its domestic legal principles, to take the necessary measures to enable a legal entity located in its territory or organized under its laws to be held liable when a person responsible for the management or control of that legal entity has, in that capacity, committed an offence of financing of terrorism; and to ensure that the afore-mentioned legal entities are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal, civil or administrative sanctions;
- To take necessary measures to ensure that the acts of financing of terrorism are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature;
- To take appropriate measures for the identification, detection, seizure or freezing of any funds used or allocated for the purpose of committing the terror offences defined in the Convention as well as the proceeds derived from such offences, for purposes of possible forfeiture;
- In the event that those who commit the offence of financing terrorism are not extradited to the requesting country, to investigate them in accordance with the national law of the requested state;
- To provide legal assistance in the widest possible extent during investigations and prosecutions related to the offence of financing of terrorism;
- To take measures to enable financial institutions to detect, prevent and stop the flow of terrorist funds.

Although a clear definition of terrorism was not included in the Convention, a definition was introduced as to which activities were prohibited from financing. Thus, it is possible to mention the existence of an indirect expression in the Convention about what terrorist acts are. Accordingly, two group of acts were evaluated within the scope of terrorism. First of all, the acts mentioned in the nine international conventions, signed between 1970 and 1997 and included

dolaylı bir anlatımın varlığından bahsedilebilecektir. Buna göre, iki tür eylem grubu terörizm kapsamında değerlendirilmiştir. İlk olarak, 1970 ile 1997 yılları arasında imzalanan ve Sözleşme ekinde yer alan dokuz adet uluslararası sözleşmede zikredilen eylemler finansmanı yasak eylemler olarak ortaya konulmuştur. İkinci olarak da, terör eylemi olabilecek fiillerin tanımından hareket edilerek söz konusu fiillerin terörizmin finansmanı sayılacağı hususu vurgulanmıştır.

Bu kapsamda, terörizmin finansmanının tanımı Sözleşme'nin 2 nci maddesinde aşağıdaki şekilde yapılmıştır:

“Herhangi bir kişi, her ne suretle olursa olsun, tümüyle veya kısmen, aşağıda tadat edilen eylemlerin gerçekleştirilmesinde kullanılması niyetiyle veya kulla-

nılacağını bilerek, doğrudan veya dolaylı olarak, yasa dışı bir şekilde ve kasten, fon sağlamak veya toplamakta ise, bu Sözleşmeyi ihlâl eder:

- Ekte tadat olunan andlaşmaların herhangi biri kapsamında ve vazettiği tanım çerçevesinde suç teşkil eden eylem,
- Niteliği veya kapsamı itibarıyla, bir halkı korkutmak, ya da bir hükümeti veya uluslararası örgütü herhangi bir eylemi gerçekleştirmeye veya gerçekleştirmekten kaçınmaya zorlamak amacını gütmesi halinde, bir sivilin ya da bir silâhlı çatışma durumunda muhasemata doğrudan katılmayan herhangi başka bir kişiyi öldürmeye veya ağır şekilde yaralamaya yönelik diğer tüm eylemler.”

Sözleşmenin ekinde yer alan terörle ilgili dokuz Sözleşme ise aşağıda gösterilmiştir:

- Uçakların Yasadışı Ele Geçirilmesinin Önlenmesi Sözleşmesi (16 Aralık 1970, Lahey)
- Sivil Havacılık Güvenliğine Karşı Yasadışı Eylemlerin Önlenmesi Sözleşmesi (23 Eylül 1971, Montreal)

in the annex of the Convention, were defined as the acts, prohibited from financing. Secondly, based on the definition of acts that could be terrorist acts, it was emphasized that the afore-mentioned acts would be considered as financing of terrorism.

In this context, the definition of financing of terrorism is made in the Article 2 of the Convention as follows:

“Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person by any means, directly or indirectly, unlawfully and wilfully, provides or collects funds with the intention that they should be used or in the knowledge that they are to be used, in full or in part, in order to carry out:

- An act which constitutes an offence within the scope of and as defined in one of the treaties listed in the annex; or
- Any other act intended to cause death or serious bodily injury to a civilian, or to any other person not taking an active part in the hostilities in a situation of armed conflict, when the purpose of such act, by its nature or context, is to intimidate a population, or to compel a government or an international organization to do or to abstain from doing any act.”

The nine conventions on terrorism, included in the annex to the Convention, are shown below:

- Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft (16 December 1970, Hague)
- Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation (23 September 1971, Montreal)
- Convention on the Prevention and Punishment of Crimes against Internationally Protected Persons, including Diplomatic Agents (14 December 1973, New York)
- International Convention against the Taking of Hostages (17 December 1979, New York)
- Convention on the Physical Protection of Nuclear Material (3 March 1980, Vienna)
- Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation (24 February 1988, Montreal)

3. Diplomatik Ajanlar Dahil Uluslararası Korunan Kişilere Karşı İşlenen Suçların Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesi (14 Aralık 1973, New York)

4. Rehin Almalara Karşı Uluslararası Sözleşme (17 Aralık 1979, New York)

5. Nükleer Maddelerin Fiziki Korunması Sözleşmesi (3 Mart 1980, Viyana)

6. Uluslararası Sivil Havacılığa Hizmet veren Havalimanlarında Yasadışı Şiddet Eylemlerinin Önlenmesi Protokolü, Sivil Havacılık Güvenliğine Karşı Yasadışı Eylemlerin Önlenmesi Sözleşmesine Ek Protokol (24 Şubat 1988, Montreal)

7. Denizcilik Seferyollarının Güvenliğine Karşı Yasadışı Eylemlerin Önlenmesi Sözleşmesi (10 Mart 1988, Roma)

8. Kıta Sahanelerinde Kurulu Sabit Platformların Güvenliğine Karşı Yasadışı Eylemlerin Önlenmesi Hakkında Protokol (10 Mart 1988, Roma)

9. Terörist Bombalamaların Önlenmesi Sözleşmesi (15 Aralık 1997, New York)

Sözleşme, ilerleyen dönemlerde terörizmin finansmanını konu olan birçok uluslararası belgede, gerek terörizmin finansmanı suçunun tanımı ve gerekse sözleşme'nin öngördüğü yükümlülükler bakımından referans olarak kabul edilmiştir. Bu anlamda, 11 Eylül saldırılarından 17 gün sonra yayımlanan ve terörizmin finansmanı ile mücadelede köşe taşı olarak kabul edilecek uluslararası belgelerden biri olan Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin 1373 sayılı Kararı ile tüm devletlerin Sözleşme'yi imzalaması hususunda çağrıda bulunulmuştur.

Ayrıca, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, terörizmin finansmanı ve kitle imha silahlarının yayılmasının finansmanı hususlarında uluslararası standartlar belirlemekle hâlihazırda görevli olan ve 1989 yılında kurulan hükümetlerarası bir kuruluş olan Mali Eylem Görev Gücü'nün (FATF) yayınladığı Tavsiyelerde, ülkelerin Sözleşme'ye taraf olması gerektiği belirtilmekle yetinilmemiş, ülkelerin terörizmin finansmanı eylemini Sözleşme'deki tanım ile uyumlu bir şekilde ulusal hukuklarında suç olarak düzenlemeleri gerektiğine de vurgu yapılmıştır.

7. Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation (10 March 1988, Rome)

8. Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Fixed Platforms located on the Continental Shelf (10 March 1988, Rome)

9. International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings (15 December 1997, New York)

The Convention was accepted as a reference in many international documents dealing with the financing of terrorism in the following periods, both in terms of the definition of the offence of financing of terrorism and the obligations stipulated by the Convention. In this sense, with the Resolution numbered 1373 of the United Nations Security Council, which is one of the international documents that has been accepted as a cornerstone in the fight against the financing of terrorism and which was published 17 days after the September 11 attacks, all states were called for to sign the Convention.

In addition, in the Recommendations of the Financial Action Task Force (FATF), an intergovernmental organization established in 1989 that is currently assigned with setting international standards on money laundering, financing of terrorism and financing the proliferation of weapons of mass destruction; it was not only stated that the countries were required to be party to the Convention, but it was also emphasized that the countries were required to regulate the act of financing of terrorism as an offence in their national laws in line with its definition in the Convention.

As it is seen, the Convention is shown as a source that countries should rely on in later international texts on the financing of terrorism.

Görüldüğü üzere, Sözleşme, terörizmin finansmanına ilişkin daha sonra ortaya çıkan uluslararası metinlerde, ülkelerin esas almaları gereken bir kaynak olarak gösterilmiştir.

IV. SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Türkiye’de terörizmin finansmanı suçunun düzenlenerek bu konudaki mevzuatın oluşturulması bakımından Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme önem taşımaktadır. Terörle Mücadele Kanunu’nun 8 inci maddenin gerekçesi incelendiğinde bu maddenin Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme’den kaynaklanan uluslararası yükümlülükler kapsamında düzenlendiği belirtilmiştir.

Bununla birlikte, 16.02.2013 tarihinde yürürlüğe giren 6415 sayılı Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanun ile 3713 sayılı Kanun’un 8 inci maddesi yürürlükten kaldırılarak 6415 sayılı Kanun’un 4’üncü maddesinde terörizmin finansmanı suçu yeniden tanımlanmıştır. Yapılan değişikliğin gerekçesinde de, bu değişiklik ile Sözleşme’ye uyum sağlanmasının hedeflendiği belirtilmiştir.

Sonuç olarak, uluslararası hukukta küresel düzeyde ilk kez terörizmin finansmanı eylemini bağımsız bir suç olarak ele alarak terörle mücadeleye farklı bir bakış açısı getiren Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme’ye Türkiye’nin taraf olması sonrasında mevzuatımızda ilk kez müstakil bir terörizmin finansmanı suçu oluşturulmuş ve akabinde terörizmin finansmanı ile mücadeleye özgü bir Kanun yürürlüğe konulmuştur. Bu noktada, terörizmin finansmanının önlenmesi konusunda, sair enstrümanların yanı sıra, bu çalışmada ele alınan Sözleşme ve Sözleşme’nin uygulamasına yönelik olarak uluslararası alanda meydana gelen teorik ve pratik gelişmelerin yakından takip edilmesi önem taşımaktadır.

IV. CONCLUSION AND EVALUATION

The International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism is important in terms of enacting the offence of financing of terrorism and preparing legislation on this issue in Türkiye. When the justification for the Article 8 of the Anti-Terror Law is examined, it is stated that this article is regulated within the scope of international obligations, arising from the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism. In addition, with the Law No. 6415 on the Prevention of Financing of Terrorism, which entered into force on 16.02.2013; the Article 8 of the Law No. 3713 was repealed and the offence of financing of terrorism was redefined in the Article 4 of the Law No. 6415. In the justification of the amendment, it was stated that it was aimed with this amendment to adapt to the Convention.

In conclusion, after Turkey became a party to the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, which brings a different perspective to the fight against terrorism by considering the act of financing of terrorism as an independent offence for the first time at the global level in international law; an independent offence of financing of terrorism was created for the first time in our legislation, and subsequently, a law specific to combating the financing of terrorism was enacted. At this point, regarding the prevention of financing of terrorism, it is important to closely follow the theoretical and practical developments in the international arena with regard to the Convention and its implementation, discussed in this study, as well as other instruments.

**ADALET BAKANIMIZ SAYIN BEKİR BOZDAĞ,
TACİKİSTAN ANKARA BÜYÜKELÇİSİ SAYIN GULOV
ASHRAFJON SHERALİEVİCH VE BERABERİNDEKİ HEYETİ KABUL ETTİ**
**OUR MINISTER OF JUSTICE MR. BEKİR BOZDAĞ RECEIVED
TAJKISTAN AMBASSADOR TO ANKARA MR. GULOV ASHRAFJON
SHERALIEVICH AND THE ACCOMPANYING DELEGATION**

Tacikistan Ankara Büyükelçisi Sayın Gulov Ashrafjon Sheralievich ve beraberindeki heyet, 7 Nisan 2022 tarihinde Adalet Bakanımız Sayın Bekir Bozdağ tarafından kabul edildi.

Sayın Bakanımız görüşmede; tarihi ve kültürel bağlarımız olan, ortak bir medeniyete sahip iki ülke arasındaki ilişkilerin güçlü olduğunu belirterek, adli yardımlaşma ve diğer konularda ilişkilerin daha da güçlendirilmesi için çalışmaların devam edeceğine vurgu yaptı.

Büyükelçi Sayın Sheralievich ise, ülkemiz ile olan ikili iş birliğinin öneminden bahsederek, bu iş birliğine Adalet Bakanlığımızın vermiş olduğu katkılardan dolayı duyduğu memnuniyeti ifade etti.

Toplantı karşılıklı iyi ilişkilerin daha da geliştirilmesi temennisi ile son buldu.

Tajikistan Ambassador to Ankara Mr. Gulov Ashrafjon Sheralievich and the accompanying delegation were received by our Minister of Justice Mr. Bekir Bozdağ on 07 April 2022.

At the meeting, our Minister stated that the relations between the two countries, which we have historical and cultural ties with and have a common civilization, are strong, and he emphasized that efforts will continue to further strengthen the relations on legal assistance and other issues.

Ambassador Mr. Sheralievich talked about the importance of bilateral cooperation with our country and expressed his pleasure for the contribution of our Ministry of Justice to this cooperation.

The meeting ended with wishes for further improving the good mutual relations.

ADALET BAKANIMIZ İRAN İSLÂM CUMHURİYETİ ANKARA BÜYÜKELÇİSİ VE BERABERİNDEKİ HEYETİ KABUL ETTİ

OUR JUSTICE MINISTER RECEIVED THE AMBASSADOR OF
THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN AND THE
ACCOMPANYING DELEGATION

İran İslâm Cumhuriyeti Ankara Büyükelçisi Mohammad Farazmand ve beraberindeki heyet, 21 Nisan 2022 tarihinde Adalet Bakanımız Sayın Bekir Bozdağ tarafından kabul edildi.

Sayın Bakanımıza tebrik ziyareti kapsamında gerçekleştirilen görüşmede Büyükelçi Sayın Farazmand, ülkemiz ile olan ikili iş birliğinin öneminden bahsederek, Bakanlığımızın bugüne kadar verdiği katkılardan dolayı duyduğu memnuniyeti ifade etti.

Sayın Bakanımız ise, tarihi ve kültürel bağlarımız olan, ortak değerlere sahip iki ülke arasındaki ilişkilerin güçlü olduğunu belirterek, hükümlü nakli başta olmak üzere adli yardımlaşma ve diğer konularda ilişkilerin daha da güçlendirilmesi için çalışmaların devam etmesi gerektiğine vurgu yaptı.

Genel Müdürlüğümüz temsilcilerinin de hazır bulunduğu ziyaret karşılıklı iyi ilişkilerin daha da geliştirilmesi temennisi ile son buldu.

The Ambassador of the Islamic Republic of Iran to Ankara, Mr. Mohammad Farazmand and the accompanying delegation were received by our Justice Minister, Mr. Bekir Bozdağ, on 21 April 2022.

During the meeting held within the scope of the visit to congratulate our Minister on his new assignment, Ambassador Mr. Farazmand mentioned the importance of bilateral cooperation with our country and expressed his appreciation for our Ministry's contributions so far.

Our Justice Minister stated that the relations between the two countries with which we have historical and cultural ties and shared values are strong, and emphasized that works should be continued to further strengthen the relations in legal assistance and other issues, particularly in transfer of the sentenced persons.

The visit where the representatives of our Directorate General were also present ended with good wishes for promoting mutually good relations.

BAKANLIĞIMIZ İLE İRAN ADALET BAKANLIĞI ARASINDA ÇEVİRİMİÇİ TOPLANTI GERÇEKLEŞTİRİLDİ ONLINE MEETING WAS HELD BETWEEN OUR MINISTRY AND THE MINISTRY OF JUSTICE OF IRAN

Bakanlığımız ile İran Adalet Bakanlığı yetkilileri arasında, hükümlülerin nakli konusunda görüş alışverişinde bulunmak amacıyla, 3 Mart 2022 tarihinde çevrimiçi bir toplantı gerçekleştirildi.

Toplantıda Bakanlığımız heyetine Bakan Yardımcımız Sayın Yakup Moğul başkanlık ederken, İran heyetine ise Adalet Bakan Yardımcısı Sayın Dr. Fattah Ahmadi başkanlık yaptı. Anılan toplantıda sair hususların yanı sıra iki ülke arasındaki hükümlü nakli konuları ele alınarak ülkelerimiz arasındaki süregelen iyi düzeydeki adli iş birliğinin daha da geliştirilmesi hususunda mutabık kalındı.

An online meeting was held on 03 March 2022 between our Ministry and the officials of the Ministry of Justice of Iran to exchange views on the transfer of convicts.

Our Deputy Minister Mr. Yakup Moğul chaired the delegation of our ministry at the meeting, while the Iranian delegation was chaired by Dr. Fattah Ahmadi, Deputy Minister of Justice. In the meeting, the transfer of convicts between the two countries was discussed beside other issues, and it was agreed to further develop the ongoing good level of judicial cooperation between our countries.

YURTDIŐI ADALET MÜŐAVİRLERİ İLE ÇEVİRİMİÇİ TOPLANTI YAPILDI ONLINE MEETING WAS HELD WITH JUSTICE COUNSELORS SERVING AT ABROAD

12 Ocak 2022 tarihinde, yurtdiŐi adalet müŐavirlerimiz ile genel değerlendirme toplantısı çevrimiçi olarak yapıldı.

Genel Müdürümüz Sayın Kasım Çiçek başkanlığında gerçekleştirilen toplantı, Büyükelçiliklerimiz ve Daimi Temsilciliklerimizde görev yapan adalet müŐavirlerimizle olmak üzere iki bölümde gerçekleştirildi.

YurtdiŐinde görev yapmakta olan tüm adalet müŐavirlerimizin katılım sağladığı toplantıda, adalet müŐavirlerimizin karşılaŐtıkları sorunlar ve bu sorunların çözümlerine ilişkin görüş alışverişinde bulunuldu.

The general assessment meeting with our justice counselors serving at abroad was held online on 12 January 2022.

The meeting which was chaired by our Director General, Mr. Kasım Çiçek, was held in two sessions with our justice counselors in charge at our Embassies and Permanent Representations.

In the meeting where all our justice counselors working abroad participated, views were exchanged on the problems faced by our justice counselors and their solutions.

İSRAİL BÜYÜKELÇİLİĞİ'NDEN GENEL MÜDÜRLÜĞÜMÜZE ZİYARET THE VISIT PAID TO OUR DIRECTORATE GENERAL BY THE EMBASSY OF ISRAEL

İsrail Polis ve Kamu Güvenliği AtaŐesi David Solomon ve İsrail Büyükelçiliği Maslahatgüzarı Irit Lillian 8 Şubat 2022 tarihinde Genel Müdürlüğümüzü ziyaret etti. Genel Müdür Yardımcımız Dr. Yavuz Yılmaz tarafından kabul edilen İsrail temsilcileri ile yapılan görüşmede, iki ülke arasındaki karşılıklı adli yardımlaşma konuları ele alındı.

Israeli Police and Public Security Attaché Mr. David Solomon and Israeli Embassy Acting Ambassador Ms.

Irit Lillian visited our Directorate General on 08 February 2022. In the meeting with the Israeli representatives who were received by our Deputy Director General Dr. Yavuz Yılmaz, the issues of mutual legal assistance between the two countries were handled.

I.GİRİŞ

Uluslararası hukukta iade müessesesi, bir devletin ülkesindeki bir şahsı, soruşturma, kovuşturma veya cezanın infazı için diğer bir devlete teslim etmesine imkân veren hukuki süreç olarak tanımlanmaktadır.

Yurt dışında bulunan şüpheli, sanık ve hükümlülerin Türkiye'ye iadeleri ile yabancı devlet adli mercilerinin aynı mahiyetteki taleplerinin yerine getirilmesi işlemleri; ilgili devletlerle aramızda yürürlükte bulunan ikili veya çok taraflı milletlerarası anlaşmalar ya da bunların bulunmaması halinde, uluslararası teamül hukuku ve mütekabiliyet ilkesi kapsamında yürütülmektedir. 6706 sayılı Cezaî Konularda Uluslararası Adli İş Birliği Kanunu (6706 sayılı Kanun) bu alandaki temel ulusal mevzuat niteliği taşımaktadır.

Bu alandaki ilk uluslararası anlaşma olan ve Avrupa Konseyi bünyesinde hazırlanarak 13.12.1957 tarihinde imzaya açılan Suçluların İadesine Dair Avrupa Sözleşmesi (SİDAS), Türkiye tarafından 13.12.1957 tarihinde imzalanmış ve Ülkemiz bakımından 18.04.1960 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Uluslararası alanda ortaya çıkan ihtiyaçlar doğrultusunda SİDAS'ın bazı hükümleri, Türkiye'nin de taraf olduğu SİDAS'a Ek Protokoller (1,2,3 ve 4) ile değişikliğe uğramıştır.

05.05.2016 tarihinde yürürlüğe giren 6706 sayılı Kanun'da iade konusu, 10 ila 21 inci maddelerde, "Türkiye'den yabancı devlete iade" ve 22 nci maddede "Türkiye'nin iade talepleri ve şartları" başlıklarında ele alınmıştır.

II. İADE HUKUKUNDA TESLİM

A. Genel Olarak

Teslim, iade talep edilen devlet bakımından iadenin en önemli sonuçlarından birisini oluşturmaktadır. İadesine karar verilen şahsın teslimi, SİDAS'ın 18 inci maddesinde düzenlenmiştir. Maddeye göre; iade talep edilen taraf, iade hakkındaki kararını 12/1 maddede belirtilen diplomatik yoldan ya da doğrudan doğruya

I.INTRODUCTION

In international law, method of extradition is defined as the legal process which allows a state to surrender a person in its territory to another state for investigation, prosecution or execution of a sentence.

Extradition of suspects, accused persons and convicts who are abroad to Türkiye and execution of the requests of foreign state judicial authorities of the same nature are conducted with bilateral or multilateral international agreements in force between us and the relevant states, or in the case of absence of them, with the international customary law and the reciprocity principle. The Law No. 6706 on International Judicial Cooperation in Criminal Matters (The Law No. 6706) is the main national legislation in this field.

The first international agreement in this field, the European Convention on Extradition (ECE), prepared within the Council of Europe and opened for signature on 13.12.1957, was ratified by Türkiye on 13.12.1957 and entered into force on 18.04.1960 for our country. In line with the needs that arise in the international arena, some provisions of ECE were amended with Additional Protocols (1,2,3 and 4) to ECE, to which Türkiye is also a party.

In the Law No. 6706 which entered into force on 05.05.2016, the subject of extradition is addressed in Articles 10 to 21 titled "Extradition from Türkiye to a Foreign State" and in Article 22 titled "Türkiye's requests for extradition and their conditions".

II.SURRENDER IN THE EXTRADITION LAW

A.In General Terms

Surrender is one of the most important consequences of extradition in terms of the requested state. The surrender of the person whose extradition is rendered is regulated in Article 18 of ECE. According to the article; the requested party shall notify the requesting party of its decision on extradition through the diplomatic means prescribed in Article 12/1 or by another form

anlaşma suretiyle belirlenen diğer bir bildirim şekli ile talep eden tarafa bildirecek, tam veya kısmi ret halinde mucip sebep gösterecektir. Talebin kabul edilmesi halinde talep eden tarafa teslim yer ve tarihi ile istenen şahsın iade edilmek üzere ne kadar süre tutuklu kaldığı hakkında bilgi verilecektir. Talep edilen şahıs, tespit olunan tarihte teslim alınmadığı takdirde, 18/5 maddede belirtilen mücbir sebep nedeniyle teslim veya kabul edememe hususu saklı kalmak kaydıyla, bu tarihten itibaren 15 günlük bir sürenin bitiminde serbest bırakılabilecektir. Bu durumda her halükârda 30 günlük bir sürenin geçmesinden sonra kişinin serbest bırakılması asıldır. İade talep edilen taraf, bu şahsı aynı suçtan dolayı iade etmeyi reddedebilir. Şahsın mücbir sebepten dolayı teslim veya kabul edilememesi halinde diğer taraf haberdar edilecek, taraflar yeni bir teslim tarihi üzerinde anlaşacaklar ve 18/4 madde hükümleri uygulanacaktır.

SİDAS'ın 12/1 maddesi, SİDAS'a Ek 2'nci Protokol'ün 5 inci maddesi ile iade talebinin, Adalet Bakanlığı aracılığı ile yapılacağı, diplomatik kanalın kullanılmasının da kapsam dışı bırakılmadığı ve doğrudan mutabakat ile başka haberleşme yolları tesis edilebileceği belirtilmek suretiyle değiştirilmiştir.

Bu maddeye Türkiye tarafından, iade taleplerinin iletilmesinde, diplomatik kanalların kullanılması hakkının saklı tutulduğu belirtilerek çekince konulmuştur. Sonrasında da SİDAS'ın 12 nci maddesi, SİDAS'a Ek 4 üncü Protokol'ün 2 nci maddesi ile değiştirilmiştir. Bu değişiklik ile Adalet Bakanlığının yanı sıra başka makamların da yetkili makam olarak tayin edilmesine izin verilmektedir. Bu maddeye Türkiye tarafından konulmuş çekince veya beyan bulunmamaktadır. Bilindiği üzere, SİDAS'a Ek 2 nci ve 4 üncü Protokoller, bunlara taraf olan devletler açısından geçerlidir.

6706 sayılı Kanun'da ise teslim konusu 20 nci maddede ele alınmıştır. Buna göre iade edilebilirlik kararının ardından iadeye ilişkin hukuki ve idari süreç tamamlanmış olduğunda teslim sürecine geçilmektedir.

of notification determined by direct agreement, and shall indicate a reason in case of complete or partial refusal. In the case the request is accepted, the requesting party will be informed about the place and date of surrender and how long the requested person was under arrest for extradition. In the case that the requested person is not received on the determined date, provided that the issue of being unable to surrender or accept due to force major that is prescribed in Article 18/5, he may be released at the end of a period of 15 days from this date. In this case, in any event, it is essential that the person is released after a period of 30 days. The requested party may refuse to extradite that person for the same offence. In the case that the person cannot be surrendered or accepted due to force major, the other party shall be informed, the parties shall agree on a new date for surrender and the provisions of Article 18/4 shall be applied.

Article 12/1 of ECE was amended with Article 5 of Second Additional Protocol to ECE by stating that the extradition request will be conducted through the Ministry of Justice, that the use of diplomatic channels is not excluded, and other means of communication can be established by direct agreement.

A reservation was made on this article by Türkiye, stating that the right to use diplomatic channels in the transmission of extradition requests is reserved. Afterwards, Article 12 of ECE was amended with Article 2 of Fourth Additional Protocol to ECE. With this amendment, it is allowed for other authorities besides the Ministry of Justice to be appointed as competent authorities. There is no reservation or declaration made by Türkiye on this article. As is known, Second Additional Protocol and Fourth Additional Protocol to ECE are valid for the states that are party to them.

In the Law No. 6706, the subject of surrender was addressed in Article 20. According to the article, after the decision rendering extradition, when the legal and administrative process regarding the extradition is completed, the surrender process is started.

İADE HUKUKUNDA TESLİM VE TRANSİT GEÇİŞ

6706 sayılı Kanun'un 20/1 maddesine göre, iadesine karar verilen şahsın, talep eden devlete teslimine ilişkin işlemler, Merkezî Makam sıfatıyla Adalet Bakanlığı tarafından ilgili bakanlıklarla iş birliği halinde yürütülmektedir. Maddenin gerekçesinde de belirtildiği üzere; uygulamada, iade sürecine ilişkin işlemler tamamlandığında, şahsı teslim almaya gelecek yabancı devlet görevlilerine ve teslim tarihine ilişkin bilgi, İçişleri ve Dışişleri Bakanlıkları vasıtasıyla yabancı devletten talep edilmektedir. Genellikle, iadesi talep edilen şahsın teslimi havalimanı sınır kapılarında gerçekleştirilmektedir. Bu durum, deniz veya kara sınır kapılarında teslim engeli teşkil etmemektedir. Diğer yandan, iade sürecinde, yabancı devlet makamlarına teslim amacıyla, şahıs hakkında tutuklama dışında 16/1 madde uyarınca bir koruma tedbiri de uygulanabilir. İadesi talep edilen şahsın çocuk olması durumunda teslimin, pedagoğ, psikolog veya çocuk gelişimcisi gibi bir uzman nezaretinde yapılması gerekmektedir.

6706 sayılı Kanun'un 20/2 maddesine göre; iadesine karar verilen şahsın, talep eden devlet makamları ile kararlaştırılan tarihte haklı bir neden olmaksızın teslim alınmaması halinde, belirlenen tarihten itibaren otuz gün sonra mahkemece şahıs hakkında verilen koruma tedbirleri kaldırılır. Haklı neden kavramıyla, şahısların veya devletlerin elinde olmayan, kontrol dışı gelişen olaylar kastedilmektedir. Sel ve deprem gibi tabiat olayları, teknik aksaklıklar gibi durumlar haklı neden kavramına örnek olabilir. Haklı bir nedenin olması hâlinde, Merkezî Makamın ilgili devletle ikinci bir teslim tarihi belirlemesi mümkündür.

B. Teslimin Ertelenmesi

Teslimin ertelenmesi konusu, SİDAS'ın 19/1 maddesinde düzenlenmiştir. Buna göre; iade talep edilen taraf, iade talebine konu olan dışında başka bir fiilden dolayı şahıs aleyhinde takibatta bulunabilmek veya şahsın mahkûm olduğu cezayı kendi ülkesinde çekebilmesi için talep hakkında kararını verdikten sonra, şahsın teslimini erteleyebilecektir.

According to Article 20/1 of the Law No. 6706, proceedings regarding the extradition of the person whose extradition is rendered to the requesting state is conducted in cooperation with relevant ministers by the Ministry of Justice as the Central Authority. As stated in the reasoning of the article; in practice, when proceedings regarding extradition process, are completed, information regarding the foreign state officials who will come to take the person and the date of surrender are requested from the foreign state through the Ministries of Interior and Foreign Affairs. Generally, the surrender of the person whose extradition is requested is conducted at the airport border gates. This situation does not pose an obstacle to the surrender in sea or land border gates. On the other hand, during the extradition process, protective measure may be imposed as well pursuant to according to Article 16/1. In the case that the person whose extradition is requested is juvenile, the surrender must be conducted in the presence of an expert such as pedagogue, psychologist or a child development expert.

According to Article 20/2 of the Law No. 6706; in the event that the person concerning whom a decision of extradition was rendered is not surrendered on the date agreed with the authorities of the requesting State without a justification, protective measures concerning this person ordered by the court shall be abolished 30 days after this date. By justification, incidents that arise beyond the power of states and out of control are intended. Cases such as natural incidents such as flooding and earthquake and technical setbacks may be given as examples to justification. In the event that there is a justification, Central Authority is allowed to determine a secondary surrender date with the relevant state by consultation.

B. Postponement of Surrender

Subject of postponement of surrender is regulated in Article 19/1 of ECE. Accordingly; the requested Party may, after making its decision on the request for extradition, postpone the surrender of the person claimed in order that he may be proceeded against by that Party or, if he has already been convicted, in order

Bu husus, 6706 sayılı Kanun'un 20/3 maddesinde de ele alınmıştır. Söz konusu maddenin üçüncü fıkrasına göre; iadesine karar verilen şahıs hakkında başka bir suç nedeniyle devam etmekte olan bir ceza soruşturması veya kovuşturması bulunması ya da infazı gerekli bir hapis cezası bulunması veya şahsın seyahat edebilecek durumda olmaması halinde, Merkezî Makam tarafından teslimin ertelenmesine karar verilebilir. Belirtilen nedenlerle teslimin ertelenmesi halinde, Merkezî Makam ilgili devlete ve iadesi talep edilen şahsa derhal durumu bildirir.

C. Geçici Teslim

Teslimin ertelenmesi halinde, talep eden tarafta soruşturma veya kovuşturmanın zamanaşımına uğraması veya şahsın savunmasının mahkeme huzurunda alınması zorunluluğu gibi nedenler ortaya çıkabilmektedir. Bu bakımdan SİDAS'ın 19/2 maddesinde; kendisinden iade talep edilen tarafın teslimi ertelemek yerine, iadesi talep edilen şahsı belirli şartlar altında talep eden tarafa geçici olarak teslim edebileceği hüküm altına alınmıştır.

D. Eşyanın Teslimi

İadenin konusunu, iade edilecek şahsın yanı sıra, suçta kullanılan eşya, suç aletleri gibi suç delili olabilecek şeyler ve şahsın yedinde bulunan eşyalarının teslimi de oluşturabilmektedir.

Eşyanın teslimi, SİDAS'ın 20 nci maddesinde düzenlenmiştir. Maddeye göre; iade talep edilen taraf, talep eden tarafın isteği üzerine delil teşkil edebilecek eşyayı veya suçun işlenmesiyle elde edilen ve şahıs yakalandığında üzerinde ele geçirilen ya da daha sonra ortaya çıkan eşyayı mevzuatının izin verdiği ölçüde zapt ederek, talep eden tarafa teslimini sağlayacaktır. İadeye konu edilen şahsın kaçması, ölümü gibi sebeplerle iadenin fiilen gerçekleşmemesi hallerinde dahi eşyanın teslimi ifa edilecektir. Söz konusu eşyanın kendisinden iade talep edilen tarafta zaptı veya haczedilmesi halinde, talep edilen taraf, bunları, devam eden bir ceza takibatıyla ilgili olarak, geçici saklayabilecek veya geri verilmesi şartıyla teslim edebilecektir. Talep edilen tarafın veya üçüncü tarafların bu eşyalar üzerindeki hakları saklı kalacak, bu hakların mevcut olması halinde, yargılama sona erdikten sonra eşya mümkün olduğu kadar çabuk ve hızlı bir şekilde ücretsiz olarak kendisinden talep edilen tarafa iade edilecektir.

that he may serve his sentence in the territory of that Party for an offence other than that for which extradition is requested.

This subject was also addressed in Article 20/3 of the Law No. 6706. According to the third paragraph of the Article; where an investigation or prosecution is conducted in Türkiye for another offence against the person concerning whom a decision of extradition was rendered or an imprisonment sentence is required to be executed or the person is unable to travel, the Central Authority may decide to postpone the surrender. In case of the postponement of surrender for the stated reasons, the Central Authority must immediately notify the relevant state and the person whose extradition is requested.

C. Temporary Surrender

In the event that the surrender is postponed, in the requesting party, reasons such as the investigation or prosecution being time barred or the obligation to hear the defense of the person before the court may arise. Within this respect, in Article 19/2 of ECE; it is prescribed that the requested party may, instead of postponing surrender, temporarily surrender the person claimed to the requesting party in accordance with conditions to be determined by mutual agreement between the parties.

D. Handing Over of Property

The subject of extradition may also be the items used in the offense, things that may be evidence of crime, such as offense tools, and the handing over of the belongings possessed by the person.

SİDAS'ın Açıklayıcı Raporu'ndan da ilgili şahıs hakkında yapılacak soruşturmada istifade edilecek suç delillerinin ve suçtan elde edilen eşyanın, şahsın tesliminin yanı sıra, teslim edilmesi gerektiğinin hükmüne bağlandığı anlaşılmaktadır.

Eşyanın teslimi konusu, 6706 sayılı Kanun'un 20 nci maddesinin dördüncü, beşinci ve altıncı fıkralarında ele alınmıştır. 6706 sayılı Kanun'un 20/4 maddesine göre; iade talebine konu suç bakımından ispat aracı olarak yararlı görülen veya suçun işlenmesiyle elde edilen ve şahıs yakalandığında üzerinde ele geçen ya da daha sonra ortaya çıkan eşya talep eden devlete teslim edilebilir ve talep edilen şahsın ölümü, kaçması veya benzer nedenlerle iade hakkında karar verilememesi halinde dâhi eşyanın teslimi gerçekleştirilebilir. 6706 sayılı Kanun'un 20/5 maddesine göre ise iadesi talep edilen eşyanın, Türkiye'deki bir soruşturma veya kovuşturma kapsamında suç delili olarak kabul edilmesi durumunda soruşturma ya da kovuşturma sonuçlanana kadar eşyanın teslimi ertelenebilecektir. 6706 sayılı Kanun'un 20/6 maddesine göre; teslimi talep edilen eşyanın iyiniyetli üçüncü şahıslara ait olduğunun tespit edilmesi hâlinde, eşyanın teslim talepleri yerine getirilmez.

Handing over of property is regulated in Article 20 of ECE. According to the Article; the requested party shall, in so far as its law permits and at the request of the requesting party, seize and hand over property which may be required as evidence, or which has been acquired as a result of the offence and which, at the time of the arrest, is found in the possession of the person claimed or is discovered subsequently. The property shall be handed over even if extradition, having been agreed to, cannot be carried out owing to the death or escape of the person claimed. When the said property is liable to seizure or confiscation in the territory of the requested party, the latter may, in connection with pending criminal proceedings, temporarily retain it or hand it over on condition that it is returned. Any rights which the requested Party or third parties may have acquired in the said property shall be preserved. Where these rights exist, the property shall be returned without charge to the requested Party as soon as possible after the trial.

It is understood from the Explanatory Report to ECE that it is prescribed that the offense evidence to be used in the investigation to be made about the relevant person and the goods obtained from the crime should be handed over besides the surrender of the person.

The subject of handing over of property is addressed in fourth, fifth and sixth paragraph of Article 20 of the Law No. 6706. According to Article 20/4 of the Law No. 6706; the property which is considered helpful as proof with regard to the offence subject to the request for extradition or has been obtained upon the commission of the offence and was seized when the person was arrested or was obtained afterwards may be delivered to the requesting state. Where a decision on extradition cannot be made due to reasons such as death or escape of the person or similar reasons, the delivery of the property may still be executed. According to Article 20/5 of the Law No. 6706; if it is mandatory with regard to an investigation or prosecution conducted in Türkiye, the delivery of the property may be postponed. According to Article 20/6 of the Law No. 6706; the requests for delivery of the property belonging to bona fide third parties shall not be executed.

III. TRANSİT GEÇİŞ

İadesine karar verilen şahsın teslim edileceği devletle, iade eden devlet arasında sınır bulunmaması halinde transit geçiş söz konusu olacaktır. Teslimin üçüncü bir ülkenin topraklarından geçilmek suretiyle yapılması durumunda, iade talep eden devletin, transit geçiş yapılacak olan ülkeden izin alması gerekir.

Talep eden devlet tarafından, transit geçiş izni için talepname hazırlanarak transit geçilecek üçüncü ülkeye başvuruda bulunulması ve bu üçüncü ülkenin yapacağı değerlendirme sonucunda geçişin uygun bulunması gerekir.

SİDAS'ın 21 inci maddesinde transit geçiş düzenlenmiştir. Bu maddeye göre transit geçiş talebi yazılı olarak yapılmalı ve SİDAS'ın 12 nci maddesinde yer alan belgeleri içermelidir. Siyasi ve askeri mahiyetteki suçlarda transit talebi reddedilecektir. İadeye konu şahsın, transit geçiş talebinde bulunulan tarafın vatan-daşı olması halinde transit geçiş talebi reddedilebilir. SİDAS'ın 12/2 maddesinde belirtilen belgelerin tevdi, SİDAS 21/4 maddesindeki hava yolunun kullanılması hükümleri mahfuz kalmak şartıyla gereklidir Transit geçişin havayoluyla gerçekleştirileceği durumlara ilişkin olarak SİDAS'ın 21/4 maddesinde düzenleme yapılmıştır. Transit geçilecek üçüncü devletin topraklarına inilmesi gereken durumda, talep eden tarafın yukarıda belirtildiği üzere uygun bir talepname ile transit geçiş izni için başvurması gerekir. Transit geçilecek üçüncü devletin topraklarına inilmesi gerekmeyen durumlarda ise, talepname sunulmaksızın üçüncü devletin durumdan haberdar edilmesi ve SİDAS'ın 12 nci maddesi uyarınca infaz edilebilir bir mahkûmiyet veya tutuklama kararının mevcut olduğuna dair bildirimde bulunulması gerekir. Beklenmedik bir iniş halinde, anılan bildirim geçici tutuklama talebi olarak değerlendirilir ve sonrasında transit geçiş izni için usulüne uygun olarak başvuruda bulunulur. İadeye konu şahsın, talep eden tarafa, ırkı, dini, milliyeti ve siyasi kanaatinden dolayı yaşamını tehlikeye sokacak veya hürriyetini tahdit edecek bir ülke üzerinden transit geçişi yaptırılarak teslimi mümkün değildir.

III.TRANSİT

If there is no border between the state to which the person whose extradition was rendered is to be handed over and the extraditing state, transit pass will be discussed. In the case the surrender is carried out by means of passing through the territory of a third country, the requesting state must get permission from the country of transit.

The requesting state must prepare a request for transit permit and apply to the third country to be transited, and the transit must be deemed appropriate in consequence of the evaluation made by this third country.

Transit pass is regulated in Article 21 of ECE. According to this article, request for transit must be submitted in written form and must include the documents prescribed in Article 12 of ECE. Requests for transit concerning offences of a political or purely military character shall be refused. If the person subject to extradition is a national of the party requested for transit, the transit request may be refused. Submission of documents prescribed in Article 12/2 of ECE is required, provided that the provisions of airway use in Article 21/4 of ECE are reserved. A regulation was made in Article 21/4 of ECE regarding the situations where the transit will be conducted by air. In the cases where landing in the territory of the third state to be transited is necessary, the requesting party must apply for a transit permit with an appropriate request as stated above. In cases where it is not necessary to land in the territory of the third state to be transited, the third state should be informed of the situation without submitting a request and a notification should be made that there is an enforceable conviction or arrest decision pursuant to Article 12 of ECE In case of an unscheduled landing, aforementioned notification shall have the effect of a request for provisional arrest and a request for transit is duly submitted. The surrender of the person subject to extradition to the requesting party is not possible to be carried out through any country where his life or his freedom may be threatened by reason of his race, religion, nationality or political opinion.

SİDAS'ın 21 nci maddesi, SİDAS'a Ek 4 üncü Protokol'ün 5 inci maddesi ile transit geçişe ilişkin talep edilecek belgeler sayılmak suretiyle değiştirilmiştir. Bu maddeye Türkiye tarafından konulmuş çekince veya beyan bulunmamaktadır. SİDAS'a Ek 4 üncü Protokol, yalnızca taraf olan devletler açısından geçerlidir.

6706 sayılı Kanun'da transit geçişe ilişkin düzenleme 21 inci maddede yer almıştır. Maddede; Türk hukukuna göre iade koşullarının bulunması şartıyla yabancı bir devletten başka bir devlete iade edilen şahsın Türkiye'den transit geçişine izin verilmesine ilişkin düzenleme yer almaktadır. Transit geçiş talebi değerlendirilirken, iade taleplerine ilişkin şartlar göz önünde tutulmaktadır. Bu nedenle, transit geçiş talebinde bulunan devlet ile Türkiye arasındaki andlaşma ve kanun hükümleri gereğince, Türkiye'ye transit geçiş talebini içeren evrakın iletilmesi gerekmektedir. Yabancı devlet tarafından yapılan transit geçiş talepleri Merkezî Makam tarafından karara bağlanır. Transit geçişin yirmi dört saatten fazla sürmesi ve bu nedenle şahsın hürriyetinin kısıtlanmasının gerekmesi halinde, sulh ceza hakimince transit geçişin sağlanması amacıyla yedi günü geçmemek üzere geçici tutuklama kararı verilebilir. Kanunun gerekçesinde; transit geçiş sırasında, şahsın hürriyetinin yirmi dört saatten fazla kısıtlanmasını gerektiren hastalık, doğal afet, teknik sorunlar ve sair sebeplerin ortaya çıkma ihti-

Article 21 of ECE was amended with Article 5 of Fourth Additional Protocol to ECE by taking the documents along with the request regarding transit pass as basis. There is no reservation or declaration made by Türkiye on this article. Fourth Additional Protocol to ECE is valid for the states that become a party to this Additional Protocol.

In the Law No. 6706, regulation regarding transit pass was prescribed in Article 21. In the article; there is a regulation on allowing a person who is extradited from a foreign state to another state to transit through Türkiye, provided that there are extradition conditions according to the Turkish Law. While evaluating the transit pass request, the conditions related to the request for extradition are taken into consideration. Therefore, pursuant to the agreement and law provisions between the state requesting transit pass and Türkiye, the document that includes the request for transit pass is required to be submitted to Türkiye. Transit requests for transit submitted by the foreign state are decided by the Central Authority. In the case that the transit pass lasts more than twenty-four hours and therefore the freedom of the person needs to be restricted, a temporary arrest order may be issued by the justice of the peace to the extent it does not exceed seven days in order to ensure the transit pass. In the reasoning of the law; during transit, it has been stated that the possibility of illness, natural disaster, technical problems and other reasons that re-

malinin göz önünde bulundurulduğu belirtilmiştir. Maddeye göre; transit geçiş talebinin reddini gerektiren nedenlerin ortaya çıkması veya şahsın transit geçiş sırasında resen soruşturma yapılmasını gerektirecek bir suç işlemesi halinde transit geçiş durdurulabilir. Bir devletten başka bir devlete gerçekleştirilecek hükümlü nakilleri ile ilgili olarak Türkiye üzerinde yapılacak transit geçişler hakkında da bu madde hükümleri uygulanacaktır.

IV. SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Dünyada yaşanmakta olan gelişim ve değişimle birlikte devletlerin her konuda olduğu gibi uluslararası adli iş birliği alanında da sürekli bir ilişki içerisinde olması gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Bu bağlamda, uluslararası adli iş birliğinin bir çeşidi olan suçluların iadesi güncelliğini ve önemini korumaktadır. Avrupa Konseyi bünyesinde hazırlanan ve iade hukuku bakımından önem taşıyan SİDAS ise suçluların iadesini düzenleyen ilk çok taraflı milletlerarası sözleşme olma özelliğini taşımaktadır. Uluslararası alanda ortaya çıkan ihtiyaçlar nedeniyle hazırlanan Ek protokollerle SİDAS'ın bazı hükümleri yeniden ele alınmıştır. Türkiye açısından konuya bakıldığında da, iade talepleri ile ilgili olarak başvuru uluslararası hukuki dayanakların yanı sıra ulusal anlamda 6706 sayılı Kanun'da ayrıntılı düzenlemeler yapıldığı görülmektedir.

Bu kapsamda teslim konusu, SİDAS'ın 18 ila 20 nci maddeleri ile 6706 sayılı Kanun'un 20 nci maddesinde ele alınmıştır. Teslimin üçüncü bir ülkenin topraklarından geçilmek suretiyle yapılması durumunda ise transit geçiş gündeme gelmektedir. Transit geçiş ile ilgili düzenlemeler SİDAS'ın ve 6706 sayılı Kanun'un 21 inci maddelerinde yer almaktadır.

Sonuç itibarıyla, suç ve suçlularla uluslararası alanda mücadelede başarı sağlanabilmesi bakımından devletlerin, iadenin her aşamasında mevcut uluslararası adli iş birliğini geliştirmelerinin, ulusal ve uluslararası hukuki düzenlemeleri etkin uygulamalarının önem taşıdığı değerlendirilmektedir.

quire the restriction of the freedom of the person for more than twenty-four hours is taken into consideration. According to the article; in the case that the reasons for the rejection of the transit request arise or the person commits an offense that requires ex officio investigation during transit, the transit can be stopped. The provisions of this article will also be applied for transit passes through Türkiye related to the transfer of convicts from one state to another.

IV.CONCLUSION AND EVALUATION

Together with the development and change experienced in the world, the necessity for states to be in a continuous relationship in the field of international judicial cooperation, like in every other issue, arises. Within this respect, extradition, as a type of international judicial cooperation, maintains its currency and importance. ECE, which was prepared within the Council of Europe and is important in terms of extradition law, is the first multilateral international agreement regulating the extradition of criminals. Certain provisions of ECE was reconsidered with the Additional Protocols prepared due to the needs that arose in the international arena. When the subject is addressed from Türkiye's point of view, it is seen that detailed regulations was made in the Law No. 6706 in national terms, in addition to the international legal bases applied for extradition requests.

Within this scope, the subject of extradition was addressed in Articles 18 and 20 of ECE and Article 20 of the Law No. 6706. In the case that the surrender is conducted through the territory of a third party country, transit pass comes up. Regulations regarding transit pass are included in Articles 21 of ECE and the Law No. 6706.

As a result, it is considered that it is important for states to develop existing international judicial cooperation at every stage of extradition and to implement national and international legal regulations effectively with the purpose of achieving success in the combat against crime and criminals in the international arena.

AB DELEGASYONUNDAN BAKANIMIZ SAYIN BEKİR BOZDAĞ'A TEBRİK ZİYARETİ

CONGRATULATORY VISIT FROM THE EU DELEGATION TO OUR MINISTER MR. BEKİR BOZDAĞ

AB Türkiye Delegasyonu Başkanı Büyükelçi Nikolaus Mayer-Landrut 26 Nisan 2022 tarihinde Bakanımız Sayın Bekir Bozdağ'ı ziyaret etti.

Görüşmede Sayın Büyükelçiye, Türkiye ile AB arasındaki ilişkilerin pozitif bir gündem çerçevesinde ele alınması, PKK ve FETÖ gibi terör örgütleriyle mücadelede daha fazla ve yakın iş birliği beklendiği hatırlatılmış, Vize Serbestisi Diyalogunda ilerleme kaydedilmesi, Türkiye'ye karşı var olan önyargılı ve adil olmayan tutumun değiştirilmesi konuları gündeme gelmiştir.

Konuk Büyükelçi de görevi süresince, Türkiye'nin AB üyeliği süreci bağlamında, bilhassa yargı ve temel haklar alanında Türkiye-AB ilişkilerinin daha olumlu yönde ilerlemesi için çaba göstereceğini belirterek Sayın Bakanımıza atanmış olduğu Bakanlık görevinde başarılar diledi.

Görüşme iyi dilek ve temenniler ile son buldu.

The Head of the European Union Delegation to Turkey, Ambassador Mr. Nikolaus Mayer-Landrut paid a visit to our Minister Mr. Bekir Bozdağ on 26 April 2022.

During the meeting, Mr. Ambassador was reminded that the relations between Türkiye and the EU should be handled within the concept of a positive agenda, as well as further and closer cooperation is expected in the fight against terrorist organizations such as PKK and FETÖ, and the issues of making progress in the Visa Liberalization Dialogue and altering the existing prejudiced and unfair attitude towards Turkey were discussed.

The Ambassador stated that he would make efforts to improve Turkey-EU relations in a more positive way in the context of the process of Turkey's membership to EU, notably in the field of judiciary and fundamental rights, and wished our Minister success in his assignment as Minister.

The meeting ended with many well wishes.

İSVEÇ DIŞİŞLERİ ÖZEL TEMSİLCİSİ BÜYÜKELÇİ HAKAN JEVRELL'İN GENEL MÜDÜRLÜĞÜMÜZÜ ZİYARETİ

THE VISIT OF THE SPECIAL ENVOY OF THE SWEDISH MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, AMBASSADOR MR. HAKAN JEVRELL TO OUR DIRECTORATE GENERAL

İsveç Dışişleri Bakanlığı Özel Temsilcisi Büyükelçi Sayın Hakan Jevrell ve İsveç Ankara Büyükelçisi Sayın Staffan Herrstrom 27 Nisan 2022 tarihinde Genel Müdürlüğümüzü ziyaret ettiler.

Görüşmede İsveç ile Türkiye arasında organize suçlarla mücadele alanında ikili iş birliğinin geliştirilmesi ve terörle mücadele konuları ele alındı.

Genel Müdürümüz Sayın Kasım Çiçek Sayın Büyükelçilere, Türkiye'nin organize suçlar ve terörle mücadele konularında bölgede aktif rol oynadığını ve İsveç dâhil olmak üzere AB üyesi ülkeler ile yakın iş birliği içinde olduğunu, bu kapsamda Türkiye'nin İsveç'ten PKK ve FETÖ gibi terör örgütleriyle mücadelede daha fazla ve yakın iş birliği beklediğini hatırlattı.

Konuk Büyükelçi Sayın Hakan Jevrell organize suçlar ve terörle mücadele ile konularında Türkiye ile yakın iş birliği içinde olmak istediklerini belirtti.

Görüşme iyi dilek ve temenniler ile son buldu.

The Special Envoy of the Swedish Ministry of Foreign Affairs, Ambassador Mr. Hakan Jevrell, and the Ambassador of Sweden to Ankara, Mr. Staffan Herrstrom paid a visit to our Directorate General on 27 April 2022.

During the meeting, the promotion of bilateral cooperation between Sweden and Türkiye in the fight against organized crimes and the fight against terrorism were discussed.

The Ambassadors were reminded by the Director General of the Directorate General for Foreign Relations and EU Affairs, Mr. Kasım Çiçek that Turkey plays an active role in the region in the fight against organized crimes and terrorism, and it is in close cooperation with the member states of the EU, including Sweden, and adding that in this regard, Türkiye expects further and closer cooperation from Sweden in the fight against terrorist organizations, such as PKK and FETÖ.

The Ambassador Hakan Jevrell stated that they would like to cooperate closely with Türkiye on organized crimes and the fight against terrorism.

The meeting ended with many well wishes.

I. GENEL OLARAK

Hükümlü nakli, hakkında mahkûmiyet kararının verildiği devlette (hüküm devleti) infazına başlanılan hürriyeti bağlayıcı cezanın bakiye kısmının, vatandaşı olduğu veya güçlü sosyal bağlarının bulunduğu ülkede (infaz devleti) infazı amacıyla hükümlünün transfer edilmesidir.

Hükümlü nakli yoluyla, başka bir ülkede hürriyeti bağlayıcı cezaya çarptırılan mahkûmların cezalarını, insanî mülahazalarla, kendi toplumsal çevrelerinde çekmelerine imkân tanınması ve hükümlülerin sosyal rehabilitasyonunun kolaylaştırılması hedeflenmektedir.

Yabancı devletlerden ülkemize hükümlü nakledilebileceği gibi, ülkemizden de yabancı devletlere hükümlüler nakledilebilmektedir.

Hükümlü nakil işlemleri 6706 sayılı Cezaî Konularda Uluslararası Adli İş Birliği Kanunu ve ilgili ülkeyle aramızdaki ikili veya çok taraflı sözleşme ya da mütekabiliyet ilkesi çerçevesinde yürütülmektedir.

Hükümlülerin bakiye cezalarının infazı amacıyla ülkemize veya başka bir ülkeye transfer edilebilmesi için; hükümlünün nakledileceği ülkenin vatandaşı veya bu ülkeyle güçlü sosyal bağlarının bulunması, hükümlünün veya yasal temsilcisinin rızasının bulunması, mahkûmiyet kararının kesinleşmiş olması ve karşılıklı cezalandırılabilirlik koşulunun gerçekleşmesi gereklidir. Bunun yanı sıra hükümlünün ceza infaz kurumunda infazı gereken, talep tarihi itibarıyla, en az altı ay hapis cezası bulunmalıdır. Ancak bu koşul zorunlu olmayıp, devletler ister Merkezî Makamları aracılığıyla ister ikili sözleşme yoluyla ceza infaz kurumunda infazı gereken sürenin altı aydan daha kısa veya uzun olması konusunda anlaşabilirler. Örneğin; Brezilya, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti (KKTC) ve Kosova gibi ülkelerle aramızda yürürlükte

I. IN GENERAL

Transfer of sentenced persons is the transfer of a convict so that the remainder of an imprisonment sentence, whose execution began, and which was imposed in the state where a decision of conviction was rendered against that person (sentencing state) be executed in the state where that person has its citizenship or a state with which the person has strong social ties (administering state).

Humanitarian considerations being at its core, the purpose of transfer of sentenced persons is to provide the convicts who are sentenced to an imprisonment in another country with the opportunity to serve their sentence in their own social environments and to facilitate social rehabilitation of convicts.

It is possible to transfer sentenced persons from foreign countries to our country as well as transferring sentenced persons from our country to foreign countries.

Procedures pertaining to transfer of sentenced persons are conducted pursuant to the Law No. 6706 on International Judicial

Cooperation in Criminal Matters and bilateral or multilateral agreements between the relevant country and our country, or within the scope of the principle of reciprocity.

In order for a sentenced person to be transferred to our country or to another country for the purpose of execution of the remainder of a sentence, the sentenced person should be a national of the country to which the person is to be transferred or should have strong social ties with it, the sentenced person or his/her legal representative should have consented to the transfer, the imprisonment sentence should be finalized, and the condition of dual criminality should be met. Furthermore, as of the date of request, the remainder of the sentenced person's imprisonment sentence re-

bulunan ikili sözleşmelerde, nakil talebinin alındığı tarihte, hükümlünün infazı gereken en az bir yıllık mahkûmiyetinin bulunması aranmaktadır.

Ayrıca, Ülkemizden başka bir ülkeye nakil talebinde bulunan hükümlülerin ülkemizde başka bir suçtan soruşturma veya kovuşturmalarının bulunmaması da gerekmektedir. Yukarıda belirtilen koşulların bulunması halinde, 6706 sayılı Kanun ve ilgili ikili veya çok taraflı sözleşmede belirtilen nakle esas belgelerin sağlanmasını müteakip hükümlünün infaz devletinde ceza infaz kurumlarında kalacağı süre tespit edilerek hükümlü ile hüküm devletine bildirilmektedir. Çünkü hükümlü nakli temelde her iki devletin anlaşması ve hükümlünün rızası çerçevesinde gerçekleştirilmektedir. Ülkemiz açısından hükümlü nakline ancak Adalet Bakanı tarafından karar verilebilir. İnfaz ve hüküm devletinin nakil konusunda anlaşmaları ve hükümlünün de belirtilen koşullarda nakli kabul etmesi haline transfer gerçekleştirilir.

II.HÜKÜMLÜ NAKLİNİN REDDİ NEDENLERİ

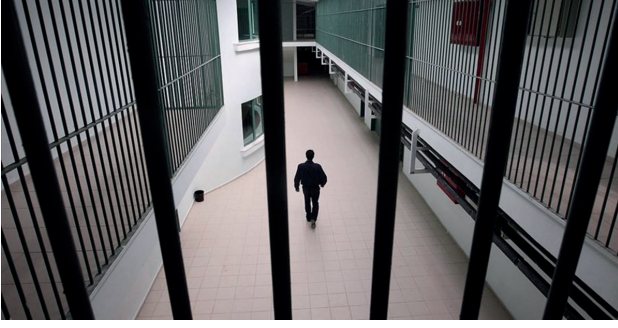
Yukarıda genel olarak hükümlü nakli müessesesi ve nakle ilişkin olarak aranan temel şartlara işaret edilmiştir. Bu başlık altında ise naklin reddi nedenlerini

quiring execution in a penal institution should not be less than six months. However, this condition is not mandatory and states may agree on shorter or longer durations than six months which needs to be served in a penal institution either through their Central Authorities or through bilateral agreements. For example, in bilateral agreements which are in force between our country and countries such as Brazil, Turkish Republic of Northern Cyprus (TRNC) and Kosovo, it is regulated that the sentenced person's imprisonment sentence requiring execution should not be less than a year on the date of receipt of transfer request.

In addition, for sentenced persons who request to be transferred from our country to another country, there should be no investigation or prosecution against them for another offence. In the event that the above-mentioned conditions are met, the time that will be served by the sentenced person in penal institutions in the administering state is determined and the sentenced person and the sentencing state are informed of this situation after the completion of documents which are the basis of the transfer procedure as laid down in the Law No. 6706 and relevant bilateral or multilateral agreements because, in essence, transfer of sentenced persons takes place based on an agreement between two countries and on the consent of the sentenced person. In terms of our country, only the Minister of Justice can take a decision regarding transfer of sentenced persons. The transfer takes place if the administering state and the sentencing state agrees on the transfer and the sentenced person consents to transfer under specified circumstances.

ele alıp inceleyeceğiz. Bu noktada, 6706 sayılı Kanununun 30 uncu maddesinin üçüncü fıkrasında Türkiye'ye hükümlü naklinde, 32 nci maddesinin üçüncü fıkrasında ise Türkiye'den hükümlü naklinde Merkezî Makamın ret yetkisi ve bunun şartları düzenlenmiştir. Buna göre;

- Nakil koşullarının bulunmaması,
- Naklin, hükümlünün sosyal rehabilitasyonuna katkı sağlamayacağına anlaşılması,
- Naklin, ceza adaletinin amaçlarına hizmet etmeyeceğinin anlaşılması,
- Naklin Türkiye'nin milli güvenliği ile temel çıkarlarına uygun düşmeyeceğinin anlaşılması hallerinde; nakil talebi Merkezi Makam tarafından reddedilebilecektir.

Bunun yanı sıra, hükümlü nakil taleplerinin ret nedenleri incelenirken 6706 sayılı Kanununun 4 üncü maddesinde belirtilen genel ret nedenlerini de göz ardı etmemek gerekir. Zira hükümlü nakli müessesesi de bir adli iş birliği türü olup, bu süreçte de adli iş birliğinin temel ilkelerine riayet edilmesi gerekir. Hal böyle olmakla birlikte, anılan maddede zikredilen ret nedenlerinin ayrı bir kategoride ele alınması yerine

II.GROUNDS FOR REJECTION OF TRANSFER OF SENTENCED PERSONS

The section above addresses the procedure of transfer of sentenced persons in general and indicated the basic conditions sought for transfer. This section will address and examine the grounds for rejection of transfer of sentenced persons. At this point, Paragraph 3 of Article 30 of Law No. 6706 regulates the power of rejection of the Central Authority in cases where sentenced persons are to be transferred to Türkiye and Paragraph 3 of Article 32 of the same law regulates the same circumstances in cases where sentenced persons are to be transferred from Türkiye. Accordingly, the transfer request may be rejected by the Central Authority if it is considered that;

- the conditions for transfer are not fulfilled,
- the transfer will not contribute to the social rehabilitation of the sentenced person,
- the transfer does not serve the purposes of criminal justice,
- the transfer contradicts with Türkiye's national security and fundamental interests.

Besides, general grounds for rejection laid down in Article 4 of the Law No. 6706 should not be disregarded when examining the grounds for rejection of transfer of sentenced persons. In fact, the procedure of transfer of sentenced persons is a type of judicial cooperation; therefore, fundamental principles of judicial cooperation should be respected in this process. Although this is the case, it would be more suitable if the grounds for rejection laid down in the said article were addressed together with the last article above, which has a similar nature, instead of addressing them under a different category.

Hence, under circumstances where the conditions for transfer are not met such as the fact that the

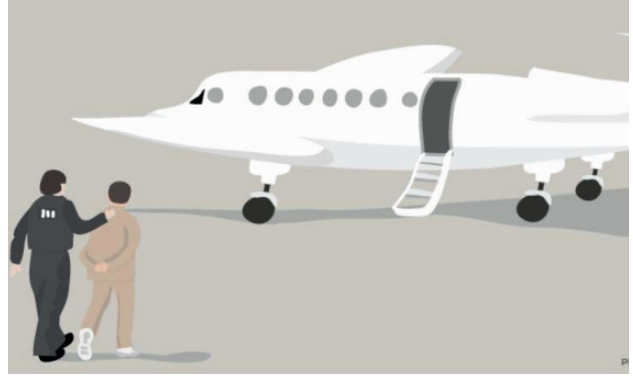
benzer nitelikte olan yukarıdaki son maddeyle birlikte ele alınması daha uygun olacaktır.

Dolayısıyla, hükümlünün nakledileceği ülkeyle herhangi bir bağının bulunmaması veya mahkûmiyet kararına konu fiilin Türk hukukuna göre suç teşkil etmemesi gibi nakil koşullarının bulunmadığı hallerde ülkemiz Merkezî Makamı olan Adalet Bakanlığı (Dış İlişkiler ve Avrupa Birliği Genel Müdürlüğü) tarafından nakil talebi reddedilebilir. İfade etmek gerekir ki, hükümlü nakil koşulları değerlendirirken, 6706 sayılı Kanunda zikredilen nakil koşullarının yanı sıra ilgili ülkeyle aramızdaki ikili veya çok taraflı sözleşmedeki koşulların da karşılanıp karşılanmadığına bakılmaktadır. Zira ilgili uluslararası sözleşme'de genel koşulların yanında ilgili ülkeye veya bu ülkeden yapılacak nakiller için özel koşulların aranması da mümkündür. Örneğin; ikili sözleşmede hükümlünün cezasının belli bir bölümünü hüküm devletinde çekmiş olması gibi bir koşul bulunması halinde bu koşulun gerçekleşmemesi halinde de nakil talebi reddedilebilecektir.

sentenced person does not have any ties with the country to which the person is to be transferred or the action which is the subject of the decision of conviction does not constitute an offence in the Turkish law, the Ministry of Justice (Directorate General for Foreign Relations and the European Union Affairs), which is the Central Authority of our country, may reject the transfer request. It should be noted that whether the conditions laid down in bilateral or multilateral agreements between our country and the relevant country are met or not should be examined in addition to the conditions specified in the Law No. 6706 when evaluating the conditions for transfer of sentenced persons. In fact, it is possible that there are certain special conditions for transfer from or to a specific country in the relevant international agreement. For instance, if there is a condition in the bilateral agreement that a certain part of the sentence of a convict should be served in the sentencing state, then the transfer request may be rejected in the event that this condition is not met. Moreover, as mentioned above, there is a need for an agreement between the sentencing state and the administering state, even if all the transfer conditions are met. Although this issue is regulated as a distinct condition for transfer in some international conventions, including the European Convention on the Transfer of Sentenced Persons, it essentially has the nature of a discretion of states in the issue of transfer of sentenced persons. However, whether the transfer will contribute to the social rehabilitation of the sentenced person and whether the transfer serves the purposes of criminal justice are the most important issues that needs to be taken into consideration while using this discretion. In other words, individual and public implications of the procedure of transfer of sentenced persons should be taken into account and the transfer should be realised if it provides benefit in terms of the both.

Bunun yanı sıra, nakil koşullarının tamamı bulunsa bile, yukarıda da değinildiği üzere, hüküm ve infaz devletin naklin yapılması konusunda anlaşmaları gereklidir. Her ne kadar Hükümlülerin Nakline Dair Avrupa Sözleşmesi de dâhil olmak üzere bazı uluslararası sözleşmelerde bu husus ayrı bir nakil koşulu olarak düzenlenmişse de, esasında bu hükümlü nakli konusunda devletlere tanınmış bir takdir yetkisi niteliğindedir. Ancak bu takdir yetkisi kullanılırken, naklin hükümlünün sosyal rehabilitasyonuna katkı sağlayıp sağlayamayacağı ve ceza adaletinin amaçlarına hizmet edip etmeyeceği göz önüne alınması gereken en önemli hususlardır. Başka bir ifadeyle hükümlü nakil işleminin bireysel ve kamusal sonuçları da değerlendirilmeli ve her ikisi açısından fayda mülâhaza ediliyorsa hükümlü nakli gerçekleştirilmelidir. Bu ilkeler hükümlünün topluma kazanımının kolaylaştırılmasının yanı sıra suçtan zarar görenlerin haklarının korunması, hüküm devleti ile infaz devletinde çekilecek cezalar arasında aşırı orantısızlık bulunmaması gibi hususların da ele alınmasını öngörmektedir.

Naklin Türkiye'nin egemenlik hakkı, kamu düzeni, milli güvenliği gibi temel ilke ve çıkarlarına uygun düşmeyeceğinin anlaşılması hallerinde de nakil talebi Merkezî Makam tarafından reddedilebilir. Bu kapsamda naklin, ülkemizin egemenlik hakkını ihlal edecek nitelikte olması, Ülkemiz iç veya dış güvenliğine tehdit oluşturması, milli güvenlik siyasetine zarar vermesi ya da Türk kamu düzenini bozması olasılıklarının söz konusu olabileceğinin değerlendirildiği hallerde, hükümlü nakli talebi reddedilebilecektir.

These principles provide that sentenced persons rehabilitation into the society should be facilitated, the rights of those who were damaged due to the crime should be protected, and an excessive disproportionality should not be present between the sentences served in the administering state and the sentencing state.

In the event that it is understood that the transfer contradicts fundamental principles and interests of Türkiye such as the sovereignty rights, public order, and national security, then the transfer request may be rejected by the Central Authority. Within this scope, in cases where it is possibly considered that the transfer violates the sovereignty right of our country, poses a threat to the internal or external security of our Country, damages the policy of national security, or disrupts the Turkish public order, the request for transfer of sentenced persons can be rejected. The said grounds for rejection is applied by many countries and accepted in the international area within the scope of the principle of equal sovereignty of states. Similarly, requests contradicting human dignity or violating fundamental rights and freedoms, prominently the European Convention

Mezkûr ret sebepleri, pek çok ülke tarafından da uygulanmakta olup, devletlerin eşit egemenliği ilkesi kapsamında uluslararası alanda kabul edilmektedir. Benzer şekilde hükümlüye savunma hakkı verilmiş olması, mahkûmiyete konu suç nedeniyle daha önce ülkemizde beraat kararı veya mahkûmiyet kararı verilmiş olması gibi Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi başta olmak üzere temel hak ve özgürlüklere aykırılık teşkil eden kararlara ya da insan onuruyla bağdaşmayan cezalara ilişkin talepler de reddedilebilecektir.

Bununla birlikte, ilgili ülkeyle aramızdaki ikili veya çok taraflı sözleşmede bu ret sebeplerine ilave başka ret sebeplerine de yer verilmiş olabilir. Örneğin Belarus ile aramızda yürürlükte bulunan ikili sözleşmede suç nedeniyle ortaya çıkan zararın tazmin edilmemiş olması durumunda da nakil talebinin reddedilebileceği belirtilmiştir. Bu nedenle hükümlü nakli sürecinde ilgili ikili veya çok taraflı sözleşmedeki ret nedenlerinin de göz önüne alınması gerekmektedir.

III.SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Hükümlü nakli, başka bir ülkede hürriyeti bağlayıcı bir ceza ile ceza infaz kurumlarında bulunan hükümlülerin yukarıda izah edilen nedenlerle belirli şartlar dahilinde cezasının kalan kısmını diğer bir ülkede çekmesine cevaz veren bir müessese olarak öne çıkmaktadır. Bu çerçevede, bu çalışmada öncelikle hükümlü nakli kavramı ortaya konulmuştur. Bu yapılırken de nakle duyulan ihtiyaç, ulusal ve uluslararası mevzuat çerçevesinde nakilde aranan koşullara işaret edilmiştir. Daha sonra ise naklin reddi nedenleri aynı perspektiften ele alınarak incelenmiştir. Bu noktada, naklin uygulamasına esas olan ulusal ve uluslararası mevzuattaki gelişmelerin takibi önem taşımaktadır. Bununla birlikte, nakle esas olan insani mülahazaların da göz önünde bulundurulması ve nakil talebinin adalet ve hakkaniyet ilkeleri gözetilerek değerlendirilmesi hususları nakil müessesesi bakımından önem taşımaktadır.

on Human Rights, such as the cases where a defence right is not granted to the sentenced person, or a decision of acquittal or conviction was previously rendered in our country for the offence subject to the conviction, can be rejected.

Nevertheless, additional grounds for rejection other than the said grounds might be included in the bilateral or multilateral agreement between our country and the relevant country. For example, it is stated, in the bilateral agreement which is in force between our country and Belarus, that a transfer request may be rejected if the damages occurred as a result of the offence is not compensated. Thus, grounds for rejection in relevant bilateral or multilateral agreements needs to be taken into account in the process of transfer of sentenced persons.

III.CONCLUSION AND EVALUATION

Transfer of sentenced persons stands out as a procedure which allows convicts in a penal institution with an imprisonment sentence in one country to serve the remainder of their sentence in another country for the purposes explained above and within the boundaries of certain conditions. Within this framework, this study first explained the concept of transfer of sentenced persons. In doing so, it indicated the need for transfer and conditions sought in a transfer procedure within the scope of national and international legislation. After that, grounds for rejection of transfer were addressed and examined from the same perspective. At this point, it is important to follow up the developments in national and international legislation which is the basis in the implementation of transfer. Nonetheless, taking into account the humanitarian considerations which is essential for transfer and evaluating the transfer request by respecting the principles of justice and equity are important issues in terms of the transfer procedure.

AB TÜRKİYE DELEGASYONU'NDAN GENEL MÜDÜRLÜĞÜMÜZE ZİYARET THE VISIT PAID TO OUR DIRECTORATE GENERAL BY THE EU DELEGATION TO TÜRKİYE

Avrupa Birliği (AB) Türkiye Delegasyonu Siyasi İşler Bölüm Başkanı Elçi Müsteşarı Stefano Fantaroni ve Sivil Toplum, Temel Haklar, Yargı ve İç İşleri Bölüm Başkanı Alexander Fricke 3 Şubat 2022 tarihinde Genel Müdür Yardımcımız Dr. Ahmet Ulutaş'a nezaket ziyaretinde bulundu. Görüşmede Daire Başkanı Dr. Tamer Soysal, Daire Başkan yardımcısı Sevil Bostancı ve Tetkik Hakimi Tayyip Eroğlu da hazır bulundu.

Söz konusu görüşmede, Sayın Fantaroni'ye yeni görevinde başarı dileklerinin ardından, Türkiye-AB ilişkileri, IPA projeleri ile güncel diğer meseleler çerçevesinde Türkiye ile AB arasındaki ilişkilerin pozitif bir gündem çerçevesinde ele alınması hususundaki temenniler dile getirildi. Keza, yeni dönemde AB Komisyonu'ndan yargı sektöründeki IPA projelerine ilişkin desteğin artırılması yönündeki çabaların sürdürülmesi hususu dile getirildi.

Sayın Elçi Müsteşar da görevi süresince Türkiye-AB ilişkilerinin daha olumlu yönde ilerlemesi için çaba göstereceği yönünde açıklamalarda bulundu. Görüşme iyi dilek ve temenniler ile son buldu.

European Union (EU) Delegation to Türkiye Head of Political Affairs Department, First Counsellor Mr. Stefano Fantaroni and Head of Civil Society, Fundamental Rights, Judiciary and Internal Affairs Department, Mr. Alexander Fricke paid a courtesy visit to our Deputy Director General, Dr. Ahmet Ulutaş on 03 February 2022. Dr. Tamer Soysal- Head of Department, Sevil Bostancı-Deputy Head of Department, Rapporteur Judge Tayyip Eroğlu was also present at the meeting.

After wishing Mr. Fantaroni success in his new position, good wishes were expressed for handling the relations between Türkiye and the EU within the framework of a positive agenda in the scope of Türkiye-EU relations, IPA projects and other current issues. Likewise, the issue of continuing the efforts to increase the support of the EU Commission for IPA projects in the judiciary sector in the new period was also expressed.

Mr. First Counsellor also stated that he will make efforts to improve Türkiye-EU relations in a more positive way during his duty. The meeting ended with best wishes.

MALİ İŞBİRLİĞİ KOORDİNASYON KURULU TOPLANTISI YAPILDI FINANCIAL COOPERATION COORDINATION BOARD MEETING WAS HELD

Avrupa Birliği Projeleri alanında 2019/20 sayılı Cumhurbaşkanlığı Genelgesi uyarınca yılda iki kez düzenlenen Mali İşbirliği Koordinasyon Kurulu Toplantısı, Katılım Öncesi Yardım Ulusal Koordinatörü olan Dışişleri Bakan Yardımcısı ve Avrupa Birliği Başkanı Büyükelçi Sayın Faruk Kaymakçı başkanlığında ilgili Bakanlıklar ve kurumlarımızın üst düzey yetkililerinin katılımıyla video konferans yöntemiyle 9 Şubat 2022 tarihinde gerçekleştirildi. Toplantıya Bakanlığımızı temsilen Genel Müdür Yardımcımız Dr. Ahmet Ulutaş, AB Proje Uygulamaları Daire Başkanı Dr. Tamer Soysal, AB Proje Uygulamaları Daire Başkan Yardımcısı Sevil Bostancı, Tetkik Hakimi Tuba Dağdeviren ve Psikolog Gözde Keskin katılım sağladı.

Söz konusu toplantıda, Türkiye - AB mali işbirliği sürecinin eşgüdümü, izlenmesi ve değerlendirilmesi kapsamında; AB Katılım Öncesi Yardım Aracı ikinci Dönemi (IPA II) uygulamasında gelinen aşama, Üçüncü Dönemi (IPA III) kapsamında 2023 yılı programlama süreci, Stratejik Cevap Belgesi revizyonu, AB fonlarına bütüncül bakış kapsamında yeni yaklaşımlar, Türkiye Yatırım Platformu (TIP), IPA III dönemi kapsamında eğitim çalışmaları (IPAdemi) ve IPA III süreci ortak iletişim çalışmaları ele alındı.

Being held twice a year in accordance with the Presidential Circular No. 2019/20 in the field of European Union Projects, Financial Cooperation Coordination Board Meeting was held on 9 February 2022 through the video conference method and with the participation of the relevant Ministries and senior officials of our institutions under the chairmanship of Ambassador Faruk Kaymakçı - Deputy Minister of Foreign Affairs and Director of the European Union, National Coordinator for Pre-Accession Assistance. Representing our Ministry, Dr. Ahmet Ulutaş - Deputy Director General, Dr. Tamer Soysal - Head of the Department of EU Project Implementations, Sevil Bostancı - Deputy Head of the Department of EU Project Implementations, Rapporteur Judge Tuba Dağdeviren and Psychologist Gözde Keskin attended to the meeting. The issues mentioned below was discussed in the said meeting within the scope of coordination, monitoring and evaluation of the Türkiye - EU financial cooperation process; The stage reached in the EU Pre-Accession Assistance Instrument Second Period (IPA II), the programming process for 2023 within the scope of the Third Period (IPA III), the revision of the Strategic Response Document, new approaches within the scope of a holistic view to EU funds, the Investment Platform of Türkiye (TIP), the IPA III period within the scope of training activities (IPAdemi) and IPA III process joint communication studies.

1980 TARİHLİ LAHEY ULUSLARARASI ADALETE ERİŞİM SÖZLEŞMESİ 1980 HAGUE CONVENTION ON INTERNATIONAL ACCESS TO JUSTICE

I.ADALETE ERİŞİM KAVRAMI

Adalet erişim kavramı, ilk kez Avrupalı hukukçular tarafından 1960'lı yıllarda ortaya atılmıştır. Adalet erişim, hukuki olduğu kadar kültürel, sosyal ve politik alanları da ilgilendiren çok yönlü bir kavramdır.

Adalet sözcüğü adl kökünden gelmektedir ve Arapçadan dilimize katılmıştır. Adl, “doğruluk” anlamını taşımaktadır. Türk Dil Kurumu Sözlüğü’nde adalet, “yasalarla sahip olunan hakların herkes tarafından kullanılmasının sağlanması” şeklinde geçmektedir.

Adalet erişim kavramının ikinci ögesi olan erişmek kelimesi ise “Varılması zamana, emeğe bağlı olan veya uzakta bulunan bir amaca varmak, ulaşmak” olarak tanımlanmaktadır. Bu kapsamda erişim, bir amaca veya bir yere ulaşmak ve ulaşabilmek; başka bir deyişle ulaşımın önünde engel bulunmamasıdır. Adalet erişim kavramının farklı tanımları yapılmıştır. Adaletin Etkinliğine ilişkin Avrupa Komisyonu (European Commission for Efficiency of Justice-CEPEJ) tarafından hazırlanan Adalet Erişim Raporu’nda adalet erişim, “Adalet hizmetlerinin, en elverişli yollardan ve en verimli şekilde sağlanabilmesine etki eden hukuki ve örgütsel faktörlerin tümü ” şeklinde tanımlanmıştır. Adalet erişimin gerçekleşmesi için ise, “kaliteden ödün vermeden, maliyeti asgari düzeyde tutarak, azami sayıda hukuki sorunun çözümlenmesi” gerektiği ifade edilmiştir.

Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı ise (United Nations Development Programme-UNDP), adalet erişimi, “toplumu oluşturan bireylerin, insan hakları standartlarına uygun olarak, geleneksel ya da geleneksel olmayan yollardan, ihtiyaç duyduğu hukuki çözümlere ulaşabilecek durumda olması” şeklinde tanımlamıştır.

I.CONCEPT OF ACCESS TO JUSTICE

The concept of access to justice was first introduced by European law practitioners in 1960s. Access to justice is a multidimensional concept that concerns not only legal, but also cultural, social and political areas.

The Turkish word “adalet” (meaning “justice” in English) is derived from the root “adl” and was adopted from Arabic. The root “adl” means “fairness”. In the dictionary of the Turkish Language Association, the word “adalet (justice)” is described as “ensuring that the rights earned through laws are used by everyone”.

The word “access” within the concept of “access to justice” is defined as “achieving or reaching a goal that requires time and effort”. In this context, access

means reaching or being able to reach a goal, in other words, the absence of any barriers to access. Different definitions have been proposed for the concept of access to justice. In the Report on Access to Justice prepared by the European Commission for the Efficiency of Justice (CEPEJ), the concept of access to justice is defined as “all of the legal and organizational factors

that affect the provision of justice services in the most convenient and efficient way”. It is also stated that in order to ensure access to justice, “the maximum number of legal issues should be resolved by keeping the cost at the minimum level without compromising on quality”.

The United Nations Development Programme (UNDP) defines access to justice as “the ability of the individuals that form the society to obtain a legal remedy through conventional or unconventional methods in accordance with human rights standards”.

Adalet Bakanlığı 2015 tarihli Yargı Reformu Stratejisi belgesinde adalete erişim “kişilerin haklarını bilmeleri ve bu haklara etkili bir şekilde erişebilmeleri için devletin desteğiyle her türlü önlemin hukuk sistemi tarafından alınması” şeklinde tanımlanmıştır. 2019 tarihli Yargı Reformu Stratejisi belgesinde ise adalete erişimle ilgili şu ifadeler yer verilmiştir:

“Dünya genelinde yargı sistemleri için en önemli kavramlardan biri “adalete erişimin kolaylaştırılması” olmuştur. Bunun bir parçasını da adliyelerde yararlanıcıların işlerinin kolaylaştırılması ve yargısal süreçlerde örselenmelerini önleyen uygulamaların geliştirilmesi oluşturmaktadır. Danışma masaları ve ön büro gibi uygulamalar, hizmetlerden memnuniyeti artırmaktadır. Bununla birlikte hizmeti sunanlarla yararlanıcıların kurumsal ve bireysel düzeyde iletişim sorunlarının olduğu ifade edilmektedir. Bu iletişim sorunlarının giderilmesi ancak “insan odaklı” yaklaşımların benimsenmesi ve buna uygun araçların geliştirilmesiyle mümkün olacaktır. Adalete erişimin kolaylaştırılması ayrıca mevzuatın sadeleştirilmesini, adli yardım sisteminin güçlendirilmesini, kırılan grupların ihtiyaçlarına duyarlı bir yaklaşımın benimsenmesini ve savunma hakkının güçlendirilmesini de gerektirmektedir.”

Adalete erişim, herkesin, özellikle dezavantajlı grupların, hak ve özgürlüklerini korumaları ve uyuşmazlıklarını çözüme kavuşturabilmeleri için adaleti etkili bir şekilde kullanmalarını sağlayan mekanizmalara ulaşabilmelerini amaçlamaktadır. Diğer yandan adalete erişim, bireylerin yalnızca bir uyuşmazlığı çözebilmek amacıyla devletin yargı organlarına başvurma hakları ile sınırlı olmayıp; avukatlara, noterlere, mahkeme dışı alternatif uyuşmazlık çözüm yollarına, hukukî bilgiye erişebilmek gibi hususları da kapsamına almaktadır.

II.ADALETE ERİŞİMİLE İLGİLİ TEMEL ULUSLARARASI ANTLAŞMALAR

Uluslararası insan hakları hukuku bağlamında adalete erişim hakkı, bireysel hakları korumak üzere bireylerin mahkemeye erişimlerini güvence altına almak

In the 2015 Judicial Reform Strategy document prepared by the Ministry of Justice, access to justice is defined as “taking of all sorts of measures through the legal system with the support of the state in order to ensure that individuals are aware of their rights and access them in an effective manner”. The 2019 Judicial Reform Strategy document states the following with regard to access to justice:

“One of the most important concepts for judicial systems worldwide has been “facilitating access to justice”. This idea involves facilitating processes for beneficiaries in courthouses and developing practices that prevent them from being enervated in judicial processes. Practices such as help desks, front offices increase service satisfaction. In addition, it is stated that service providers and beneficiaries have communication problems at organisational and individual levels. Eliminating these communication problems will only be possible by adopting “people-oriented” approaches and developing appropriate instruments. Facilitating access to justice also requires simplifying the legislation, strengthening the legal aid system, adopting a sensitive approach towards the needs of the vulnerable groups and strengthening the right to defence.”

Access to justice aims to enable everyone, especially disadvantaged groups, to reach the mechanisms that allow them to benefit from justice in an effective way in order to protect their freedoms and resolve their disputes. On the other hand, access to justice is not limited to the right of individuals to apply to the judicial organs of the state for settling a dispute; it also covers access to lawyers, notaries, out-of-court alternative dispute resolution methods as well as legal information.

II.FUNDAMENTAL INTERNATIONAL TREATIES ON ACCESS TO JUSTICE

The right to access to justice is defined, within the context of international human rights law, as securing the access of individuals to court. The right to ac-

şeklinde ifade edilmektedir. Adalet erişim hakkı, kaynağını Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS) 6 ncı maddesinde düzenlenmiş olan adil yargılanma hakkında bulmaktadır. Adalet erişim, bu yönüyle insan haklarının korunmasının güvencesi ve bir insan hakkı olarak uluslararası belgelerde yer almaktadır.

Genel olarak Avrupa Birliği ve Avrupa Konseyi adalet erişimi, adil yargılanma hakkı ve etkili bir erişim hakkı olmak üzere iki bileşen çerçevesinde ele almaktadır. Adil yargılanma hakkına ilişkin AİHS 6 ncı maddesi; herkesin davasını yasayla kurulmuş, bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından, hakkaniyete uygun ve kamuya açık olarak makûl bir süre içinde görülmesini isteme hakkına sahip olmasını düzenlemektedir. AİHS'in "Etkili Başvuru Hakkı" başlıklı 13 üncü maddesinde ise; "Bu Sözleşme'de tanınmış olan hak ve özgürlükleri ihlal edilen herkes, söz konusu ihlal resmi bir hizmetin ifası için davranan kişiler tarafından gerçekleştirilmiş olsa dahi, ulusal bir merci önünde etkili bir yola başvurma hakkına sahiptir." şeklinde hüküm yer almaktadır.

Birleşmiş Milletler Siyasi ve Medeni Haklar Uluslararası Sözleşmesi'nin adil yargılanma hakkının düzenlendiği 14 üncü maddesinde de; herkesin mah-

cess to justice derives its source from the right to fair trial regulated in Article 6 of the European Convention on Human Rights (ECHR). With this aspect, access to justice appears in international documents not only as a guarantee for the protection of human rights, but also as a human right itself.

In general, the European Union and the Council of Europe deal with access to justice in the context of two components, which are the right to fair trial and right to effective access. Pursuant to Article 6 of the ECHR, everyone is entitled to a fair and public hearing within a reasonable time by an independent and impartial tribunal established by law. Article 13 titled "right to an effective remedy" of the aforementioned Convention reads as: "Everyone whose rights and freedoms as set forth in this Convention are violated shall have an effective remedy before a national authority notwithstanding that the violation has been committed by persons acting in an official capacity".

In accordance with Article 14 of the United Nations International Covenant on Political and Civil Rights regulating the right to fair trial, all persons shall be equal before the courts and tribunals. In the determination of any criminal charge against him, or of his rights and obligations in a suit at law, everyone shall

kemeler önünde eşit olduğu ve hakkındaki bir suç isnâdının veya hak ve yükümlülüklerle ilgili bir hukuki uyuşmazlığın karara bağlanmasında, hukuken kurulmuş yetkili, bağımsız ve tarafsız bir yargı yeri tarafından adil ve aleni olarak, sebepsiz gecikme olmaksızın yargılanma hakkına sahip olduğu belirtilmektedir.

III.1980 TARİHLİ LAHEY ULUSLARARASI ADALETE ERİŞİM SÖZLEŞMESİ

A.Sözleşmeye İlişkin Genel Bilgiler

Uluslararası adli yardım taleplerinin karşılıklı işbirliği içerisinde yürütülmesi ihtiyacının neticesi olarak, Lahey Uluslararası Özel Hukuk Konferansı bünyesinde, 17 Temmuz 1905 ve 1 Mart 1954 tarihli Hukuk Usulüne Dair Sözleşmeler ile 25 Ekim 1980 tarihli Uluslararası Adalet Erişim Sözleşmesi hazırlanarak imzaya açılmıştır.

Bu sözleşmelerden 1 Mart 1954 tarihli Hukuk Usulüne Dair Sözleşme, 17 Temmuz 1905 tarihli Sözleşmenin, 25 Ekim 1980 tarihli Uluslararası Adalet Erişim Sözleşmesi de 1 Mart 1954 tarihli Sözleşmenin 17 ila 26 ncı maddelerinin yerini almıştır.

Esasen, Lahey Uluslararası Adalet Erişim Sözleşmesi, hukuki, ticari veya idari nitelikteki uyuşmazlık-

be entitled to a fair and public hearing by a competent, independent and impartial tribunal established by law without groundless delay.

III.1980 HAGUE CONVENTION ON INTERNATIONAL ACCESS TO JUSTICE

A. General Information on the Convention

As a result of the need to fulfil international legal aid requests in mutual cooperation, the Conventions on Civil Procedure dated July 17th, 1905 and March 1st, 1954 as well as the Convention on International Access to Justice dated October 25th, 1980 were prepared and opened for signature within the Hague Conference on Private International Law.

The Convention on Civil Procedure dated March 1st, 1954 replaced the Convention dated July 17th, 1905 while the Convention on International Access to Justice dated October 25th, 1980 replaced Articles 17 to 26 of the Convention dated March 1st, 1954.

Essentially, the Hague Convention on International Access to Justice was prepared to facilitate application to judicial authorities in civil, commercial or administrative disputes, to establish a system in which international legal aid requests can be conveyed through an efficient and simple method and to ensure the

larda adli makamlara başvurmayı kolaylaştırmak, ülkelerarası adli yardım taleplerinin etkin ve basit bir yöntemle iletileceği bir sistem kurmak ve bu sistem çerçevesinde gerçekleşen adli yardımların diğer akit devletlerde tanınmasını sağlamak gayesiyle hazırlanmıştır. Başka bir ifadeyle anılan Sözleşme, hukuki ve ticari konularda adli makamlara başvurmanın önündeki mali engellerin ortadan kaldırılması, mali durumları elverişli olmayan şahısların haklarını kullanabilmelerinin kolaylaştırılmasını hedeflemektedir. Bununla birlikte adli yardım taleplerine ilişkin ülkelerdeki farklı uygulamaların uyumlaştırılması ve uluslararası yeknesak usul normlarının oluşturulması da Uluslararası Adalete Erişim Sözleşmesinin hazırlanmasında öne çıkan temel düşünceler arasında yer almaktadır.

Sözleşme, 7 Temmuz 2004 tarihinde Ülkemiz adına Lahey'de imzalanmış olup henüz yürürlüğe girmemiştir.

B.Sözleşme'nin İncelenmesi

1.Genel Olarak

1980 Tarihli Lahey Uluslararası Adalete Erişim Sözleşmesi 6 bölüm ve 36 maddeden oluşmaktadır.

Sözleşme'nin "Adli yardım" başlıklı I. Bölümde yer alan 1 ila 13 üncü maddelerinde, adli yardım taleplerinin iletilmesinde ve yerine getirilmesinde izlenecek usul ile merkezi makamların atanması, yetki ve görevleri düzenlemiştir.

recognition of legal aid provided within the scope of this system in other State parties. In other words, the Convention aims to eliminate the financial barriers to application to judicial authorities in civil and commercial matters and facilitate the use of rights by individuals with disadvantaged financial status. Furthermore, harmonization of the different practices in countries with regard to legal aid requests and creation of international uniform procedure norms are also among the fundamental notions coming to the fore in the preparation of the Convention on International Access to Justice.

The Convention was signed by our country on July 7th, 2004 in the Hague and has not yet been carried into effect.

B. Reviewing of the Convention

1. In General

The 1980 Hague Convention on International Access to Justice comprises of 6 chapters and 36 articles.

Articles 1 to 13 in Chapter I titled "legal aid" of the Convention regulate the procedures to be followed in conveying and fulfilling legal aid requests as well as the designation, powers and duties of central authorities.

Articles 14 to 17 in Chapter II titled "security for costs and enforceability of orders for costs" concern the exemption from security, enforcement of the decisions on the payment of court fees and costs as well as the procedures for conveying and reviewing the requests for enforcement.

“Teminattan muafiyet ve adli masraflarla ilgili kararların yerine getirilmesi” başlıklı II. Bölümde yer alan 14 ila 17 nci maddelerde, teminattan muafiyet, mahkeme harç ve masraflarının ödenmesi hakkında kararların tenfizi ile tenfiz taleplerinin gönderilme ve incelenme usulleri yer almaktadır.

Sözleşme'nin Üçüncü Bölümü tek maddeden oluşmakla birlikte, bahse konu 18 inci maddede hukuki ve ticari konulara ilişkin karar veya resmi sicil kayıt örneklerinin teminine ilişkin düzenleme yapıldığı görülmektedir.

“Tazyik hapsi” başlıklı Dördüncü Bölümde yer alan 19 ve 20 nci maddelerde tazyik hapsine ilişkin hükümler ile bir akit devletin mahkemeleri önündeki davalarda tanıklık veya bilirkişilik yapmak üzere çağrılan diğer akit devlet vatandaşı veya mutat meskeni olan kişilerin cezai dokunulmazlığı ve bu dokunulmazlığın başlayacağı ve sona ereceği süreler kaleme alınmaktadır. “Genel hükümler” ve “nihai hükümler” başlıklı Beş ve Altıncı Bölümlerde yer alan 21 ila 36 nci maddelerde ise; sözleşmenin uygulanması ve yorumu, coğrafi kapsamı, beyan ve çekince ileri sürülmesi ve bunların geri alınması, sözleşmenin imzalanması, onay, katılım ve kabuller ile yürürlüğe girmesi ve feshi ile ilgili düzenlenmeler yer almaktadır.

2.Sözleşme'de Öne Çıkan Hususlar

Sözleşme hükümleri incelendiğinde; öne çıkan başlıca düzenlemeleri şu şekilde belirtmek mümkündür:

Sözleşme'ye göre; bir Akit Devletin vatandaşları ile bir Akit Devlette mutat meskeni olan kişiler her bir Akit Devlette hukuki ve ticari konularda mahkeme davalarından dolayı bu Devletin vatandaşları ve mutat meskeni olan kişilerin tabi oldukları aynı şartlarla adli yardıma hak kazanacaklardır. Anılan husus Sözleşme'nin 1/1 fıkrasında düzenlenmiş olup, Sözleşme'nin de amaçlarından biri olan adli yardım taleplerine ilişkin uluslararası yeknesak usul normlarının ihdası bakımından önem arz etmektedir.

Sözleşmenin 3 ve 4 üncü maddeleri Akit Devletlere; adli yardım taleplerini kabul etmek, işleme koymak

Chapter III of the Convention includes only one article, which is Article 18, and regulates the provision of extracts of decisions relating to civil and commercial matters or extracts from entries in public registers.

Articles 19 and 20 in Chapter IV titled “physical detention and safe-conduct” includes provisions regarding physical detention, the immunity of a person who is a national of or habitually resident in a Contracting State and who is summoned by name by a court or tribunal in another Contracting State in order to appear as a witness or expert in proceedings as well as the periods when such immunity shall commence and end.

Articles 21 and 36 in Chapters V and VI titled “general provisions” and “final clauses” regulate the implementation and interpretation of the Convention, its geographical scope, making or withdrawing a statement or reservation, signature and ratification of the Convention, accession and approvals, entry into force and annulment.

2. Principal Issues in the Convention

When the provisions of the Convention are examined, the principal regulations that come to the fore can be described as follows:

According to the Convention, nationals of any Contracting State and persons habitually resident in any Contracting State shall be entitled to legal aid for court proceedings in civil and commercial matters in each Contracting State on the same conditions as if they themselves were nationals of and habitually resident in that State. This provision is regulated in Article 1/1 of the Convention and is important in terms of the establishment of international uniform procedure norms regarding legal aid requests, which constitutes one of the objectives of the Convention.

Articles 3 and 4 of the Convention impose an obligation on the Contracting States to designate a receiving and transmitting central authority to accept and process the legal aid requests, and to convey these to the appropriate central authority in the requested State.

ve adli yardım talep edilen Devlette uygun merkezi makama iletmek üzere alıcı ve gönderici merkezi makam tayin etme yükümlülüğü getirmiştir.

Sözleşme'nin 11 inci maddesi çerçevesinde; adli yardım taleplerinin gönderilmesi, alınması ve karara bağlanması sürecinde hiçbir şekilde masraf talep edilmeyecek olup; Sözleşme'nin 12 nci maddesinde de belirtildiği üzere bu talepler en seri şekilde incelemeye karar bağlanacaktır.

Sözleşme'nin 13 üncü maddesi uyarınca; adli yardıma karar verilmesi halinde; adli yardımdan faydalanan kimsenin başka bir Akit Devletteki davalarına ilişkin olarak tebligat usulü ne olursa olsun belgelerin tebliği, sosyal durum araştırma raporları ve istinabe talepleri için herhangi bir masraf talep edilemeyecektir.

Bununla birlikte; bilirkişi ve tercüman ücretleri bu maddenin istisnası olarak düzenlenmiş ve kapsam dışında tutulmuştur.

Sözleşme'nin 18 inci maddesinde; "Bir Akit Devletin vatandaşları ile o Devlette mutad meskeni bulunan kişilerin; başka bir Akit

Devlette bu Devletin vatandaşları ile aynı koşullarda hukuki ve ticari konulara ilişkin karar veya resmi sicil kayıtları ile onaylı örneklerini alabileceğini" hükme bağlamıştır. Bu düzenleme, Lahey Uluslararası Adalet Erişim Sözleşmesinin hazırlanmasındaki temel düşüncelerden biri olan "ülkelerarası hukuki ve ticari konularda adli makamlara başvurmayı kolaylaştırmayı" amaçlamaktadır.

Tazyik hapsinin kaleme alındığı sözleşmenin 19 uncu maddesine göre; hukuki veya ticari bir işlem nedeniyle; ister bir önleyici tedbir ister bir icra aracı olarak öngörülmüş olsun, Akit Devletin vatandaşına uygulanmayan tazyik hapsi, başka bir Akit Devletin vatandaşına veya mutad meskeni bulunan kişiye karşı da uygulanamayacaktır.

Pursuant to Article 11 of the Convention, no charges shall be made for the transmission, reception or determination of applications for legal aid, and in accordance with Article 12, such applications shall be handled expeditiously.

As per Article 13, where legal aid has been granted, service of documents in any other Contracting State in pursuance of the legally aided person's proceedings shall not give rise to any charges regardless of the manner in which service is effected. The same applies to Letters of Request and social enquiry reports, except for fees paid to experts and interpreters.

In accordance with Article 18 of the Convention, "nationals of any Contracting State and persons habitually resident in any Contracting State may obtain in

any other Contracting State, on the same terms and conditions as its nationals, copies of or extracts from entries in public registers and decisions relating to civil or commercial matters and may have such documents legalised, where necessary".

This regulation aims to "facilitate application to judicial authorities in international civil and commercial matters", which is one of the fundamental notions in the preparation of the Hague Convention on International Access to Justice.

Pursuant to Article 19 concerning physical detention; arrest and detention, whether as a means of enforcement or simply as a precautionary measure, shall not, in civil or commercial matters, be employed against nationals of a Contracting State or persons habitually resident in a Contracting State in circumstances where they cannot be employed against nationals of the arresting and detaining State.

Sözleşme'nin 24 üncü maddesi bir Akit Devlete, kendi merkezi makamına iletilecek belgelerin 7 ve 17 nci maddelerinde belirtilmiş olanlar haricinde, düzenlenebileceği veya tercüme edilebileceği dili ya da dilleri belirleme imkânı tanımıştır. Bununla birlikte, söz konusu hükmün uygulanabilmesi için Akit Devletin konuya ilişkin bir Beyan'da bulunması şartı aranmıştır. Sözleşme'nin 35 inci maddesi uyarınca, Lahey Uluslararası Adalet Erişim Sözleşmesi, sonradan onaylayan, kabul eden, tasvip eden veya katılan Devletler için dahi, yürürlüğe girdiği tarihten itibaren beş yıl yürürlükte kalacak olup, işbu Sözleşme feshedilmeye kadar her beş yılda bir zımnen yenilenmiş sayılacaktır. Yukarıda maruz hususlardan hareketle; Uluslararası Adalet Erişim Sözleşmesi 1 Mart 1954 tarihli Hukuk Usulüne Dair Sözleşmeye kıyasla daha sade, yalın ve uygulanabilir kurallar getirdiği söylenebilecektir. İçeriği ve düzenlediği konular itibariyle ise Sözleşme, uygulanacak hukuk bakımından herhangi bir kanunlar ihtilafı kuralı içermemektedir. Dolayısıyla, Akit Tarafların milli hukukları yine geçerliliklerini korumaktadır.

IV.Sonuç ve Değerlendirme

Genel olarak adalet erişim, bireylerin, kolay, hızlı, etkili, en az masrafla ve uygun hukuki mekanizmalardan yararlanarak ihtiyaç duydukları hukuki çözümlere ulaşmasını ifade etmektedir. Adalet erişim, Türkiye'de en başta Anayasa olmak üzere, uluslararası sözleşmeler, kanunlar ve ilgili mevzuat çerçevesinde güvence altına alınmıştır.

1980 Tarihli Lahey Uluslararası Adalet Erişim Sözleşmesi ise; uluslararası adli yardım taleplerine ilişkin uygulanan farklı yöntemlerin uyumlaştırılması ve milletlerarası ortak bir sistem kurmayı amaçlaması bakımından önem arz etmektedir.

Hukuk sistemi içerisindeki önemli kavramlardan biri olan adalet erişime ilişkin çalışmaların ülkemizde ve dünyada son yıllarda arttığı görülmekle, bu konudaki gelişmelerin Ülkemiz hukukçularınca da yakından takibinin önem taşıdığı akla gelmektedir.

Article 24 enables Contracting States to specify a language or languages other than those referred to in Articles 7 and 17 in which documents sent to its Central Authority may be drawn up or translated. However; for this provision to be applied, the Contracting State is required to make a statement.

As per Article 35 of the Convention, the Hague Convention on International Access to Justice shall remain in force for five years from the date of its entry into force even for States which subsequently have ratified, accepted, approved it or acceded to it. If there has been no denunciation, it shall be renewed tacitly every five years.

Considering the matters explained above, it may be indicated that the Convention on International Access to Justice introduces more simple and applicable rules compared to the 1954 Convention on Civil Procedure. With respect to its content and matters that it regulates, the Convention does not contain any rule in relation to conflict of laws in terms of the law to be applied.

IV.Conclusion and Evaluation

Access to justice means, in summary, that individuals obtain the legal remedies that they need in an easy and rapid manner, by keeping the cost at the minimum level and benefiting from the appropriate legal mechanisms. Access to justice is guaranteed in Türkiye under international conventions, laws, relevant legislation and especially the Constitution.

The 1980 Hague Convention on International Access to Justice is important in that it aims to harmonize the different methods applied to legal aid requests and to establish an international mutual system.

It is seen that the works carried out on access to justice, which is one of the important concepts within the legal system, have been increasing in the recent years both in Türkiye and in the world, which calls to mind that it is important for the law practitioners of our country to closely follow the developments in this area.

SONUÇ ODAKLI İZLEME (ROM) FAZ III PROJESİ KAPSAMINDA IPA DENEYİM PAYLAŞIMI SEMİNERİ GERÇEKLEŞTİRİLDİ

IPA EXPERIENCE SHARING SEMINAR WAS HELD WITHIN THE SCOPE OF THE RESULT ORIENTED MONITORING-ROM PHASE III PROJECT

Dışişleri Bakanlığı Avrupa Birliği Başkanlığı'nın yararlanıcısı olduğu Avrupa Birliği (AB) Katılım Öncesi Mali Yardım Aracı (IPA) projelerinin “Sonuç Odaklı İzleme (Result Oriented Monitoring-ROM)” Faz III projesi kapsamında düzenlenen “IPA Deneyim Paylaşımı Semineri” 19-20 Ocak 2022 tarihlerinde Dışişleri Bakan Yardımcısı ve AB Başkanı Büyükelçi Sayın Faruk Kaymakçı, AB Türkiye Delegasyonu Başkanı Büyükelçi Sayın Nikolaus Meyer-Landrut ve Genel Müdür Yardımcımız Dr. Ahmet Ulutaş'ın katılımlarıyla Ankara Sheraton Hotelde gerçekleştirildi.

İçişleri- Temel Haklar- Yargı sektörlerinde sonuç odaklı kazanımlar başlıklı panelde konuşmacı olarak yer alan Genel Müdür Yardımcımız Dr. Ahmet Ulutaş yaptığı konuşmasında, yargı sektöründeki AB destekli proje süreçleri hakkında bilgiler paylaşarak, IPA projelerinde ROM mekanizmasının önemine işaret etti.

“IPA Experience Sharing Seminar” organized within the scope of the “Result Oriented Monitoring-ROM” Phase III project of the European Union (EU) Instrument for Pre-Accession Assistance (IPA) projects, of which the Ministry of Foreign Affairs Directorate for EU Affairs is the beneficiary, was held with the participation of Deputy Minister of Foreign Affairs and Director for EU Affairs Ambassador Faruk Kaymakçı, Head of the EU Delegation to Türkiye Ambassador Nikolaus Meyer-Landrut and our Deputy Director General Dr. Ahmet Ulutaş in Ankara Sheraton Hotel between 19-20 January 2022.

Our Deputy Director General, Dr. Ahmet Ulutaş, participated as a speaker in the panel titled result-oriented achievements in Internal Affairs - Fundamental Rights- Judiciary sectors, he shared information about EU-supported project processes in the judiciary sector and pointed out the importance of the ROM mechanism in IPA projects.

IPA PROJELERİ ALANINDA IRM TOPLANTISI YAPILDI IRM MEETING IN THE FIELD OF IPA PROJECTS WAS HELD

Avrupa Birliği (AB) Katılım Öncesi Mali Yardım Aracı (Instrument for Pre-accession Assistance) IPA II projelerinin güncel durumlarının değerlendirilmesi amacıyla yılda iki defa yapılan “Uygulamanın Gözden Geçirilmesi Toplantısı (Implementation Review Meeting-IRM)”, Dışişleri Bakanlığı AB Başkanlığı İzleme ve Değerlendirme Daire Başkanı Cemre Güzel ve Avrupa Birliği Türkiye Delegasyonu Sivil Toplum, Temel Haklar, Yargı ve İçişleri Bölüm Başkanı Alexander Fricke eş başkanlığında 9 Mart 2022 tarihinde çevrimiçi olarak gerçekleştirildi. Toplantıya Genel Müdür Yardımcısı Dr. Ahmet Ulutaş, AB Proje Uygulamaları Daire Başkanı Dr. Tamer Soysal ve birimiz temsilcileri ile birlikte Dışişleri Bakanlığı AB Başkanlığı ve AB Türkiye Delegasyonu ve Avrupa Konseyi Ankara Program Ofisinden yetkililer tarafından katılım sağlandı.

Being held twice a year in order to evaluate the current status of the IPA II projects, European Union (EU) Instrument for Pre-accession Assistance, “Implementation Review Meeting (IRM)” was held online on 9 March 2022 under the co-chairmanship of Cemre Güzel – Head of the Department of Monitoring and Evaluation of the EU Presidency of the Ministry of Foreign Affairs and Alexander Fricke, Head of the Department of Civil Society, Fundamental Rights, Judiciary and Internal Affairs of the European Union Delegation to Türkiye. Dr. Ahmet Ulutaş – Deputy Director General, Dr. Tamer Soysal – Head of the Department of EU Project Implementations and representatives of our unit attended to the meeting along with the officials from the Ministry of Foreign Affairs, EU Presidency and the EU Delegation to Türkiye and the Council of Europe Program Office in Ankara.

I.SÖZLEŞME'YE DUYULAN İHTİYAÇ VE TARİHÇE

Doğal kaynaklar, çevre biliminin temelini oluşturmaktadır. Doğal kaynaklar, canlı ve cansız çevreyi belirleyen çevre bileşenleridir. Canlı doğal kaynaklar bitki, hayvan ve mikro-organizmalardan oluşan biyolojik çeşitliliği oluşturur. Cansız doğal kaynaklar ise biyolojik çeşitliliğin bağımlı olduğu hava, su ve topraktan oluşan yaşam ortamları ile maden ve fosil yakıtları gibi yeraltı zenginliklerini kapsar. Dünya'nın biyolojik kaynakları, insanlığın ekonomik ve sosyal gelişimi için hayati önemi haizdir. Biyolojik kaynaklar, genetik kaynaklar, organizmalar, organizma parçaları, bitki ve hayvan popülasyonları ile ekosistemlerin mevcut ve gelecek kullanım değeri olan tüm biyotik unsurları kapsamına almaktadır. Genel olarak belirli bir yerdeki tüm bitki, hayvan ve mikro organizma türleri biyolojik çeşitlilik olarak tanımlanmaktadır. Biyolojik çeşitliliğin şimdiki ve gelecek nesiller için muazzam değere sahip olduğu konusunda küresel bir kabul bulunmaktadır. Günümüzde artan teknolojik imkanlar ile artan çevre sorunları biyolojik çeşitliliği de tehdit etmektedir.

Birleşmiş Milletler Çevre Programı (United Nations Environment Programme-UNEP) tarafından Kasım 1988'de "Biyolojik Çeşitlilik Uzmanlar Özel Çalışma Grubu (Ad Hoc Working Group of Experts on Biological Diversity)" oluşturulmuştur. Bu grubun çalışmaları sonucunda bir Sözleşme hazırlamak üzere bir "Teknik ve Hukuki Uzmanlar Çalışma Grubu (Ad Hoc Working Group of Technical and Legal Experts)" oluşturulmuştur. Şubat 1991'de "Hükümetlerarası Müzakere Komitesi (Intergovernmental Negotiating Committee)" adını alan Grup çalışmaları sonucunda bir Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi oluşturulmuştur. Sözleşme 5 Haziran 1992 tarihinde "BM Çevre ve Kalkınma Konferansı'nda (UN Conference on Environment and Development/Rio Zirvesi/the Rio Earth Summit)" imzaya açılmıştır. 4 Haziran 1993 tarihine kadar imzaya açık kalan Sözleşme'yi 168 ülke imzalamıştır. Sözleşme, 5 Haziran 1992 tarihinde kabul edilmiş ve 29 Aralık 1993 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

I.NEED AND HISTORY OF THE CONVENTION

Natural resources form the basis of the environmental science. They are environment components that determine the living and non-living environment. Living natural resources constitute biodiversity of plants, animals and micro-organisms. On the other hand, non-living environment include habitats consisting of air, water and soil on which biological diversity is dependent, and underground richness such as mines and fossil fuels. Biological resources of the earth are of great importance for economic and social development of the humanity. Biological resources, genetic resources, organisms, parts of organisms, populations of plants and animals include all biotic elements of the ecosystems that have current and future usage value. Generally, all plant, animal and microorganism species in a specific region are defined as biodiversity. There is a global recognition that biodiversity is of enormous value to present and future generations. Increasing environmental problems, which increases with technological opportunities, threaten biological diversity.

Ad Hoc Working Group of Experts on Biological Diversity was established in November 1988 by the United Nations Environment Program (UNEP). Ad Hoc Working Group of Technical and Legal Experts was formed to prepare a convention in consequence of works conducted by this group. A Convention on Biological Diversity was established as a result of the work conducted by the Group, which was named the "Intergovernmental Negotiating Committee" In February 1991. The Convention was opened for signature at the "UN Conference on Environment and Development/Rio Summit/the Rio Earth Summit" on 5 June 1992. The Convention, which remained open for signature until 4 June 1993, was ratified by 168 countries. The Convention was adopted on 5 June 1992 and entered into force on 29 December 1993.

II.SÖZLEŞME'NİN YETKİLİ ORGANLARI

Sözleşme'nin 23' üncü maddesi ile bir "Taraflar Konferansı (Conference of the Parties-COP)" oluşturulmuştur. COP, Sözleşme'nin yönetim organı niteliğini taşır. Sözleşme Tarafları, Sözleşme'nin uygulanmasındaki ilerlemeyi gözden geçirmek, çalışma programlarını oluşturmak ve Sözleşme amaçlarına ulaşmak için her iki yılda bir ve gerektiği zamanlar bir araya gelmektedir. COP'a "Bilimsel, Teknik ve Teknolojik Danışma Amaçlı Yardımcı Organ (Subsidiary Body on Scientific, Technical, and Technological Advice-SBSTTA)" ve "Uygulama Yardımcı Organı (Subsidiary Body on Implementation)" yardımcı olmaktadır. SBSTTA, Sözleşme'nin 25' inci maddesiyle oluşturulmuştur. Bu organlar, Sözleşme'nin uygulanması konusunda COP'a tavsiyelerde bulunmaktadır.

Yardımcı organlar çalışması ile ilgili tüm konularda COP'a düzenli rapor vermektedir. Yardımcı organlarda, Sözleşme Taraf ülkelerinden uzmanlar görev yapmaktadır.

Sözleşme'nin 8/j maddesiyle geleneksel yaşam tarzlarını sürdüren geleneksel ve yerli toplulukların biyolojik çeşitliliğinin korunması ve sürdürülebilir kullanımı bakımından geleneksel bilgi ve yöntemlerin korunması esası benimsenmiştir. Bu kapsamda, geleneksel bilgilere (traditional knowledge) ilişkin hususlar da Sözleşme kapsamındaki çalışma programına dahil edilmiştir. Sözleşme'nin 8/j maddesindeki bu hükmü karşılamak üzere 1998 yılında bir Çalışma Grubu oluşturulmuştur. Bu çalışma grubu da Sözleşme organlarından bir tanesini oluşturmaktadır.

Şubat 2004'de Kuala Lumpur'da yapılan 7 nci Taraflar Konferansı'nda ise Sözleşme uygulamasını desteklemek için "Korunan Alanlara İlişkin Geçici Açık Uçlu Çalışma Grubu (Ad Hoc Open-ended Working Group on Protected Areas)" oluşturulması esası kabul edilmiştir.

COP'un ilk Toplantısı 28 Kasım-9 Aralık 1994 tarihlerinde Bahamalar'ın başkenti Nassau'da yapılmıştır. Sözleşme'nin 16 ncı Taraflar Konferansı (COP16), 2022 yılı içinde Türkiye'de yapılacaktır. Türkiye aynı zamanda 2022-2024 yılları arasında Sözleşme'nin dönem başkanlığını yapacaktır.

II.COMPETENT ORGANS OF THE CONVENTION

By Article 23 of the Convention, the Conference of the Parties-COP was established. The COP is the governing body of the Convention. The Parties to the Convention meet every two years and as necessary to review progress in the implementation of the Convention, to establish work programs and to achieve the objectives of the Convention. The COP is assisted by the "Subsidiary Body on Scientific, Technical, and Technological Advice-SBSTTA" and the "Subsidiary Body on Implementation". The SBSTTA was established with Article 25 of the Convention. These bodies advise the COP on the implementation of the Convention. It gives reports to the COP regularly on all matters related to the work of the subsidiary

bodies. Experts from the Contracting Parties to the Convention serve in the subsidiary bodies.

By Article 8/j of the Convention, the principle of preserving traditional knowledge and methods has been adopted in terms of the conservation and sustainable use of the biological diversity of traditional and indigenous communities that maintain their traditional lifestyles. Within this scope, notions regarding traditional knowledge was included in work programme within the scope of Convention. A Working Group was established in 1998 to fulfill this provision in Article 8/j of the Convention. This working group also constitutes one of the organs of the Convention.

At the 7th Conference of the Parties held in Kuala Lumpur in February 2004, the basis of establishing an "Ad Hoc Open-ended Working Group on Protected Areas" was adopted to support the implementation of the Convention.

The first meeting of the COP was held between 28 November-9 December 1994 in Nassau, the capital city of Bahamas. The 16th Conference of the Parties to the Convention (COP16) will be held in Türkiye in 2022. Türkiye will also hold the term presidency of the Convention between 2022 and 2024.

III.AMAÇ VE İLKE

BM, Biyoçeşitlik Sözleşmesi ile biyoçeşitliliğin korunması, biyolojik kaynakların sürdürülebilir kullanımı ve genetik kaynakların adil paylaşımı hedeflenmektedir. Sözleşme'nin 2' nci maddesinde amaç şu şekilde belirtilmiştir: "Biyolojik çeşitliliğin korunması; bu çeşitliliğin unsurlarının sürdürülebilir kullanımı; genetik kaynaklar ve teknoloji üzerinde sahip olunan bütün hakları dikkate almak kaydıyla, bu kaynaklara gereğince erişimin ve ilgili teknolojilerin gereğince transferinin sağlanması ve uygun finansmanın tedariği de dahil olmak üzere, genetik kaynakların kullanımından doğan yararların adil ve hakkaniyete uygun paylaşım sağlamaktır.". Bu hüküm esas alındığında, Sözleşme ile üç temel amaç benimsendiği söylenebilecektir. Bu amaçlar:

i. Biyolojik çeşitliliğin korunması, ii. Biyolojik çeşitliliği oluşturan bileşenlerin sürdürülebilir kullanımının sağlanması, iii. Genetik kaynakların kullanımından doğan faydaların eşit ve hakça paylaşılmasıdır.

COP'un 10' uncu Toplantısı 18-29 Ekim 2010 tarihleri arasında Japonya'nın Aichi bölgesinde, Nagoya kentinde yapılmıştır. Toplantı'da Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi'nin "Genetik Kaynaklara Erişim" başlıklı 15' inci maddesi kapsamında "Genetik Kaynaklara Erişim ve Yarar Paylaşımı Hakkında Nagoya Protokolü" kabul edilmiştir. Bu Konferans'ta ayrıca 2011-2020 yılları arasında "Biyoçeşitlilik Stratejik Planı ve Aichi Biyoçeşitlilik Hedefleri" kabul edilmiştir.

Aichi ile 5 stratejik amaç ve 20 hedeften oluşan bir uygulama dizini kabul edilmiştir. Buna göre Sözleşme'nin 5 stratejik amacı şu şekilde belirlenmiştir:

- i. Biyoçeşitliliğin devlet ve toplum genelinde yaygınlaştırılarak biyoçeşitlilik kaybının nedenlerinin ele alınması,
- ii. Biyoçeşitlilik üzerindeki baskıların azaltılması ve sürdürülebilir kullanımın teşvik edilmesi,
- iii. Ekosistemlerin, türlerin ve genetik çeşitliliğin korunarak biyolojik çeşitliliğin durumunun iyileştirilmesi,

III.OBJECTIVE AND PRINCIPLE

By the United Nations Convention on Biological Diversity, it is aimed to conserve biodiversity, sustainable use of biological resources and fair share of genetic resources. Article 2 of the Convention prescribes the purpose as follows, "The objectives of this Convention, to be pursued in accordance with its relevant provisions, are the conservation of biological diversity, the sustainable use of its components and the fair and equitable sharing of the benefits arising out of the utilization of genetic resources, including by appropriate access to genetic resources and by appropriate transfer of relevant technologies, taking into account all rights over those resources and to technologies, and by appropriate funding." Taking this provision as a basis, it can be said that three main objectives are adopted with the Convention. These objectives are as follows:

- i. The conservation of biological diversity, ii. the sustainable use of its components, iii. the fair and equitable sharing of the benefits arising out of the utilization of genetic resources.

The 10th Meeting of the COP was held between 18-29 October 2010 in Nagoya city, Aichi region of Japan. At the meeting, the "Nagoya

Protocol on Access to Genetic Resources and Benefit Sharing" was adopted within the scope of Article 15 of the Convention on Biological Diversity, titled "Access to Genetic Resources". At this Conference, the "Biodiversity Strategic Plan and Aichi Biodiversity Targets" for the years 2011-2020 were also adopted.

An implementation index consisting of 5 strategic objectives and 20 targets was agreed with Aichi. Accordingly, the 5 strategic objectives of the Convention were determined as follows:

- i. Addressing the underlying causes of biodiversity loss by mainstreaming biodiversity across government and society,
- ii. Reducing the direct pressures on biodiversity and promoting sustainable use,
- iii. Improving the status of biodiversity by safeguard-

iv. Biyoçeşitlilik ve ekosistem hizmetlerinden herkese sağlanan faydanın artırılması,

v. Katılımcı planlama, bilgi yönetimi ve kapasite geliştirme yoluyla uygulamanın geliştirilmesi.

Bu kapsamda doğal habitatlardaki kayıp oranını yarıya indirmek, deniz ve kıyı alanlarındaki % 10 koruma sağlamak, 2020 yılına kadar tarım, su ürünleri yetiştiriciliği ve ormancılığın sürdürülebilir bir şekilde yönetilerek biyolojik çeşitliliğin korunması hedeflenmektedir.

2021 yılında, Biyoçeşitlilik Sözleşmesi Sekretaryasının yayınladığı “Global Biodiversity Outlook 5” Raporu’na göre biyoçeşitliliğin korunması yönünde ülkeler, her ne kadar istenilen düzeyde olmasa da önemli adımlar atmış ve olumlu sonuçlar elde etmişlerdir. Raporda ülkelerin genel olarak hedeflerinin üçte birinin karşılanmasına yakın olduğu, ulusal hedeflerin yarısı için ilerleme kaydedildiği ve hedeflerin sadece % 11’i için henüz bir ilerleme kaydedilmediğine yer verilmiştir.

Biyoçeşitlilik Sözleşmesi’nin temel ilkesi, devletlerin uluslararası hukuk uyarınca kaynaklarını kendi çevre politikaları doğrultusunda kullanma egemen hakkına sahip olduğu, bununla birlikte devletlerin ulusal sınırları dışındaki alanların çevrelerine zarar vermemeye yükümlülüğünün bulunduğu şeklinde belirtilmiştir (Sözleşme, m. 3).

IV.SÖZLEŞME KAPSAMI

Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesini benzeri diğer sözleşmelerden ayıran temel unsur, konunun kapsamlı bir şekilde ele alınmasıdır. Örneğin 1971 yılında imzalanan Ramsar Sözleşmesi (Özellikle Su Kuşları Yaşama Ortamı Olarak Uluslararası Öneme Sahip Sulak Alanlar Hakkında Sözleşme), 1973 yılında imzalanan “Nesli Tehlike Altında Olan Yabani Hayvan ve Bitki Türlerinin Uluslararası Ticaretine İlişkin Sözleşme (The Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora)” ile 1979 yılında imzalanan “Yabani Hayvanların Göçmen Türlerinin Korunmasına İlişkin Sözleşme (Convention on the Conservation of Migratory Species of Wild Animals)” gibi biyoçeşitliliğe ilişkin hükümler içeren uluslararası sözleşmeler bulunmaktadır. Bununla birlikte bu sözleşmeler spesifik olarak belirlenmiş konuları ele

ing ecosystems, species and genetic diversity,

iv. Enhancing the benefits to all from biodiversity and ecosystem services,

v. Enhancing implementation through participatory planning, knowledge management and capacity building.

Within this scope, it is targeted to reduce the rate of loss in natural habitats by half, ensure 10% conservation of marine and coastal areas, manage agriculture, aquaculture and forestry sustainably, ensuring conservation of biodiversity.

In 2021, according to the “Global Biodiversity Outlook 5” Report published by Secretariat of Biodiversity Convention, the countries took significant steps and reached positive results in conserving biodiversity although it was not at the desired level. In the report, it is stated that countries are close to meeting one third of their targets in general, progress has been made for half of the national targets and no progress has been made yet for only 11% of the targets.

The main principle of the Biodiversity Convention is stated as that states have, in accordance with the Charter of the United Nations and the principles of international law, the sovereign right to exploit their own resources pursuant to their own environmental policies, and the responsibility to ensure that activities within their jurisdiction or control do not cause damage to the environment of other States or of areas beyond the limits of national jurisdiction. (Convention, Article 3).

IV.SCOPE OF THE CONVENTION

The main element that distinguishes the Convention on Biological Diversity from other similar conventions is that it addresses the issue comprehensively. For example, there are conventions that include provisions regarding biodiversity such as Ramsar Convention (The Ramsar Convention on Wetlands of International Importance Especially as Waterfowl Habitat) ratified in 1971, the Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora ratified in 1973 and the Convention on the Conservation of Migratory Species of Wild Animals ratified in 1979. At the same time, these Conventions indirectly contribute to biodiversity while addressing specific issues. On

alırken dolaylı olarak biyoçeşitliliğe de katkıda bulunmaktadır. Biyolojik çeşitlilik Sözleşmesi ise doğrudan biyoçeşitliliğin korunmasını amaçlayan en kapsamlı sözleşme niteliğini taşımaktadır.

Sözleşme'nin 2' nci maddesinde biyolojik çeşitlilik, "diğerlerinin yanı sıra kara, deniz ve diğer su ekosistemleri ile bu ekosistemlerin bir parçası olduğu ekolojik kompleksler de dahil olmak üzere tüm kaynaklardan canlı organizmalar arasındaki farklılaşma anlamını taşımaktadır ve türlerin kendi içindeki ve türler arasındaki çeşitlilik ve ekosistem çeşitliliği de buna dahildir." şeklinde tanımlanmıştır.

Sözleşme ile "ex-situ" ve "in-situ" olmak üzere iki tür koruma esası benimsenmiştir. Ex-situ koruma, biyolojik çeşitlilik unsurlarının kendi doğal yaşam ortamları dışında korunması anlamını taşımaktadır (Sözleşme, m. 2). In situ koruma ise ekosistemlerin ve doğal yaşam ortamlarının korunması, yaşayabilir tür popülasyonlarının doğal çevrelerinde, evcilleştirilmiş veya kültüre alınmış türlerinse ayırt edici özelliklerini geliştirdikleri çevrelerde muhafaza edilerek geri kazanılması olarak ifade edilmektedir (Sözleşme, m. 2). In-situ koruma yöntemlerinin ele alındığı 8'inci maddede Sözleşmenin taraflarına "ekosistemleri, yaşam ortamlarını veya türleri tehdit eden yabancı türlerin girişini engelleyecek, bu türleri denetim altına alacak veya yok edecek" tedbirler alması için yükümlülükler getirilmektedir.

Sözleşme'nin benimsediği biyoçeşitlilik tanımına "türlerin kendi içindeki ve türler arasındaki çeşitlilik ve ekosistem çeşitliliğini" dâhil edilerek kapsamlı bir koruma esası kabul edilmiştir. Bununla birlikte asıl problem teşkil eden husus, yabancı türlerin diğer türlere verdiği zarar değil, daha fazla zenginlik

the other hand, the Convention on Biological Diversity is the most comprehensive contract aimed directly at the protection of biodiversity.

Biological diversity is defined as follows in Article 2 of the Convention, "Biological diversity" means the variability among living organisms from all sources including, inter alia, terrestrial, marine and other aquatic ecosystems and the ecological complexes of which they are part: this includes diversity within species, between species and of ecosystems."

The convention adopts two types of conservation principles as "ex-situ" and "in-situ". Ex-situ conservation means the conservation of components of biological diversity outside their natural habitats. (Convention, Article 2). In-situ conservation, on the other hand, means the conservation of ecosystems and natural habitats and the maintenance and recovery of viable populations of species in their natural surroundings and, in the case of domesticated or cultivated species, in the surroundings where they have developed their distinctive properties. (Convention, Article 2). Article 8, where methods of in-situ conservation are addressed, prescribes responsibilities for contracting parties to take measures that "prevent the introduction of, control or eradicate those alien species which threaten ecosystems, habitats or species".

"Diversity within species, between species and of ecosystems" was included to the biodiversity definition adopted by the Convention and a comprehensive principle of conservation was adopted. At the same time, the matter posing a real problem is not the damage done by alien species to other species, but the destruction of biological resources for the sake of more wealth to such an extent that the continuation of life is now at risk. Following provision of Article 8 of the Convention prescribes the following responsibility for the contracting parties, "Each contracting party shall regulate or manage biological resources important for the conservation of biological diversity whether within or outside protected areas, with a view to ensuring their conservation and sustainable use."

In many articles of the Convention, it is stated that the Parties should take incentive measures to promote the conservation of biodiversity. In Article 11 of the

uğruna biyolojik kaynakların artık hayatın devamını riske atacak ölçüde tahrip edilmesidir. Sözleşme'nin 8'inci maddesinde yer alan "Akit Tarafların her biri mümkün olduğu ölçüde ve uygun biçimde biyolojik çeşitliliğin korunması için önemli olan biyolojik kaynakların korunmasını ve sürdürülebilir kullanımını sağlamak amacıyla, koruma alanları içinde olsun ya da olmasın, bu kaynakları düzenlemelere tabi tutacak veya yönetecektir." hükmü uyarınca Taraf Devletlere yükümlülük getirilmektedir.

Sözleşmenin birçok maddesinde, Taraf ülkelerin, biyoçeşitliliğin korunmasını teşvik edici önlemler alması gerektiğine yer verilmektedir. Sözleşme'nin 11'inci maddesinde Taraf devletlerin biyoçeşitlilik unsurlarının korunması için teşvik edici önlemleri alması gereğinden bahsedilmiştir.

Tüm bu gelişmeleri doğaya zarar vermeden daha ileriye taşımak yine teknolojiye mümkün olacaktır. Sözleşme, isabetli bir yaklaşımla sadece teknolojinin önemine değil, onun hakkaniyete uygun bir şekilde paylaşımına da dikkat çekmektedir.

Sözleşme'nin "Teknolojiye Erişim ve Teknoloji Transferi" başlıklı 16'ncı madde ile sözleşme amaçlarına ulaşmada teknoloji kullanımı hususu düzenlenmiştir. Bu maddeye göre teknolojinin biyoteknolojiyi içerdiğini ve teknoloji transferinin ve teknolojiye erişimin bu sözleşme'nin amaçlarına ulaşılmasında gerekli unsurlar olduğu kabul edilmektedir. Taraf Devletler, biyolojik çeşitliliğin korunması ve sürdürülebilir kullanımı ile ilgili olan veya genetik kaynaklardan yararlanan, çevreye önemli bir zarar vermeyen teknolojilerin transferi ve bu teknolojilere erişimi sağlamayı ve/veya kolaylaştırmayı taahhüt etmektedir (Sözleşme, m. 16/1). Ayrıca bu kullanımın patent ve diğer fikri mülkiyet haklarının etkin şekilde korunması şartları ile sağlanacağı düzenlenmiştir.

Sözleşmenin düzenlediği bir diğer alan genetik kaynaklardır. Sözleşmenin 15'inci maddesi genetik kaynaklara erişimle ilgili konuları düzenlemiştir. Madde'nin ilk paragrafında genetik kaynaklara erişimin kayıt altına alınmasının hükümetlerin yetkisinde olduğu belirtilirken devam eden paragraflarda bu kaynaklara erişimin kolaylaştırılması için devletlere çeşitli sorumluluklar getirilmektedir. Ayrıca Sözleşme gen

Convention, it is mentioned that the contracting parties should take incentive measures for the protection of biodiversity elements.

Taking all these developments further without damaging nature will be possible, again with the technology. The Convention appropriately draws attention not only to the importance of technology, but also to its equitable sharing.

Article 16 of the Convention titled "Access to and Transfer of Technology" prescribes the usage of technology for reaching the objectives of the Convention. According to this article, it is accepted that the technology includes biotechnology, and that both access to and transfer of technology are essential elements for the fulfillment of the objectives of this Convention. Contracting Parties undertake to provide and/or facilitate access for and transfer to other Contracting Parties of technologies that are relevant to the conservation and sustainable use of biological diversity or make use of genetic resources and do not cause significant damage to the environment (Convention, Article 16/1). Moreover, it is regulated that this use shall be provided on terms which are consistent with the effective protection of patents and other intellectual property rights.

Another area regulated by the Convention is genetic resources. Article 15 of the Convention regulates matters regarding access to genetic resources. In the first paragraph of the article, it is stated that recording access to genetic resources are under the authority of the states. The following paragraphs prescribe various responsibilities for states to facilitate access to these resources. Moreover, the Convention also advises the parties that the parties that make the gene resources

kaynaklarını diğer tarafların erişimine sunan tarafların, yapılacak bilimsel çalışmalarda bizzat yer alması gerektiği konusunda da taraflara tavsiyelerde bulunmaktadır. Bu hükümlerin, Sözleşmenin amacına uygun olarak gen kaynaklarının hakkaniyete dayalı kullanımını sağlamaya yönelik olduğu söylenebilecektir.

Özetle Sözleşme Taraf devletlere, bir taraftan yapılacak düzenlemelerle biyoçeşitlilik üzerinde koruma sağlanmasını, diğer taraftan teşvik mekanizmalarıyla toplumun bu amaca yönlendirilmesini tavsiye etmektedir.

V. TÜRKİYE'NİN SÖZLEŞME'YE KATILIMI

Türkiye'nin bitki genetik kaynakları bakımından çok zengin olduğu ve kültürü yapılan pek çok türün gen merkezi durumunda bulunduğu bilindiğinden, Türkiye her alanda olduğu gibi biyoçeşitlilik konusunda da insanlığın ortak geleceğine katkı sunmaktadır. Türkiye Biyolojik Çeşitliliğin Korunması Sözleşmesine 29 Ağustos 1996 tarihinde 4177 sayılı Kanun ile onaylayarak Taraf olmuştur.

Sözleşmenin 6'ncı maddesi gereğince 2007 yılında Ulusal Biyolojik Çeşitlilik Stratejisi ve Eylem Planı hazırlanmıştır. Bu Planda Türkiye'deki ekosistemler Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi tarafından belirlenen ekosistem türlerine göre tarım, orman, iç su, kıyı-deniz, dağ ve bozkır olmak üzere altı tematik gruba ayrılmış ve tematik alan esaslı hedef listeleri oluşturulmuştur. Plana göre her tematik alan ve kesişen konular için tehditler belirlenmiş, bu tehditlerle mücadele etmek için eylem planları hazırlanmış ve bu eylem planları tüm bakanlıkların ilgili birimleriyle koordineli bir şekilde uygulamaya geçirilmiştir. Keza, Türkiye bu eylem planını ülke çapında hayata geçirerek Sözleşmenin 10'uncu maddesinde belirtildiği üzere biyolojik kaynakların korunması ve sürdürülebilir kullanımı konusunu ulusal karar alma süreçlerini bütünleştirmiştir. Ayrıca bu Plan çerçevesinde, 2013-2020 yılları

available to other parties should personally take part in the scientific studies to be conducted. It can be said that these provisions are to ensure the equitable use of gene resources in accordance with the objective of the Convention.

In summary, the Convention advises contracting parties to ensure conservation of biodiversity with regulations to be made and on the other hand, direct the society to this objective with incentive mechanisms.

V.PARTICIPATION OF TÜRKİYE IN THE CONVENTION

Since it is known that Türkiye is greatly rich in terms of plant genetic resources and is the center of many cultivated species, Türkiye contributes to the common future of humanity in biodiversity as in every other field. Türkiye became a Party to the Convention on the Conservation of Biological Diversity by ratifying it with the Law No. 4177 on 29 August 1996.

Pursuant to Article 6 of the Convention, National Biological Diversity Strategy and Action Plan was prepared. In this plan, ecosystems in Türkiye was classified into six thematic groups determined by the Biodiversity Convention according to types of ecosystems as agriculture, forestry, inland water, coastal-marine, mountain and steppe and objective lists based on thematic areas were established. According to the plan, threats were determined for each thematic area and cross-cutting issues, action plans were prepared to combat these threats and these action plans were implemented in coordination with the relevant units of all ministries. Likewise, Türkiye put this action plan into operation throughout the country and as stated in Article 10 of the Convention, it integrated the conservation and sustainable use of biological resources into national decision-making processes. In addition,

arasında Tarım ve Orman Bakanlığının öncülüğünde Türkiye'nin 81 ilinin biyoçeşitlilik envanteri çıkarılmış ve bu bilgiler veri tabanlarına işlenmiştir. Bu sayede daha kapsamlı koruma projelerinin hayata geçirilmesi ve daha sağlıklı ölçme-değerlendirme sistemleri oluşturulması mümkün hale gelmiştir. Türkiye ayrıca gen orman alanları, sit alanları, milli parklar, Ramsar alanları, içme suyu havzaları gibi in-situ koruma yöntemlerini hayata geçirirken, tohum gen bankaları ve arazi gen bankaları gibi ex-situ koruma uygulamalarıyla Dünya'ya örnek olmaktadır. Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesinin en aktif üyelerinden biri olan Türkiye, 2022 yılında bu Sözleşmenin taraflarını bir araya getiren 16'ncı Taraflar Konferansına da ev sahipliği yapacaktır. Bu kapsamda Cumhurbaşkanlığı'nın 2 Ağustos 2019 tarihinde yayınlanan 2019/15 sayılı Cumhurbaşkanlığı Genelgesi ile 2022-2024 yılları arasında Sözleşme'nin dönem başkanlığının Ülkemiz tarafından yapılacağı belirtilmiş ve dönem başkanlığının etkin olarak yürütülebilmesi amacıyla Tarım ve Orman Bakanı başkanlığında "Ulusal Biyolojik Çeşitlilik Koordinasyon Kurulu" oluşturulmuştur. Kurul'un yılda en az bir defa farklı bakanlıkların temsilcilerinin katılımıyla toplanması kararı alınmıştır.

VI. SONUÇ

Yukarıda ana hatlarıyla getirdiği hükümleri incelenen Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesiyle birlikte biyoçeşitliliğin ve Dünyamızın tehlike altında hususu bir gerçek olarak ülkelerin büyük çoğunluğu tarafından kabul edilmiştir. Sözleşme bu yönüyle yaşamın devamını sağlayabilmek için insanlık ailesinin ortaya koymuş olduğu ortak bir eylem planı olarak da nitelendirilmektedir. Biyoçeşitlilik alanında, diğer uluslararası sözleşmeler ile birlikte ulusal yasal düzenlemeler de önem taşımaktadır. Son yıllarda artan küresel ısınma ve iklim gibi sorunlarla birlikte Sözleşme'nin önemi daha da artmaktadır. Sözleşme'nin 2022 yılında yapılacak 16'ncı Taraf Ülkeler Konferansı'nın Türkiye'de yapılacak olması ve Türkiye'nin 2022-2024 dönemi için Sözleşme'nin Dönem Başkanlığı'nı üstlenmesi bağlamında Sözleşme, Ülkemiz tarafından da yakından takip edilmektedir.

within the framework of this Plan, biodiversity inventory of 81 provinces in Türkiye was prepared under the leadership of the Ministry of Agriculture and Forestry between 2013-2020 and this information was processed into databases. In this way, it has become possible to implement more comprehensive conservation projects and to establish healthier assessment-evaluation systems. While Türkiye also implements in-situ conservation methods such as gene forest areas, protected areas, national parks, Ramsar areas, drinking water basins, it serves a model for the world with ex-situ conservation practices such as seed gene banks and land gene banks. Türkiye, as one of the most active members of Biodiversity Convention, will host 16th Conference to Parties that brings parties of this Convention together, in 2022. Within this scope, with the Presidential Circular No. 2019/15 published on 2 August 2019 by the Presidency, it was stated that our country will hold the term presidency of the Convention between 2022 and 2024, and with the purpose of conducting the term presidency effectively, the "National Biological Diversity Coordination Board" was established under the chairmanship of the Minister of Agriculture and Forestry. It was decided that the Board will meet at least once a year with the participation of representatives of different ministries.

VI. CONCLUSION

Provisions prescribed by Biodiversity Convention which was addressed above with the main lines and that our earth is under threat has been accepted by the majority of the countries as a fact. The Convention, in this regard, is also qualified as a common action plan put forward by the humanity family in order to ensure the continuation of life. In the field of biodiversity, national legal regulations are also important along with other international conventions. With the increasing global warming and climate problems in recent years, the importance of the Convention is increasing even more. The Convention is closely followed by our country within the context of the 16th Conference of the Countries Parties to the Convention to be held in 2022 and Türkiye assuming the Presidency of the Convention for the 2022-2024 period.

TÜRKİYE'DE CEZAÎ KONULAR İLE İLGİLİ ULUSLARARASI ADLÎ İŞ BİRLİĞİNİN GELİŞTİRİLMESİ PROJESİ'NİN ÜÇÜNCÜ PROJE YÖNETİM TOPLANTISI YAPILDI

THIRD PROJECT MANAGEMENT MEETING OF THE PROJECT FOR IMPROVING INTERNATIONAL JUDICIAL COOPERATION IN CRIMINAL MATTERS IN TÜRKİYE WAS MADE

Bakanlığımız ve Avrupa Konseyi ile yürütülen Genel Müdürlüğümüzün ana yararlanıcısı olduğu Türkiye'de Cezaî Konularda Uluslararası Adli İş Birliğinin Geliştirilmesi Projesi'nin Üçüncü Proje Yönetim Toplantısı 10 Mart 2022 tarihinde gerçekleştirildi.

Toplantı'da, Genel Müdür Yardımcımız Sayın Mustafa Tayyip Çiçek, Avrupa Konseyi İnsan Hakları ve Hukukun Üstünlüğü Genel Müdürlüğü Ekonomik Suçlar ve İşbirliği Bölümü Başkanı Sayın Mustafa Ferati ile Avrupa Konseyi Ankara Program Ofisi Operasyonlardan Sorumlu Başkanı Sayın Pınar Başpınar tarafından yapılan açılış konuşmalarının ardından, İkinci Yönetim Toplantısı sonrasında gerçekleştirilen çalışmalar ele alındı. Ayrıca projenin devamında yürütülecek faaliyetlere ilişkin istişarelerde bulunuldu.

Üç yıl sürecek olan Proje ile cezaî konularda adli iş birliği kapasitesinin geliştirilmesi ve bu alanda iyi uygulama örneklerinin ülkemize kazandırılması hedeflenmektedir.

The Third Project Management Meeting of the Project on improving International Judicial Cooperation in Criminal Matters in Türkiye was held on 10 March 2022. Mentioned Project is carried out with our Ministry and the Council of Europe and our General Directorate stands as the main beneficiary of it.

At the meeting, the studies exercised after the Second Administration Meeting were discussed following the opening speeches of Mr. Mustafa Tayyip Çiçek – our Deputy Director General, Mr. Mustafa Ferati – Head of Department of Economic Crimes and Cooperation of the Directorate General for Human Rights and the Rule of Law of the Council of Europe, Pınar Başpınar – Head of Department in charge of Operations of the Council of Europe Ankara Program Office. In addition, ideas were exchanged regarding the activities to be carried out in the continuation of the project.

With the Project, which will last for three years, it is aimed to develop the capacity of the judicial cooperation in criminal matters and to bring good practices to our country in this field.

TÜRKİYE’DE CEZAÎ KONULAR İLE İLGİLİ ULUSLARARASI ADLÎ İŞ BİRLİĞİNİN GELİŞTİRİLMESİ PROJESİ” YUVARLAK MASA TOPLANTISI YAPILDI

ROUND TABLE MEETING OF THE PROJECT ON IMPROVING INTERNATIONAL JUDICIAL COOPERATION IN CRIMINAL MATTERS IN TÜRKİYE WAS HELD

”Türkiye’de Cezaî Konularda Uluslararası Adlî İş Birliğinin Geliştirilmesi Projesi” kapsamında mevzuat incelemesine ilişkin bulguların tartışılması ve tavsiyelerin sunulmasına yönelik olarak 8 Nisan 2022 tarihinde teknik düzeyde ikinci Yuvarlak Masa Toplantısı gerçekleştirildi.

Toplantıya Genel Müdürlüğümüz ve Avrupa Konseyi temsilcilerinin yanı sıra ulusal ve uluslararası uzmanlar tarafından katılım sağlandı. Uzmanların, suçluların iadesi ve ceza istinabe alanlarında hazırladıkları teknik metinler üzerinde karşılıklı istişare ve değerlendirmelerde bulunuldu.

The Second Round Table Meeting at the technical level was held on 08 April 2022 to discuss the findings and present recommendations regarding the legislative review within the scope of the “Project on Improving International Judicial Cooperation in Criminal Matters in Türkiye”.

The representatives of our Directorate General and the Council of Europe, as well as national and international experts participated in the meeting. Mutual consultations and evaluations were made on the technical texts prepared by the experts in the fields of extradition and criminal rogatory.

AB'DEN HABERLER NEWS FROM THE EU

AB KOMİSYONUNUN ÖNERDİĞİ DİJİTAL PİYASALAR YASASI ÜZERİNDE ANLAŞMAYA VARILDI

Avrupa Birliği (AB) Tek Pazarında dijital alanda sektörün “kapı bekçileri (gatekeeper)” olarak nitelendirilen bazı çevrimiçi platformların belirli uygulamalarından kaynaklanan olumsuz sonuçları ele almak amacıyla Aralık 2020’de önerilen “Dijital Piyasalar Yasası (Digital Markets Act/DMA) üzerinde Avrupa Parlamentosu ve Üye Devletlerin politik anlaşmaya vardıkları duyuruldu. Öneri, bu alanı kapsamlı bir şekilde düzenleyen ilk girişim olma özelliğini taşıyor.

Çevrimiçi aracılık hizmetleri, çevrimiçi arama motorları, çevrimiçi sosyal ağ hizmetleri, video paylaşım platformu hizmetleri, sayıdan bağımsız kişilerarası iletişim hizmetleri, işletim sistemleri, bulut bilişim hizmetleri, reklam hizmetleri, internet tarayıcıları ve sanal asistanlar DMA kapsamında kalan 10 temel platform hizmetini oluşturuyor.

AB Komisyonu Başkan Yardımcısı, konuya ilişkin olarak yaptığı açıklamada AB olarak dijital alanda adil, açık ve rekabet edilebilir pazarlar amaçladıklarını kaydederek hâlihazırda büyük çevrimiçi platformların işletmelerin ve tüketicilerin rekabetçi dijital piyasaların avantajlarından yararlanmasını engelledikleri hususuna vurgu yaptı.

Yeni düzenlemeyle birlikte bu şirketler, bir dizi yükümlülük ve yasağa tabi olacaklar. Ayrıca, söz konusu kuralların rekabet edilebilirliğin yanı sıra, pazarda daha fazla yenilik ve seçenek oluşturmasını öngörüyor. DMA, kesin yükümlülüklerle hızlı bir şekilde uyulmasını sağlamak üzere etkili bir uygulama ve yaptırım mekanizması da içeriyor.

Düzenlemeyle söz konusu platformlara getirilen yükümlülükler arasında son kullanıcıların, temel platform hizmetlerinden abone oldukları kadar kolay

AN AGREEMENT HAS BEEN REACHED ON THE DIGITAL MARKETS ACT (DMA)

It has been announced that the European Parliament and the EU Member States reached a political agreement on the Digital Markets Act (DMA), proposed in December 2020, which aims to tackle the negative consequences resulting from certain implementations of the large online platforms that act as “gatekeepers” of the digital sector in the EU Single Market. The proposal is the first attempt to comprehensively regulate this area.

The DMA covers ten basic platform services: online intermediation services, online search engines, social networks, video sharing platforms, communication platforms, operating systems, cloud services, advertising services, internet browsers and virtual assistants

The Vice President of the European Commission, in her statement on the issue, stated that as the EU, they aim for fair, open and contestable markets in the digital sector, stressing that larger gatekeeper platforms have prevented businesses and consumers from the benefits of competitive digital markets.

With the new regulation, these companies will be subject to a set of obligations and prohibitions. In addition, these rules are expected to bring more innovative services and options in the market, together with competitiveness. At the same time, the DMA includes an effective enforcement mechanism, ensuring rapid compliance with precise obligations.

Among the obligations, brought to the said platforms by the regulation are: ensuring that end users have the right to unsubscribe from the core platform services as easily as they subscribe to them, by providing access to data generated by professional

bir şekilde çıkmalarına izin verilmesi, profesyonel kullanıcıların bu platformlardaki etkinlikleri tarafından oluşturulan verilere erişim sağlanması ile son kullanıcıların önceden yüklenmiş olan uygulamaları kolayca kaldırmasına veya işletim sistemleri, sanal yardımcılar ve web tarayıcılarındaki varsayılan ayarları değiştirmelerine izin verilmesi ve temel hizmetler için seçim ekranı sağlanması gibi hususlar yer almaktadır. Platformların tabi olduğu yasaklar arasında ise düzenleme kapsamındaki platformların, profesyonel kullanıcılar ile rekabet ettiğinde onların verilerini kullanmaması, platformların kendi ürün veya hizmetlerini üçüncü şahıslara kıyasla daha uygun bir şekilde sıralanmasının engellenmesi, etkili rıza olmadan hedefli reklamcılık amacıyla son kullanıcıların temel platform hizmeti dışında izlenmesinin yasaklanması gibi eylemler bulunmaktadır.

Avrupa Parlamentosu ile Üye devlet temsilcilerinden oluşan Konsey arasında varılan siyasi uzlaşma sonrası, bu iki AB kurumunun öneriyi onaylaması gerekiyor. DMA Tüzüğü'nün, yürürlüğe girmesinden 6 ay sonra uygulanmaya başlaması öngörülmüyor.

Kaynak: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_22_1978, 25 Mart 2022.

users' activities on these platforms, to ensure that end users can easily uninstall pre-installed applications or operating systems, allowing users to change default settings in virtual assistants and web browsers and provide selection screens for essential services. Among the prohibitions the platforms have to comply with are: the platforms covered by the regulation, may not reuse the data of professional users, when competing with professional users, rank their own products or services higher than those of others (self-preferencing), prohibition of tracking end users outside of the core platform service for the purpose of targeted advertising without effective consent.

The political agreement, reached between the European Parliament and the Council, which is made up of Member State representatives, will need to be formally approved by these two institutions. The DMA Regulation will apply six months after entry into force.

Source: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_22_1978, 25 March 2022.

AB'DEN HABERLER NEWS FROM THE EU

KOMİSYON, AB VE ÖTESİNDE AVRUPA ZANAAT VE ENDÜSTRİYEL ÜRÜNLERİNİN FİKRİ MÜLKİYET KORUMASINI ARTIRIYOR

AB Komisyonu 13 Nisan 2022 tarihinde bölgelerinde üretilen, geleneksel uygulamaların orijinalliğine ve otantikliğine dayanan zanaat ve endüstriyel ürünlere fikri mülkiyet koruması sağlamak üzere ilk kez bir Öneri sundu. Söz konusu Öneri (Zanaat ve Sanayi Ürünleri Belgeleri için Coğrafi İşaretler Tüzüğü/Regulation on Geographical Indications for craft and industrial products Document) Murano camı, Donegal tüviti, Solingen çatal bıçak takımı ve Boleslawiec çanak çömleği gibi ürünleri kapsıyor. Bu ürünler şimdiye kadar menşe ve itibarlarını kaliteleriyle ilişkilendiren bir AB korumasından yoksundu.

Hatırlanacağı üzere, AB Komisyonu'nun oluşturduğu coğrafi işaret sistemi daha önce başarılı bir şekilde uygulamaya geçirilmişti. Buradan yola çıkan Komisyon yeni Öneriyle üreticilerin bölgeleriyle ilişkili zanaat ve endüstriyel ürünleri ile bunların üretiminde kullanılan geleneksel teknik bilgileri etkili bir şekilde korumayı amaçlıyor. Düzenleme, aynı zamanda tüketicilerin bu tür ürünlerin kalitesini tanımalarına ve daha bilinçli seçimler yapmalarına imkân sağlayacak.

Söz konusu Tüzük Önerisi'nin şu hususları kapsadığı belirtilmektedir:

- El sanatları ve endüstriyel ürünlerin coğrafi işaretleri için AB çapında bir koruma içermektedir.
- Bu ürünler için coğrafi işaret kaydını basit ve uygun maliyetli bir biçimde kaydedilmesi mümkün olacak.
- Uluslararası coğrafi işaret korumasıyla tam uyumluluk mümkün olacak.

Avrupa'nın özellikle kırsal bölgelerinin kalkınmasını destekleyecek ve korumasız kalmaları halinde ortadan kalkabilecek önemli becerilerin korunmasına yardımcı olacak.

Birliğin mevcut hükümleri sadece tarım ürünleri, yiyecekler ve şaraplar için coğrafi işaret koruması öngörmektedir. Yeni Tüzük Önerisi ise aynı zamanda yüksek fikri mülkiyet koruması, gelişmiş tüketici bilgilerini ve bölgesel kalkınmayı hedefleyen tamamlayıcı bir koruma sistemi oluşturuyor.

Kaynak: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_22_2406, 13 Nisan 2022.

COMMISSION BOOSTS INTELLECTUAL PROPERTY PROTECTION OF EUROPEAN CRAFTS AND INDUSTRIAL PRODUCTS IN THE EU AND BEYOND

On 13 April 2022, the EU Commission presented for the first time a Proposal to protect the intellectual property for craft and industrial products that rely on the originality and authenticity of traditional practices from their regions. The Proposal (Regulation on geographical indications for craft and industrial products document) will cover products such as Murano glass, Donegal tweed, Porcelaine de Limoges, Solingen cutlery, and Boleslawiec pottery. These products have hitherto lacked an EU protection linking their origin and reputation with their quality.

As will be remembered, the geographical indication system created by the EU Commission has been successfully implemented before. Starting from here, the Commission aims to effectively protect the craft and industrial products associated with producers' region and their traditional know-how, used in their production with the new Proposal. The Regulation will also make it easier for consumers to recognize the quality of such products and make more informed choices.

It is stated that the proposed Regulation covers the following issues:

- It includes EU-wide protection for geographical indications of crafts and industrial products.
- It will be possible to register the geographical indication registration for these products in a simple and cost-effective manner. It will allow full compatibility with international geographical indication protection.

It will support the development of particularly the rural areas of Europe and help to preserve important skills that could be lost if left unprotected. Current Union provisions protect geographical indications for agricultural products, food, and wines. The proposal for a new regulation also creates an additional protection system aimed at a high level of protection of intellectual property, improved consumer information, and boosting regional recovery.

Source: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_22_2406, 13 April 2022.

AB'DE SİBER GÜVENLİK VE BİLGİ GÜVENLİĞİNİ ARTIRMAYA YÖNELİK YENİ KURALLAR

AB Komisyonu 22 Mart 2022 tarihinde AB Kurumları, organları, ofisleri ve ajansları arasında ortak siber güvenlik ve bilgi güvenliği önlemleri oluşturmak için bir Tüzük Önerisi sundu. Söz konusu Tüzük Önerisi (Birliğin kurumları, organları, ofisleri ve ajanslarında yüksek düzeyde ortak bir siber güvenlik için önlemler belirleyen Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü/ Regulation of the European Parliament and of the Council laying down measures for a high common level of cybersecurity at the institutions, bodies, offices and agencies of the Union) AB güvenlik kültürüne katkıda bulunmayı amaçlıyor. Bilhassa Kovid-19 salgını ve büyüyen jeopolitik zorluklar bağlamında, siber güvenlik ve bilgi güvenliğine ortak bir yaklaşımın şart olduğunu akılda tutan Komisyon, önerdiği yeni kurallar ile, ortak öncelikler ve çerçeveler belirleyerek kurumlar arası işbirliğini daha da güçlendirmeyi ve riski asgariye indirmeyi hedefliyor.

Yeni kurallar, Bilgisayar Acil Müdahale Ekibinin (Computer Emergency Response Team) yetkilerinin güçlendirilmesi ve ihtiyaç duyduğu kaynakların sağlanması; düzenlemenin uygulanmasını yönlendirmek ve izlemek için yeni bir kurumlar arası "Siber Güvenlik Kurulu" oluşturulması; tüm AB kurumları, organları, ofis ve ajanslarına temel siber güvenlik önlemlerini uygulamaları, siber güvenlik alanında yönetim, risk yönetimi ve kontrol için bir çerçeveye sahip olmaları, düzenli değerlendirmeler yapmaları gibi yükümlülükler içeriyor.

Kaynak: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_22_1866, 22 Mart 2022

NEW RULES TO BOOST CYBERSECURITY AND INFORMATION SECURITY IN THE EU

On 22 March 2022, the EU Commission proposed new rules to establish common cybersecurity and information security measures across the EU institutions, bodies, offices and agencies. The said Regulation Proposal (Regulation of the European Parliament and of the Council laying down measures for a high common level of cybersecurity at the institutions, bodies, offices and agencies of the Union) aims to contribute to the EU security culture. Keeping in mind that a joint approach to cyber security and information security is a must in the context of the Covid-19 pandemic and growing geopolitical challenges, the Commission aims to further strengthen inter-agency cooperation and minimize risk by identifying common priorities and frameworks with the new rules it proposes. The new rules include obligations, such as strengthening the powers of the Computer Emergency Response Team and provide the resources it needs; the creation of a new inter-institutional "Cybersecurity Board" to guide and monitor implementation of regulation; ensure that all EU institutions, bodies, offices and institutions implement basic cybersecurity measures, have a framework for governance, risk management and control in the field of cybersecurity, and conduct regular assessments.

Source: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_22_1866, 22 March 2022

I.KURULUŞ SÜRECİ VE TEMEL BİLGİLER

Fikri mülkiyet genel anlamda, orijinal düşüncenin ürünü olan fiziksel olmayan mülkiyet (non-physical property) olarak nitelendirilir. Bu anlamda fikri mülkiyet, yasaların başkaları tarafından yetkisiz kullanımdan koruduğu insan zekâsının herhangi bir ürününü içerir. Kavram geniş anlamıyla buluş, edebi ve sanat eserleri, tasarım ile ticari hayatta kullanılan sembol, isim, resim ve benzerlerinden oluşan, zihinsel faaliyet sonucu ortaya çıkan hak kategorilerini kapsamaktadır. Bu hak kategorilerinin ortak özelliği; oluşturulma, kullanılma ve sözleşmelere konu edilebilme yönleri itibariyle alışlagelmiş mülkiyet kavramına nazaran daha farklı bir korumayı gerekli kılmalarıdır. Eserlerin çeşitli platformlarda kolayca paylaşılabilirdiği hususu da göz önüne alındığında, korumanın sadece ulusal düzeyde kalmasının yeterli olmayacağı görülmektedir. Bunun bir sonucu olarak Dünya Fikri Mülkiyet Örgütü (World Intellectual Property Organization-WIPO), uluslararası bağlamda bu eserlerin tanınması ya da eserlerden maddi kazanç elde edilmesi sürecinde hak sahiplerinin yasal olarak korunması ve bu korumanın etkisiyle fikri mülkiyete konu eserlerin gelişiminin sağlanması amacıyla faaliyet göstermektedir.

WIPO'nun tarihsel kökenleri 1883 yılında imzalanan "Endüstriyel Hakların Korunmasına Dair Paris Konvansiyonu" ve 1886 yılında imzalanan "Edebi ve Sanatsal Eserlerin Korunmasına Dair Bern Konvansiyonu"na dayanmaktadır. Paris Sözleşmesi ile markalar, faydalı modeller, endüstriyel tasarımlar, ticaret unvanları, coğrafi işaretlerin korunmasına ilişkin temel hükümler kabul edilmiştir. Ayrıca haksız rekabete dayalı fikri mülkiyet koruması da benimsenmiştir. Paris Sözleşmesi ve Bern Sözleşmeleri ile sayılan fikri mülkiyet kategorileri ile telif haklarının korunmasına ilişkin iki "Uluslararası Büro (International Bureau)" oluşturulmuştur. Bu Bürolar 1893 yılında, "Birleşik Uluslararası Bürolar (United International Bureaux)" adıyla birleştirilmiştir. Birleştirilen yeni uluslararası büro,

I.THE PROCESS OF ESTABLISHMENT AND BASIC INFORMATION

Intellectual property, in general, is defined as a non-physical property which is the product of original thought. Within this meaning, intellectual property involves any product of human mind which the laws provide protection against unauthorised use by others. In a broad sense, the concept covers categories of rights that result from an intellectual activity consisting of inventions, literary and artistic works, designs and symbols, names, pictures and alike used in commercial life. The common feature of these categories of rights is that they require a different type of protection when compared to the traditional concept of property due to their aspects of creation, usage, and being the subject of contracts. Given the fact that works can be shared easily on various platforms, it is seen that a national level of protection would be inadequate. As a result, World Intellectual Property Organisation (WIPO) carries out its activities in order to legally protect right holders in the processes of international recognition of such works or of obtaining financial gain by these works and to ensure the improvement of works which are the subjects of intellectual property under the effect of the protection.

Historical roots of WIPO date back to "Paris Convention for the Protection of Industrial Property", signed in 1883, and to "Berne Convention for the Protection of Literary and Artistic Works", signed in 1886. With the Paris Convention, fundamental provisions concerning the protection of trademarks, utility models, industrial designs, trade names, appellations of origin were adopted. In addition, protection of intellectual property against unfair competition was adopted. Two International Bureaus were created for the protection of categories of intellectual property and copyright which were specified in the Paris Convention and Berne Convention. These Bureaus were united in 1893 under the name of United International

“Birleşik Fikri Mülkiyetin Korunması Bürosu (Bureaux Intemation aux Reunispour la Protection de la propriete Intellectuelle-BIRPI)” adını almıştır. Başlangıçta fikri mülkiyet hakları için “sınai mülkiyet (industrial property)” ve “edebi ve sanat eserleri (literary and artistic works)” terimleri kullanılmıştır. Fikri mülkiyet (intellectualproperty) terimi ise sınai mülkiyet ve telif haklarını kapsayan bir ifade olarak 1950’li yıllardan itibaren kullanılmaya başlamıştır.

BIRPI’nin merkezi İsviçre’nin Bern şehrinde bulunmaktaydı. Yazışmalarda resmi dil olarak Fransızca kabul edilmişti. 1960 yılında, Örgüt’ün merkezi Cenevre’ye taşınmıştır. Fikri mülkiyet alanında WIPO’nun kurulduğu 1970 yılına kadar 87 yıl BIRPI faaliyet göstermiştir.

Fikri mülkiyet alanında 1967 yılına kadar özel temaları olan beş uluslararası Anlaşma yürürlüğe girmiştir. Bunlar şunlardır:

i. 4 Nisan 1891 tarihinde imzalanan “Markaların Uluslararası Tesciline İlişkin Madrid Anlaşması (Madrid Agreement Concerning the International Registration of Marks),

ii. 4 Nisan 1891 Tarihli Sahte veya Aldatıcı Mahreç İşaretlerinin Engellenmesi Hakkında Madrid Antlaşması (Madrid Agreement for the Repression of False or Deceptive Indications of Source on Goods),

iii. 6 Kasım 1925 tarihli Endüstriyel Tasarımların Uluslararası Tesciline İlişkin Lahey Antlaşması (Hague Agreement Concerning the International Deposit of Industrial Designs),

iv. 15 Haziran 1957 tarihli Markaların Tescili Amacıyla Mal ve Hizmetlerin Uluslararası Sınıflandırılmasına İlişkin Niş Antlaşması (Nice Agreement Concerning the International Classification of Goods and Services for the Purposes of the Registration of Marks),

v.31 Ekim 1958 tarihli Menşe Adlarının Korunması ve Uluslararası Tescili İçin Lizbon Antlaşması (Lisbon Agreement for the Protection of Appellations of Origin and their International Registration).

Bureaux. This united new international bureau was named as United International Bureaux for the Protection of Intellectual Property (Bureaux Intemation aux Reunis pour la Protection de la propriete Intellectuelle-BIRPI). At the outset, the terms “industrial property” and “literary and artistic works” were used for intellectual property rights. The concept of intellectual property was started to be used in 1950’s as an expression covering industrial property and copyright. The headquarters of BIRPI was located in the city of Berne of Switzerland. French was adopted as the official language for writings. In 1960, the headquarters of the Organisation was moved to Geneva. BIRPI carried out its activities for 87 years until the year 1970 when WIPO was established in the area of intellectual property.

Until the year 1967, five international Agreements with specific themes entered into force in the area of intellectual property, which are:

i. Madrid Agreement Concerning the International Registration of Marks, signed on 4 April 1891;

ii. 4 Madrid Agreement for the Repression of False or Deceptive Indications of Source on Goods, signed on 4 April 1891;

iii. Hague Agreement Concerning the International Deposit of Industrial Designs dated 6 November 1925;

iv. Nice Agreement Concerning the International Classification of Goods and Services for the Purposes of the Registration of Marks dated 15 June 1957;

v. Lisbon Agreement for the Protection of Appellations of Origin and their International Registration dated 31 October 1958.

Director and staff of BIRPI was appointed by the government of Switzerland. In terms of inspections, the Union was also supervised by the government of Switzerland. In 1963, preparations for structural and administrative reform were begun. For this purpose, a working group was established and Committee of Experts Meetings were held in March 1965 and in May

BIRPI direktörü ve personeli İsviçre hükümeti tarafından görevlendirilmiştir. Birlik, denetim olarak da İsviçre hükümeti tarafından denetlenmiştir. 1963 yılında BIRPI'de yapısal ve idari reform hazırlıkları başlamıştır. Bu amaçla bir çalışma grubu oluşturulmuş ve Mart 1965 ve Mayıs 1966'da Uzmanlar Komitesi Toplantıları yapılmıştır. Bu hazırlıklar sonucunda 1967 yılında İsveç'in başkenti Stockholm'de 389 delegenin katılımıyla Stockholm Konferansı yapılmıştır. Bu Konferans sonucunda 14 Temmuz 1967 tarihinde Dünya Fikri Mülkiyet Örgütü (WIPO) Sözleşmesi kabul edilmiştir. Sözleşme ile,

- i. BIRPI ile bağlantılı herhangi bir Devletin, Birleşmiş Milletler (BM) sistemine dahil olmasa bile WIPO'ya üye olabileceği,
- ii. BM sistemine ait herhangi bir Devletin üye olabileceği, benimsenmiştir.

WIPO için üç yönetim organı öngörülmüştür:

Taraf Konferansı, Genel Kurul ve Koordinasyon Komitesi. Kabul edilen WIPO Sözleşmesi, onay ve katılım sayısına ulaşmasını müteakiben 27 Eylül 1974 tarihinde WIPO Genel Kurulu ve 17 Aralık 1974 tarihinde BM Genel Kurulu tarafından onaylanarak yürürlüğe girmiştir. Bu tarihten itibaren WIPO, BM'nin özelleşmiş, kâr amacı gütmeyen bir uzman örgütü statüsünü kazanmıştır. Örgüt, 193 üyesiyle kendi öz kaynaklarına sahiptir. BM üye ülkelerinin özelleştirilmiş örgütlere katılımı zorunlu olmamakla birlikte BM tarafından teşvik edilmektedir. Örgütün merkezi İsviçre'nin Cenevre şehrinde olup; Cenevre dışında Cezayir, Brezilya, Çin, Japonya, Nijerya, Rusya ve Singapur'da Ofisleri bulunmaktadır. Farklı ülkelerde bulunan bu ofisler, tarafların fikri mülkiyet hakları ile ilgili başvurularını ve işlemlerini hızlandırmakta ve bu şekilde emek ve zaman tasarrufu sağlamaktadır.

WIPO bünyesinde 1996 yılında telif haklarına ilişkin 2 temel anlaşma benimsenmiştir. Bunlardan ilki olan Telif Hakkı Anlaşması (WIPO Copyright Treaty-WCT), Bern Sözleşmesi kapsamında eserlerin ve eser sahiplerinin haklarının dijital ortamda korunmasını ele alan özel bir anlaşmadır. Diğer Anlaşma olan WIPO Performanslar ve Fonogramlar Anlaşması'nda (WIPO Performances and Phonograms Treaty-WPPT) ise

1966. As a result of these preparations, in the capital city of Switzerland, the Conference of Stockholm was held with the participation of 389 delegates in 1967. As a consequence of this Conference, World Intellectual Property Organisation (WIPO) Convention was adopted on 14 July 1967. The Convention adopts that:

- i. Any State linked to BIRPI can be a member of WIPO even if it is not included in the United Nations (UN) system,
- ii. Any State which is included in the UN system can be a member of WIPO.

Three executive bodies were envisaged for WIPO: Conference of Parties, General Assembly, and Coordination Committee. After reaching the number for approval and participation, the adopted WIPO Convention was approved by the General Assembly of WIPO on 27 September 1974 and by the General Assembly of the UN on 17 December 1974 and thus, entered into force. As of this date, WIPO gained the status of a specialised, non-profit expert agency of the UN. The agency has its own resources with its 193 members. Although it is not mandatory for the member states of the UN to be a part of the specialised agencies of the UN, it is encouraged by the UN. The headquarters of the agency is in the city of Geneva of Switzerland and has Offices outside Geneva, in Algeria, Brazil, China, Japan, Nigeria, Russia, and Singapore. These offices located in different countries expedite the applications and procedures of parties concerning intellectual property rights and thereby, ensure saving of time and effort.

Under its body, WIPO adopted 2 fundamental treaties in 1996 regarding copyright. WIPO Copyright Treaty (WCT), which is the first treaty, addresses protec-

dijital ortamda icracılar ve fonogram yapımcılarının hakları düzenlenmiştir. Her iki Anlaşma da 1996 yılında imzaya açılmış ve 2002 yılında yürürlüğe girmiştir. Türkiye söz konusu iki Anlaşma'yı 28 Ağustos 2008 tarihinde imzalamış ve 28 Kasım 2008 tarihinden itibaren yürürlüğe koymuştur.

II.FAALİYET ALANLARI

A.Genel Olarak

WIPO'nun 1970 tarihli Kurucu Anlaşması 21 maddeden oluşmaktadır. Anlaşma'nın tanımlar başlıklı 2'nci maddesinde fikri mülkiyete konu edilebilecek haklar şu şekilde belirtilmiştir:

- Edebi, sanatsal ve bilimsel çalışmalar,
- Gösteri sanatçılarının gösterileri, fonogramlar ve yayınlar,
- Tüm alanlardaki insan çalışmasının eseri olan buluşlar,
- Bilimsel keşifler,
- Endüstriyel tasarımlar,
- Markalar, hizmet markaları, ticari adlar ve tasarımlar,
- Haksız rekabete karşı koruma ve
- Endüstriyel, bilimsel, edebi ya da sanatsal alanlardaki düşünsel faaliyetlerden doğan tüm diğer haklar.

WIPO sayılan hak kategorileri dışında genetik kaynaklar (genetic resources-GR), geleneksel kültürel ifadeler (traditional cultural expressions-TCEs) ve geleneksel bilgi (traditonal knowledge-TK) konusunda da çalışmalar yürütmektedir. Bilhassa geleneksel bilgi ve geleneksel kültürel ifadelerin yetkisiz kullanımları ve ticarileştirilmeleri ile genetik kaynakların adil paylaşımı konusunda çözüm oluşturma çabaları devam etmektedir.

tion of works and the rights of authors in the digital environment within the scope of Berne Convention. WIPO Performances and Phonograms Treaty (WPPT), which is the other treaty, governs the rights of performers and producers of phonograms in the digital environment. Both of these treaties were opened for signature in 1996 and entered into force in 2002. Türkiye signed these two treaties on 28 August 2008 and put into effect as of 28 November 2008.

II.AREAS OF ACTIVITY

A.In General

The Convention Establishing WIPO of 1970 consists of 21 articles. In Article 2 entitled "Definitions", rights which might be subject to intellectual property are listed as follows:

- literary, artistic and scientific works,
- performances of performing artists, phonograms, and broadcasts,
- inventions in all fields of human endeavour,
- scientific discoveries,
- industrial designs,
- trademarks, service marks, and commercial names and designations,
- protection against unfair competition,
- all other rights resulting from intellectual activity in the industrial, scientific, literary or artistic fields.

Apart from these categories of rights listed above, WIPO also carries out activities in areas of genetic resources (GR), traditional cultural expressions (TCEs), and traditional knowledge (TK). In particular, its efforts to come up with a solution to unauthorised use and commercialisation of traditional knowledge and traditional cultural expressions and to fair sharing of genetic resources are ongoing.

Article 4 of the Convention Establishing WIPO identifies the functions of WIPO as follows:

- shall promote the development of measures designed to facilitate the efficient protection of intellectual property throughout the world and to harmonize national legislation in this field;
- shall perform the administrative tasks of the Paris

WIPO fikri mülkiyet alanında uluslararası anlamda fikri haklara ilişkin anlaşmaların hazırlık ve yürürlük sürecinde de rol oynamaktadır. Bu bağlamda hâlihazırda, WIPO Kurucu Anlaşması dahil olmak üzere 26 adet uluslararası anlaşma hazırlanarak yürürlüğe girmiştir.

Örgütün amaçlarından birinin fikri mülkiyet alanındaki tüm aktörlerin bir araya gelerek fikri mülkiyetin geliştirilmesine katkıda bulunması olması nedeniyle üyeler düzenli olarak bir araya gelmektedir. Örgütün politika üretme ve karar alma konusunda yetkili organları Genel Kurul ve Koordinasyon Kurulu olup, ihtiyaç duyulması halinde geçici ya da kalıcı olmak üzere bu yapılar nezdinde alt komiteler de oluşturulabilmektedir.

WIPO'nun 193 üyesi mevcut olup; Türkiye 1976 yılından beri örgütün üyesidir. WIPO internet sitesinde, diğer ülkelerin yanı sıra, Türkiye'den yapılmış olan patent, faydalı model, marka, endüstriyel tasarım, PCT başvuruları ile ilgili güncel istatistik veriler de bulunmaktadır.

B. WIPO Tahkim ve Arabuluculuk Merkezi

WIPO "Tahkim ve Arabuluculuk Merkezi (WIPO Arbitration and Mediation Center)", fikri mülkiyet hakları kaynaklı uyuşmazlıkların çözümünde, uzman bir kuruma ihtiyaç olduğu fikrinden hareketle 1994 yılında WIPO Uluslararası Bürosu'nun idare birimi olarak kurulmuştur. Merkezin kuruluş amacı, uluslararası aktörler arasında meydana gelebilecek ticari uyuşmazlıklarda alternatif çözüm yolları üretmektir. Merkez, fikri haklara ilişkin uyuşmazlıkların çözümünde kurumsal bir tahkim merkezi olarak uluslararası tahkim yargılamalarının yürütülmesi görevini üstlenmiştir.

İsviçre'nin Cenevre kentinde yerleşik bulunan ve bir başka ofisi Singapur'da bulunan Merkez, temel olarak özel taraflar arasındaki uluslararası ticari uyuşmazlıkların çözümü için Alternatif Uyuşmazlık Çözümü (Alternative Dispute Resolution-ADR) seçenekleri sunmaktadır. Sınır ötesi anlaşmazlıkların çözümünde önde gelen uzmanlar tarafından geliştirilen Merkez tarafından sunulan tahkim (arbitration), arabuluculuk (mediation) ve uzman belirleme (expert determination) prosedürleri, özellikle teknoloji, eğlence

Since one of the purposes of the organisation is to ensure that all actors in the area of intellectual property comes together and promote the improvement of intellectual property, members meet regularly. General Assembly and Coordination Committee are the bodies having the power to create policies and take decisions within the organisation and, where necessary, temporary or permanent sub-committees might be established under these bodies.

WIPO has 193 members and Türkiye is a member of the organisation since 1976. On the website of WIPO, there are up-to-date statistical data relating to patents, utility models, trademarks, industrial designs, and PCT applications made from Türkiye, in addition to the other countries.

B. WIPO Arbitration and Mediation Center

WIPO Arbitration and Mediation Center was established as an executive unit of the International Bureau of WIPO in 1994 with the idea that there was a need for a specialised institution in the resolution of disputes regarding intellectual property rights. The purpose of establishment of such a center is to come up with alternative ways for resolution in commercial disputes that might arise between international actors. The Center assumed the duty to carry out international arbitration proceedings as an institutional center for arbitration for the resolution of disputes regarding intellectual property rights.

The Center, located in the city of Geneva of Switzerland and having another office in Singapore, mainly provides Alternative Dispute Resolution (ADR) options for the solution of international commercial disputes between private parties. Procedures of arbitration, mediation and expert determination offered by the Center, which were developed by prominent experts in the area of cross-border dispute resolution, are applied for disputes which particularly include technology, entertainment and other disputes concerning intellectual property. The Center has an Office in Singapore since 2010.

The number of cases filed before the WIPO Center within the scope of Arbitration, Expedited Arbitration and Expert Determination Rules has been grad-

(entertainment) ve fikri mülkiyeti içeren diğer anlaşmazlıklarda uygulanmaktadır. 2010 yılından bu yana Merkezin Singapur'da bir Ofisi bulunmaktadır.

WIPO Tahkim, Hızlandırılmış Tahkim, Arabuluculuk ve Bilirkişi Belirleme Kuralları kapsamında Merkez'e giderek artan sayıda dava açılmaktadır. WIPO Tahkim ve Arabuluculuk Merkezi, internet ile ilgili uyuşmazlıklarda 1 Aralık 1999 tarihinden beri yetkili servis sağlayıcı olarak görev yapmaktadır. İnternet Tahsisli Sayılar ve İsimler Kurumu (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers-ICANN) tarafından internet alan adlarının fikri mülkiyet hakları ile oluşturduğu ihtilafları çözüm için 24 Ekim 1999 tarihinde "Alan İsmi Uyuşmazlıklarının Çözümü için Yeknesak Kurallar (The Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy-UDPR)" kabul edilmiştir. ICANN, 1 Aralık 1999 tarihinde WIPO, Tahkim ve Arabuluculuk Merkezi'ni onaylayarak bu tarihten itibaren UDPR kuralları ile alan adları uyuşmazlıklarının çözümü başlatılmıştır.

WIPO Merkezi uluslararası nitelik taşıyan ve fikri mülkiyet ve teknoloji anlaşmazlıklarında uzmanlaşmıştır. WIPO Merkezi, alan adlarına ilişkin olarak 199-2022 yılları arasında toplam 56.648 uyuşmazlığı sonuçlandırmıştır. Merkez bünyesinde 47 farklı ülkeden 282 hakem (panelist) bulunmaktadır. WIPO 16 farklı dilde uyuşmazlıkları karara bağlamaktadır. WIPO, Tahkim ve Arabuluculuk Merkezi bünyesinde 5 Türk hakem de görev yapmaktadır.

III. VERİ TABANLARI VE İSTATİSTİKLER

WIPO, resmi web sayfası üzerinden (www.wipo.int) kullanıcılara oldukça kapsamlı bir kaynaklar bütünü sunmaktadır. Örneğin, site üzerinden erişim sağlanabilen fikri mülkiyete ilişkin veri tabanında, "Patentscope" başlığı altında yer alan link üzerinden, uluslararası Patent İşbirliği Antlaşmasına taraf olan ulusal ve bölgesel patent bürolarının patent belgelerinin yanı sıra, Antlaşma'ya ilişkin tüm uygulamalara erişmek mümkündür. Örgüt, web sayfası üzerinden erişim imkanı sunduğu Global Marka/Tasarım Veritabanı, Madrid Monitor, Hague Express ve Lisbon Express gibi

ually increasing. WIPO Arbitration and Mediation Center functions as an authorised service provider in disputes concerning the Internet as of 1 December 1999. The Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (UDPR) was adopted in 24 October 1999 for the resolution of disputes that domain names on the Internet are created by intellectual property by Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN). ICANN approved WIPO Arbitration and Mediation Center on 1 December 1999 and disputes concerning domain names started to be resolved with the rules of UDPR as of this date.

WIPO Center has an international nature and is specialised in intellectual property and technology disputes. WIPO Center concluded a total of 56.648 disputes concerning domain names between the years 1999-2022. There are 282 panellists from 47 different countries under the body of the Center. WIPO renders decisions for disputes in 16 different languages. There are 5 panellists from Türkiye carrying out their duties under the body of WIPO Arbitration and Mediation Center.

III. DATABASES AND STATISTICS

WIPO provides the users with a comprehensive body of resources on its official website (www.wipo.int). For example, it is possible to access to patent documents of national and regional patent bureaus which are party to the international Patent Cooperation Treaty as well as all to practices relating to the Treaty through the link found under the heading of "Patentscope" in the database concerning intellectual property that can be accessed from the website. The Organisation both ensures the protection of the value which is subject to a current trademark and other intellectual property and prevents creation of new works in a manner which will bring about an unfair competition with the previously created works thanks to databases such as Global Brand/Design Database, Madrid Monitor, Hague Express, and Lisbon Express which can be accessed from the website.

veritabanları sayesinde hem halihazırdaki marka ve sair fikri mülkiyete konu değerin korunmasını sağlamakta hem de yeni oluşturulacak eserlerin daha önce oluşturulanlar ile haksız rekabet yaratacak biçimde ortaya konulmasının önüne geçmektedir.

Dünya genelinde fikri mülkiyete ilişkin tüm faaliyetlere ait bilgilerin yer aldığı veritabanına, örgütün web sitesi üzerinden ücretsiz olarak erişim mümkündür. Bu sayede belirli bir tarih aralığında, seçilen ülkelerden yapılan patent/tasarım/faydalı model başvurularına ilişkin farklı istatistiklere ulaşılabilmektedir.

IV. SONUÇ

WIPO, küresel bağlamda fikri mülkiyete ilişkin işlemler yürütmek, uluslararası kurallar ve standartlar geliştirmek, iş birliği için yeni ağlar oluşturmak ve fikri mülkiyetin kullanımına ilişkin kapasiteyi artırmak amacıyla hükümetler, fikri mülkiyet uygulayıcıları, sivil toplum ve özel sektör ile iş birliği içinde çalışmaktadır. Örgüt bünyesinde kısa ve uzun süreli çalışmak üzere yönetici, profesyonel ve genel hizmetler sınıflarında istihdam sağlanmaktadır. Başvuru için gerekli şartlar örgütün web sayfasında yer almaktadır. Bu bağlamda dikkat çeken bir nokta, örgütün kadın istihdamında pozitif ayrımcılık yaklaşımını benimseyerek WIPO'da temsil edilmeyen ülkeler ya da bölgelerden gelen kadınlar tarafından yapılacak başvuruları desteklemesidir.

Bilgi ve teknolojinin geldiği aşama, fikri mülkiyete konu eserlerin oluşturulması ve korunmasının önemini bizlere bir kez daha göstermektedir. Giderek daha fazla küreselleşen dünyada WIPO, gerek eserlerin oluşturulması için uygun ortamın sağlanması, gerekse bunların korunması sürecinde tahkim ve alternatif çözüm usulleri dâhil olmak üzere çeşitli enstrümanların işletilmesiyle, bu alandaki bilimsel ve kültürel birikimin korunması ve gelecek nesillere aktarılmasına katkı sağlamaktadır. Bu süreçte WIPO Tahkim ve Arabuluculuk Merkezi de bu alanda etkin ve yetkin bir Merkez olarak öne çıkmaktadır. Ülkemiz de WIPO temel anlaşmalarına taraf bir ülke olarak fikri mülkiyet alanındaki gelişmeleri yakından takip etmektedir.

It is possible to make access to the database which includes information regarding all activities in relation to intellectual property across the world from the website of the organisation free of charge. Thereby, different statistics relating to patent/design/utility model applications made from selected countries in a selected timeline can be reached.

IV. CONCLUSION

WIPO works in cooperation with governments, intellectual property practitioners, civil society, and the private sector in order to carry out procedures relating to intellectual property, develop international rules and standards, create new networks for cooperation, and enhance capacity for the usage of intellectual property in a global context. The organisation provides employment under its body for executives, professional and general services for short and long terms. Necessary conditions for application are found on the website of the organisation. In this context, one remarkable point is that the organisation embraces the approach of positive discrimination in the employment of women and supports applications coming from countries or regions which are not represented in WIPO.

The current stage achieved by the information technologies demonstrate us the importance of creation and protection of works which are the subject of intellectual property. In an increasingly globalised world, WIPO makes contribution to the protection of scientific and cultural accumulation and to the process of handing it down to the future generations by means of implementing various instruments including the procedures of arbitration and alternative dispute resolution in the process of both ensuring a suitable environment for the creation of works and protecting these works. In this process, WIPO Arbitration and Mediation Center stands out as an effective and competent Center. Our country, as a country that is party to the fundamental treaties of WIPO, closely follows up the developments in the area of intellectual property.

CİKPEM PROJESİ KAPANIŞ TÖRENİ YAPILDI

CLOSING CEREMONY OF THE “PROJECT ON STRENGTHENING THE INSTITUTIONAL CAPACITY OF THE PERSONNEL TRAINING CENTERS OF PENITENTIARY INSTITUTIONS” (CİKPEM) WAS MADE

2014-2020 yıllarını kapsayan, Avrupa Birliği Katılım Öncesi Mali Yardım Aracı (IPA) II. Dönemi 2016 yılı programlaması kapsamında Ceza ve Tevkifhaneleri Genel Müdürlüğü'nün Finlandiya ve Estonya ile ortaklaşa yürüttüğü 'Ceza İnfaz Kurumları Personel Eğitim Merkezlerinin Kurumsal Kapasitelerinin Güçlendirilmesi Projesi'nin (CİKPEM) Kapanış Töreni, 17 Mart 2022 tarihinde Ankara Sheraton Hotel'de gerçekleştirildi.

Projenin Kapanış Törenine, Bakan Yardımcımız Sayın Uğurhan Kuş, birim amirleri ile birlikte Genel Müdürümüz Sayın Kasım Çiçek, Genel Müdür Yardımcısı Dr. Ahmet Ulutaş, AB Proje Uygulamaları Daire Başkanı Dr. Tamer Soysal ve AB Proje Uygulamaları Daire Başkan Yardımcısı Sevil Bostancı katılım sağladı.

The Closing Ceremony of the “Project on Strengthening the Institutional Capacity of the Personnel Training Centers of Penitentiary Institutions “(CİKPEM) carried out jointly by the Directorate General of Prisons and Detention Houses with Finland and Estonia within the scope of the 2016 programming period of the European Union Instrument for Pre-Accession Assistance (IPA) II covering the years 2014-2020, was held on 17 March 2022 at Ankara Sheraton Hotel.

Our Deputy Minister Mr. Uğurhan Kuş, our Director General Mr. Kasım Çiçek, Deputy Director General Dr. Ahmet Ulutaş, Head of EU Project Implementations Department Dr. Tamer Soysal and Deputy Head of EU Project Implementations Department Ms. Sevil Bostancı, along with the unit chiefs, attended the Closing Ceremony of the Project.

ULUSLARARASI ADLİ İŞ BİRLİĞİNİN GELİŞTİRİLMESİ PROJESİ'NİN İKİNCİ PROJE YÜRÜTME KURULU TOPLANTISI YAPILDI

SECOND PROJECT EXECUTIVE BOARD MEETING OF THE PROJECT ON THE IMPROVEMENT OF INTERNATIONAL JUDICIAL COOPERATION WAS HELD

Avrupa Birliği desteğiyle Bakanlığımız ve Avrupa Konseyi ile yürütülen Türkiye'de Cezai Konularda Uluslararası Adli İş Birliğinin Geliştirilmesi Projesi'nin 29 Mart 2022 tarihinde İkinci Proje Yürütme Kurulu Toplantısı yapıldı.

Genel Müdür Yardımcısı Dr. Ahmet Ulutaş, Avrupa Konseyi İnsan Hakları ve Hukukun Üstünlüğü Genel Müdürlüğü Ekonomik Suçlar ve İşbirliği Bölümü Başkanı Mustafa Ferati ve Avrupa Konseyi Ankara Program Ofisi Operasyonlardan Sorumlu Başkanı Pınar Başpınar tarafından açılış konuşmalarının yapıldığı toplantıda, Projenin yürütülmesi konusunda şimdiye kadar yapılan çalışmalar ele alındı ve ilerleyen süreçte gerçekleştirilecek faaliyetler üzerinde duruldu.

Second Project Executive Board Meeting of the Project on the Improvement of International Judicial Cooperation in Criminal Matters in Türkiye which is carried out by Ministry and the Council of Europe with the support of the European Union, was held on 29 March 2022.

Opened with the speeches delivered by the Deputy Director General Dr. Ahmet Ulutaş, Mustafa Ferati – Head of the Department of Economic Crimes and Cooperation of the Directorate General for Human Rights and the Rule of Law of the Council of Europe, and Pınar Başpınar – Head of Department in charge of Operations of the Council of Europe Ankara Program Office, the studies conducted so far on the execution of the Project were discussed and the emphasis was put on the activities to be carried out in the advancing period.

TACİKİSTAN CUMHURİYETİ BAŞSAVCILIĞI İLE TOPLANTI YAPILDI

MEETING WAS HELD WITH THE CHIEF PUBLIC PROSECUTOR'S OFFICE OF THE REPUBLIC OF TAJIKISTAN

13 Nisan 2022 tarihinde, Genel Müdürlüğümüz ile Tacikistan Cumhuriyeti Başsavcılığı yetkilileri arasında video-konferans yöntemiyle bir toplantı gerçekleştirildi.

Söz konusu toplantıda, suçluların iadesi, hükümlülerin nakli ve cezai konularda adli işbirliği alanlarında iki ülke arasındaki mevcut ilişkilerin daha da güçlendirilmesi hususunda görüş birliğine varıldı.

On 13 April 2022, a meeting was held via video-conference between our Directorate General and the officials of Chief Public Prosecutor's Office of the Republic of Tajikistan.

At the meeting, a consensus was reached on further strengthening the existing relations between the two countries in the fields of extradition, transfer of convicts and judicial

cooperation in criminal matters.

I.GİRİŞ

Küreselleşen dünyada tüketim günlük yaşamın ayrılmaz bir parçası, önemli bir olgusu haline gelmiştir. Bu olgunun bu kadar öne çıkmasının birçok farklı nedeni olmakla birlikte, küreselleşmenin etkisi diğerlerinden çok daha belirleyici olmuştur. Küreselleşme dünyadaki bütün toplumsal kurumlar üzerinde dönüşüm etkisi yapmış; televizyon, reklam ve internetin bireylerin ve ailelerin hayatındaki artan önemi, ihtiyaç temelli tüketim yerine, hedonistik (haz odaklı), plansız ve kompulsif tüketim anlayışını getirmiştir.

Günümüzde tüketim tercihlerinden bahsedildiğinde bireyselliği öne çıkaran “yaşam tarzı” kavramı da akla gelmektedir. İnsanların bedeni, giysileri, konuşması, boş zamanını değerlendirme şekli, yiyecek ve içecek, ev, otomobil ya da tatil tercihleri kişiliğinin, yaşam tarzının göstergeleri olarak görülmeye başlanmıştır. Bu açılarından bakıldığında tüketim sadece temel ihtiyaçların karşılanmasını değil, bunun yanı sıra, ait olma, saygı görme, statü, kimlik, itibar, haz elde etme ve farklılığını göstermek için de yapılar hale gelmektedir.

II.KAPİTALİZM ve TÜKETİM

Kapitalist bakış açısı, satın alınan ürünün işlevselliği yerine tüketim arzusu ve hazzı öne çıkarmaktadır. Bu açıdan tüketim arzusu, lüks tüketim mallarını elde etme ve maddi ürünlere aşırı düşkünlükle eşdeğer görülen bir kavramdır. Günümüz insanının tükettikçe mutlu olması, duygusal ve ruhsal açlığını nesnelere sahip olmanın getirdiği geçici mutluluk ile ikame etmesi, gündelik hayatta yaşanan sevgi, başarı ve güven eksikliklerini aşırı satın alma ve alışveriş ile gidermeye çalışması tüketimde artışa sebep olmaktadır. Tüketim artışı doyumsuzluk ve tatminsizlik gibi duyguları açığa çıkartmaktadır. Bireylerin tüketim arzusu giderilmediğinde ise yoksunluk duygusu, tüketim bağımlılığı, işe bağımlılık, aşırı borçlanma, sosyal çevre ile ilişkilerin bozulması, depresif ruh hali gibi sorunlar oluşmaktadır. Tüketim açmazından uzak duranların daha mutlu, psikolojik olarak sağlıklı, kişiler arası ilişkileri iyi, topluma daha fazla katkı sağlayan kişisel özelliklere sahip bireyler oldukları ruh

I.INTRODUCTION

Consumption has become an indispensable element of daily life, a significant fact in the globalizing world. While various reasons are available for such a fact to stand out, the impact of globalization has been more determinant compared to the others. Globalization has created a transformative effect on all social institutions around the world, and the increasing importance of television, advertisements and the internet in the lives of individuals and families has brought about a hedonistic (focused on pleasure), unplanned and compulsive consumption understanding instead of consumption based on the needs.

When the consumption choices today are mentioned, the concept of “lifestyle”, which brings out individualism, emerges. People’s bodies, clothes, speech, the way they spend their leisure time, their food and drink, housing, automobile or vacation preferences have begun to be seen as indicators of their lifestyle. When considered from these aspects, consumption is not only for fulfilling the basic needs but also for indicating belonging, being respected, identity, dignity, pleasure and showing differences.

II.CAPITALISM AND CONSUMPTION

The capitalist perspective brings out the consumption desire and pleasure instead of the functionality of the purchased product. In this regard, consumption desire is a concept that is considered equivalent to obtaining luxurious consumer products and the excess addiction to material products. The facts that today’s human feels happy as they consume, substitute the emotional and mental hunger with the temporary happiness created by obtaining the objects, try to eliminate the deficiencies of compassion, success and trust experienced in daily life through excessive purchasing and shopping cause such an increase. The increase in consumption unveils emotions such as dissatisfaction and discontent. If the consumption desire of the individuals is not satisfied, various problems such as deprivation, addictive consumption, work addiction, over-indebtedness, breakdown of the relationship with the social environment, and

sağlığı uzmanları tarafından ifade edilmektedir.

İnsanın doğasında yer alan bu durumu J. J. Rousseau şu şekilde ifade etmiştir:

“En başta sorun yalnızca yaşamak için gerekeni sağlamak, ancak sonrasında her zaman gereksinim duyulandan fazlası istenir. Bunun ardından zevkler gelir, daha sonra daha büyük zenginlikler istenir ve toplumdaki insan hiçbir zaman huzura eremez. İnsan hep bir koşuşturma ve uğraş içindedir. En ilginç olan ise, gereksinimler ne kadar az doğal ve ne kadar ivedi ise, tutkular ve daha da kötüsü gereksinimleri tatmin etme isteği o kadar artar. İşte bu anlattıklarım insan hayatının değilse bile, her uygarlaşmış insanın kalbinin derinliklerinde yatan gizli isteklerinin kısa bir ahlaki portresidir.”

III. AŞIRI TÜKETİMİN DOĞAYA ETKİSİ

Psikolojik etkilerinin yanında aşırı tüketim doğal dengenin bozulmasının ve çevre sorunlarının en önemli sebeplerinden biri olarak da görülmektedir. Günümüzde bilinçsiz ve aşırı tüketimin dünyanın eko sisteminde, geri dönüşü mümkün olmayan ciddi zararlara yol açtığı belirtilmektedir. Artan tüketim ihtiyacını karşılamak için üretim aşamasında çevreye zarar verilmekte, endüstrileşme; çevre, dünya ve canlılar üzerinde olumsuz etkilere neden olmaktadır. Tüketim toplumunun sınırsız ihtiyaçlarını karşılamaya çalışan üretim; doğal kaynakların aşırı kullanımına, küresel iklim değişikliğine, buzulların erimesine, deniz ve karada ekosistemlerin zarar görmesine ve canlı türlerinin yok olma tehlikesiyle karşılaşmasına yol açmaktadır. Tek kullanımlık tasarlanmış ve kullanıldıktan sonra katı atığa dönüşen ürünlerle birlikte doğada çözülmesi yıllar alan plastikten oluşan milyarlarca tonluk ciddi bir atık problemi oluşmaktadır. Sade bir yaşam tarzı tüketim alışkanlıklarımızı kontrol altına alarak çevreye verilen zararı ve daha az eşyaya sahip olmayı seçerek paket ve teslimat süreçlerinin olumsuz etkilerini azaltmayı, sürdürülebilir ve yenilenebilir olmayan kaynakların tüketimini sınırlandırarak ekolojik dengeyi korumayı amaçlar.

IV. MİNİMALİZM KAVRAMI

Günümüzde firmaların satış oranlarını artırmak için tüketicileri manipüle etmesi ve tüketimin aşırı boyutlara ulaşmaya başlamasıyla birlikte alışılmışın dışında tüketim şekilleri ilgi çekmeye başlamıştır. Tüketimi bilinçli olarak sınırlandırın; ihtiyaç ile istek

depressed mood occur. Mental health experts note that those who avoid consumption dilemma are the individuals who are happier, psychologically healthier, with better interpersonal relations, and contribute more to society.

J. J. Rousseau expresses this condition embedded in human nature as follows:

“First and foremost, the problem is to provide only what is required to live; however, after that, more is always wanted than is needed. Following comes the pleasures, then bigger wealth is desired, and the individual in the society never becomes tranquil. Human is always engaged in a rush and endeavor. The most interesting is that the less natural and more urgent the needs, the greater passions, or worse, the desire to satisfy the needs are. What I told is a brief moral portrait, if not of human life, of the secret desires that lie deep in the heart of every civilized human.”

III. EFFECT OF OVERCONSUMPTION ON NATURE

Besides its psychological effects, overconsumption is considered one of the most significant causes of the deterioration of the natural balance and environmental problems. Nowadays, the unconscious and excessive consumption is stated to cause irreversible and severe damage to the world ecosystem. The environment is damaged during the production phase for meeting the increasing needs of consumers, and industrialization causes a negative impact on the environment, Earth and creatures. The production which tries to meet the endless needs of the consumerist society leads up to the excess use of natural resources, global climate change, glacier melting, damage to the marine and land ecosystems, and danger of species extinction. A serious waste problem for billions of tons of plastic, which takes years to dissolve in nature, as well as the products designed for single use and turn into solid waste after use.

A simple lifestyle aims to decrease the negative effects of takeaway and delivery options by controlling our consumption habits and preferring to possess less property, and to protect the ecological balance by limiting the resources which are not sustainable and renewable.

IV. THE CONCEPT OF MINIMALISM

The extraordinary consumption types have drawn attention to the facts that the consumers are manipu-

arasındaki farkın bilinip ona göre hareket edilmesini amaçlayan, maddi şeylere bağımlılığın ortadan kaldırılmasını, sınırlandırılmasını veya azaltılmasını hedefleyen minimalizm akımı bunlardan biridir. Minimalizm başlangıçta 1960'lı yıllarda müzik ve görsel sanatlarda sadelik ve nesnelliğin öne çıkarılmasıyla oluşmuştur. Daha az şey ile daha fazlasına sahip olmak olarak ifade edilebilecek olan "less is more" sloganının bir yaşam felsefesi olarak öne çıkaran akım, son yıllarda tüm hayatımızda yer eden bir kavrama dönüşmüştür.

Minimalist akımda düşünülmeden gerçekleştirilen satın almalar arzu edilmemekte, bireyin eşyaya bağımlılığından kurtularak; maddi ve manevi alanlarda sadeleşmesi, dinginleşmesi, hayattan daha fazla keyif alması; deneyime, özgürlüğe, mutluluğa ve kişisel gelişime odaklanması vurgulanmaktadır. Minimalizm tüketim sürecinde asıl dikkat edilmesi gereken husus dengeyi merkeze koymaktan geçmektedir. Minimalistler tüketimden vazgeçmemekte, yalnızca onu uygun ve makûl sınırlar içinde tutmaya çalışmakta, açgözlülüğü ve düşünmeden gerçekleştirilen satın almaları ise reddetmektedir.

Burada asıl amaç bireylerin tüketim dışında yeni bir yaşam oluşturmalarına yardım etmektir. Bu nedenle ihtiyaç duyulmayan her ne varsa yaşamın dışında tutulmalıdır. Yani ihtiyaç fazlası nesnelere terk edilerek, nesnelere olan bağımlılıklar azaltılmalı, onların esiri olmak yerine bireyler yaşamları için gerçekten neyin önemli olduğuna karar vermelidir.

Minimal yaşam tarzı her birey için kapsamı ve yoğunluğu farklılık gösteren inanç ve eylemler sisteminden oluşmaktadır. Minimalizm, bireylere ihtiyaç duymadıkları fiziksel, zihinsel ve çevresel hiçbir şeyi hayatlarında barındırmamalarını, biriktirmemelerini, ne kadar az eşyaya sahip olunursa yaşam doyumunun o kadar artacağını ifade etmektedir. Bununla birlikte minimalizmde "az" kavramı tanımlanmaz. Bu kavramın tam olarak nasıl tecrübe edildiği kişiden kişiye büyük ölçüde farklılık göstermektedir.

Bireylerin minimal yaşam tarzını tecrübe etmek, fazlalıklardan kurtulmak ve huzurlu bir yaşam tarzına kavuşmak için farklı alanlarda uygulayabileceği bazı

labeled by companies to increase their sales and the consumption has reached extreme levels. Minimalism is one of these trends which limits consumption consciously, aims to act knowing the difference between the need and desire and to eliminate, limit or decrease the addiction to material things. Minimalism was first emerged in the 1960s, highlighting the simplicity and subjectivity in the music and visual arts. This trend, which underlines the "less is more" slogan as a life philosophy that can be defined as possessing more through fewer things, has recently become a concept that has left a mark in our lives.

According to the minimalist trend, purchases carried out without thinking are not desired, and it is emphasized that the individual can be simplified in the material and moral aspects, calm down, enjoy life more and more, and focus on the experience, freedom, happiness and personal development by getting rid of the addiction to the property. The main issue which requires attention during the minimalist consumption process is to place the balance in the center. The minimalists do not abandon consumption, but they only try to keep it within appropriate and plausible limits and reject greed and purchases conducted without any consideration.

The primary purpose here is to help individuals create a new life outside of consumption. Therefore, whatever not needed should be left outside the life. In other words, the redundant objects should be deserted, the additions to the things should be decreased, and the individuals should decide on what really matters in their lives instead of being their captives.

The minimalist lifestyle consists of belief and act systems that are different for every person in terms of scope and density. Minimalism tells individuals not to accommodate and collect anything physical, mental and peripheral in their lives that they do not need, and the less they possess, the more their satisfaction from life will be. However, minimalism does not define the concept of "less". How this concept is experienced differs significantly from person to person.

Here are some suggestions which could be practiced in various areas for the individuals to experience a

öneriler şu şekilde belirtilebilir:

- Daha az eşya ile ev dekorasyonu yapmak,
- Daha küçük ve zorunlu eşyaların bulunduğu valizlerle seyahat etmek,
- Kişisel stilini yalın parçalarla oluşturmaya önem vermek,
- Elinizdeki ürünü bitirmeden yeni ürün almamak,
- Tüketim azaltılarak daha az atık ortaya çıkarmak,
- Uzun ömürlü ürünleri tercih etmek,
- İsraftan kaçınmak,
- İkinci el alışverişe yönelmek,
- Deneyime yatırım yapmak,
- Çevre dostu ürünleri tercih etmek,
- Yeni ürün almak yerine ürün tamirine yönelmek
- Kullanılmayan eşyaları (giysi, kitap, araç gereç) bağışlamak,
- Sizi yoran kişilerden uzak durarak gerçekten keyif aldığınız ilişkilere zaman ayırmak.

V. DİJİTAL MİNİMALİZM KAVRAMI

Bilişim ve iletişim teknolojilerinde yaşanan gelişmeler, iletişim altyapısının geniş coğrafi alanlara yayılması ve akıllı telefonların piyasaya çıkması ile veri erişiminin zaman ve mekândan bağımsız hale gelmesi, bireylerin, kurumların ve toplumların birbirleri ile ilişkilerinin bir bölümünü çevrimiçi yürütebilmesi her geçen gün daha fazla cihaz ve uygulamanın hayatımıza girmesine neden olmuştur. 2021 yılı dünya internet kullanım istatistiklerine bakıldığında bu durum daha net gözlemlenebilmektedir. Bu verilere göre günde ortalama olarak 7 saate yakın internet kullanılmakta, 3,5 saate yakın TV izlenmekte, 2,5 saat sosyal medyada gezinilmekte, ortalama 2 saate yakın haber ve medya takibi yapılmaktadır.

Son yıllarda daha sık dillendirilen dijital minimalizm esasen, sosyal medya ve internet kullanımının olumsuz etkilerini en aza indirmeyi amaçlayan, çevrimiçi geçirilen zamanı amaca yönelik, faydalı ve ihtiyaç dâhilinde sınırlandırmayı ve dengeli kullanmayı teşvik eden felsefi bir akımdır.

Takip ettiğimiz kişilerin hayatlarının özenle filtrelenmiş dijital tasvirleri, bizlerde ister istemez bir yetersizlik duygusu uyandırmaktadır. Akıl sahibi varlıklar olarak bu dijital hayatların görüldüğü kadar tozpembe olmadığını bilsek dahi, sosyal hayvanlar olarak daha derinlere gömülü olan duygusal ve sosyal devrelerimizi ikna etmenin kolay olmadığı da bir gerçektir.

minimal lifestyle, get rid of the redundancy and have a more peaceful lifestyle:

- Decorate your house with fewer items,
- Travel with smaller baggage containing only the essential properties,
- Create the style with simpler pieces,
- Do not purchase a new product before the available one is consumed,
- Decrease the consumption and create less waste,
- Prefer durable products,
- Avoid waste,
- Prefer second-hand shopping,
- Invest in experiences,
- Prefer environmentally friendly products,
- Repair instead of buying a new product,
- Donate unused items (clothing, books, tools),
- Spare time for relationships you truly enjoy avoiding exhausting persons.

V. THE CONCEPT OF DIGITAL MINIMALISM

Thanks to the developments experienced in the information and communication technologies, the expansion of the communication infrastructure to wide geographies and the smartphones' hitting the market, data access has become independent from the time and venue, and the fact that the individuals, institutions and societies can conduct some of their relations online has enabled the introduction of many more devices and application into our lives every day. When the internet usage statistics for 2021 are evaluated, this situation can be observed better. According to this data, the internet is used on average for 7 hours a day, and TV is watched for approximately 3.5 hours, 2.5 hours is spent on social media, the news and media are followed for about 2 hours on average.

Digital minimalism, which has been expressed frequently in recent years, is a philosophical trend that aims to minimize the negative effects of social media and internet usage, limit the time spent online for the goals, interest and needs and encourage using it in a balanced manner.

Digital portraits filtered diligently of the persons whom we follow create the feeling of inadequacy in us. Even if we, as intellect creatures, know that these digital lives are not as sweet and light as they seem, it is also true that it is not easy to persuade our more

Teknolojinin bilgiye erişim, eğitim, ulaşım, sevdiğimizlerle iletişim ve daha birçok alanda hayatımızı kolaylaştırdığı gerçeği yadsınamaz. Ancak yoğun internet kullanımının beden ve ruh sağlığımızı olumsuz yönde etkilemesi gibi sonuçları da unutulmamalıdır. Günümüzde internet kullanıcılarının büyük çoğunluğu, dikkat çekici olmalarından ötürü negatif, şiddet ve cinsellik içeren uyarılara daha fazla maruz kalmakta bunun sonucunda ruhsal ve bilişsel olarak yorgun ve depresif hisleri artmaktadır. Fiziksel aktiviteden uzak ekran karşısında geçirilen saatlerin uzaması sonucu uyku dengesi ve sağlıklı yeme alışkanlıkları bozularak beden sağlığı tehlike altına girebilmektedir. Sosyal medya uygulamaları her yaşta insanda, sürekli diğeriyle kıyaslama yapılması nedeniyle yetersizlik duygusu ve benlik saygısında azalmaya yol açabilmektedir. Bireyin teknoloji kullanımının negatif etkilerini azaltmak ve hayatına dijital minimalizmi entegre etmek için aşağıdaki hususları yapması tavsiye edilmektedir:

- Çevrimiçi olarak geçirilen süreyi kontrol altında tutmak,
- İnternet bağımlılığının ciddi bir hastalık olduğunun farkına varmak,
- Telefonla geçirilen süreyi azaltmak, yüz yüze teması artırmak,
- Uygulamaların süre kısıtlama seçeneklerinden faydalanarak zaman yönetimi yapmak,
- Sosyal medyada geçirilen sürenin bir kısmını ilgi alanlarınızı geliştirmeye ayırmak,
- Telefon ve bilgisayarda uygulama temizliği yapmak,
- İhtiyacı olan bilgiye daha kısa sürede ulaşmak için güvenilir kaynaklar belirlemek

Dijital minimalizm ile sık olarak anılan bir kavram da 'dijital detoks' ya da 'dijital diyet' kavramıdır. Teknolojik aletlere olan bağımlılık, takıntılı davranışlar ve yoksunluk sendromunun semptomları ile birlikte yeme-içme, fiziksel egzersiz, dışarı çıkma gibi önemli faaliyetlerin olumsuz etkilendiği durumlarda, dijital bir detoksa ihtiyaç duyulduğu söylenebilecektir. Sabah uyanır uyanmaz telefona bakmak, metroda, ulaşım- da sürekli telefon ile vakit geçirmek, canımız sıkılınca internetten ilginç ve komik videolar izlemek, fiziksel iletişim yerine sürekli sosyal medya ve whatsapp gibi uygulamaları kullanmak bağımlılık tehlikesini ortaya çıkarmaktadır. Oxford Sözlüğü'nde dijital detoks

deeply embedded emotional and social circuits as social animals.

It cannot be denied that technology makes our lives easier in terms of access to knowledge, education, transportation, communication with beloved ones and many more areas. However, the negative impact of the intense use of the internet on physical and mental health should be remembered. Most internet users today are subjected to negative stimulants with violent and sexual content since they are catchy, and as a result, the feelings of exhaustion and depression mentally and cognitively increase. As a result of prolonged hours in front of the screen without any physical activity, the sleep balance and healthy eating habits may deteriorate, and physical health may be endangered. Social media applications may cause a feeling of inadequacy and a decrease in the self-esteem of people of all ages since a constant comparison is at stake. It is suggested for the individuals to perform the following to decrease the adverse effects of technology use and integrate minimalism into their lives:

- Control the time spent online,
- Recognize that internet addiction is a serious illness,
- Decrease the time spent on the phone, increase personal contact,
- Conduct time management using the time limiting options of the applications,
- Allocate some of the time spent on social media to the development of the interest areas,
- Clean applications on the mobile phone and computer,
- Specify reliable sources for reaching the necessary information in a shorter time.

Another concept that is used alongside digital minimalism is 'digital detox' or 'digital diet'. It can be stated a digital detox is necessary in the cases of technological tool addiction, obsessive behaviors and the symptoms of deprivation syndrome, and negative effects on important activities such as eating, physical exercise, and going out. The addiction danger occurs by checking the phone first thing in the morning, spending time on the phone in the subway yada tube and other transportation tools, watching interesting and

“kişinin stresi azaltma veya fiziksel dünyada sosyal etkileşime odaklanma fırsatı olarak kabul ettiği, akıllı telefonlar veya bilgisayarlar gibi elektronik cihazları kullanmaktan kaçındığı dönem” olarak tanımlanmıştır. Son yıllarda kişinin akıllı telefonda yoksun kalma korkusu (No Mobile Phone Phobia-nomophobia) ve çevrimiçi olmama korkusu (Netless-phobia) gibi psikolojik rahatsızlıkların da arttığı dikkate alındığında, dijital minimalizm ve dijital detoks kavramlarının önemi daha iyi anlaşılmaktadır. Son yıllarda dijital detoks kamplarıyla mavi ekran ışıklarından uzak şekilde trekking, yoga ve çeşitli atölye çalışmaları ile hayatı anlamlandırma çabaları artmaktadır. Hızlı ve stresli şehir yaşamına bir alternatif olarak sunulan “yavaş şehir (cittaslow)” hareketi ile bağlantılı olarak dijital minimalist bir yaşam da “yavaş medya (slow-media)” adı ile anılmaya başlanmıştır. “Yavaş medya” hareketi, enformasyon akışının yavaş ancak nitelikli olduğu, teknoloji bombardımanından kaçınmak suretiyle tüketicinin üreticiye dönüştüğü, sürdürülebilir, ilerici ve kaliteli medya kullanımını teşvik eden bir oluşum olarak öne çıkmaktadır.

VI. SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

İnsanın mutluluğa ulaşma çabaları tüketim alışkanlıklarını da değiştirmektedir. 21. yüzyılda teknolojik gelişmeler ve küreselleşme sonucunda tüketim ön plana çıkmıştır. Reklamlarla alışveriş hissi sürekli canlı tutulan birey, sürekli bir doyumsuzluk hali yaşamaktadır. Oysa insanın baskın tüketim anlayışından uzaklaşarak daha kontrollü ve daha diğerkâm bir anlayışa ihtiyacı vardır. Esasen, mutluluğun sahip olduğumuz eşyalar ile doğru orantılı olmadığı bilincine vararak hayatımıza sadeliği yerleştirmek düşüncesi önerilmekte ve minimalizm öne çıkmaktadır. Minimalizm bireylerin iyi yaşamı tüketim ve rekabet ile ilişkilendirmelerine alternatif bir bakış açısı getirmekte; günlük tüketim ve buna bağlı oluşan meşguliyetlerin azaltılması ve böylece zaman ve enerjiden tasarruf etme fırsatını sağlamakta; nesnelere amaç değil de araç olarak görmeyi mümkün kılmaktadır. Minimalizmin, kendimiz için önemli olanlara odaklanmak ve geri kalan şeyleri hayatımızdan çıkarmak üzerine olduğu söylenebilecektir.

funny videos on the internet when we get bored, and constantly using applications such as social media and WhatsApp instead of physical communication. Oxford Dictionary defines digital detox as “A period during which a person refrains from using electronic devices such as smartphones or computers, regarded as an opportunity to reduce stress or focus on social interaction in the physical world”. Considering that psychological illnesses such as No Mobile Phone Phobia-nomophobia and netless-phobia have increased in recent years, the concepts of the importance of digital minimalism and digital detox are better conceived. The efforts to make life meaningful through trekking, yoga and various workshops away from the blue lights in the digital detox camps have increased recently. Another minimalist lifestyle which is linked with the cittaslow movement offered as an alternative to the fast and stressful city life, has been mentioned as “slowmedia”. “Slowmedia” movement comes forward as a form in which the information flow is slow but qualified, and the consumer turns into producers who avoid the technological bombarding and which encourages sustainable, progressive and high-quality media usage.

VI. CONCLUSION AND EVALUATION

The efforts of humanity to reach happiness also change consumption habits. Production stands out due to technological developments and globalization in the 21st century. The individual, whose shopping desire is constantly kept alive through advertisements, experiences a continuous dissatisfaction status. In fact, the individual needs a more controlled and more altruist understanding by moving away from the dominant consumption understanding. Essentially, the idea to comprehend that our happiness is not correlated with items we possess and to embrace simplicity in our lives is recommended, thus minimalism becomes prominent. Minimalism brings about an alternative perspective to the individuals' associating the good life with consumption and competition, provides the opportunity to reduce the business created based on this and, thus, to save time and energy, enables to consider the objects as tools, not purposes. It can be stated that minimalism is based on what is essential for us and removing all the rest from our lives.

TÜRKİYE'DE CEZAÎ KONULARDA ULUSLARARASI ADLÎ İŞ BİRLİĞİNİN GELİŞTİRİLMESİ PROJESİ KAPSAMINDA HOLLANDA'YA ÇALIŞMA ZİYARETİ GERÇEKLEŞTİRİLMİŞTİR

STUDY VISIT TO THE NETHERLANDS WITHIN THE SCOPE OF THE PROJECT ON IMPROVING INTERNATIONAL JUDICIAL COOPERATION IN CRIMINAL MATTERS IN TURKIYE

Avrupa Birliği ve Avrupa Konseyi tarafından desteklenen ve Bakanlığımızın nihâî faydalanıcısı olduğu Türkiye'de Cezaî Konularda Uluslararası Adlî İş Birliğinin Geliştirilmesi Projesi kapsamında 30 Mayıs - 1 Haziran 2022 tarihleri arasında Hollanda'ya bir çalışma ziyareti gerçekleştirilmiştir. Ziyaret kapsamında proje hedeflerine yönelik bilgi ve tecrübe paylaşımı amaçlanmıştır.

Adalet Bakan Yardımcımız Sayın Hasan Yılmaz başkanlığındaki ülkemiz heyetinde Ankara Cumhuriyet Başsavcımız ve İstanbul Cumhuriyet Başsavcivekilimiz de yer almıştır.

Söz konusu ziyaret çerçevesinde, Hollanda Adalet ve Güvenlik Bakanlığında ve ulusal ve uluslararası adlî iş birliğine ilişkin farklı merkezlerde toplantılar yapılmıştır.

Ziyarete, Hollanda'da adlî iş birliği konusunda Merkezî Makamın yapısı, rolü, adlî iş birliğinin hukuki dayanakları, adlî ve idari makamlar arasındaki koordinasyon, irtibat birimi olarak görev yapan bölgesel ve ulusal adlî iş birliği merkezleri arasındaki eşgüdüm ve personel eğitimi süreçleri gibi konular ele alınmıştır.

study visit was performed to the Netherlands between May 30th and June 1st 2022 within the scope of the Project on Improving International Judicial Cooperation in Criminal Matters in Türkiye, supported by the European Union as well as the Council of Europe, and in which our Ministry participates as a final beneficiary. The visit aimed to share information and experiences with regard to the objectives of the project.

The delegation of Türkiye, presided by the Deputy Minister of Justice Hasan Yılmaz, also included the Chief Public Prosecutor of Ankara and Deputy Chief Public Prosecutor of İstanbul.

Within the scope of the aforementioned visit, meetings were held in the Ministry of Justice and Security of the Netherlands as well as different centres responsible for national and international judicial cooperation.

The visit focused on matters such as the structure and role of the central authority of the Netherlands dealing with judicial cooperation, legal grounds for judicial cooperation, coordination between judicial and administrative authorities, coordination among the regional and national judicial cooperation centres serving as contact points and personnel training processes.

Prof. Dr. Nuray EKŞİ

COVID-19 SÜRECİNDE MİLLETLERARASI ÖZEL HUKUK

PRIVATE INTERNATIONAL LAW DURING THE COVID-19 PANDEMIC

Prof. Dr. Nuray Ekşi'nin 2021 yılında okuyucuyla buluşan Kovid-19 Sürecinde Milletlerarası Özel Hukuk başlıklı kitabı, milletlerarası özel hukuk alanında Kovid-19 salgınının oluşturduğu sorunlar ve bu sorunları aşmak için atılan adımların çerçevesini çizen ilk eserlerden birisidir.

Kitabın ilk bölümünde Kovid 19 salgınına karşı alınmış olan idari önlemlerin ve yasal düzenlemelerin Anayasa hukuku ve insan hakları hukuku açısından bir değerlendirilmesi yapılmaktadır. Bu bölümde mukayeseli hukuk ve uluslararası insan hakları belgeleri ışığında eser zenginleştirilerek okuyucuya geniş bir bakış açısı kazandırılmaktadır. Kitabın ikinci bölümünde, Kovid-19 salgınına karşı alınmış olan tedbirlerden kaynaklanan hukuki meseleler, milletlerarası özel hukuk perspektifinden değerlendirilmektedir. Bu kapsamda yazar göç ve iltica hukuku, devletler genel hukuku, borçlar hukuku, ticaret hukuku, iş hukuku, rekabet hukuku ve milletlerarası usul hukuku gibi farklı hukuk disiplinlerine ilişkin çok yönlü bilgiler sunmaktadır.

Kitabın son bölümünde ise Kovid-19 salgınının, milletlerarası ticari uyuşmazlıkların çözümünde en çok tercih edilen yöntemlerden biri olan milletlerarası tahkim yargılamaları üzerine etkileri tartışılmaktadır. Bu çerçevede salgın nedeniyle milletlerarası tahkim merkezlerinin almış oldukları tedbirler ve salgın sonrası kullanımı oldukça yaygınlaşan çevrimiçi uyuşmazlık çözüm yöntemleri hakkında bilgi sunulmaktadır.

Kitap, hayatımızın pek çok alanında uzun yıllar etkisini hissettirecek Kovid-19 salgını gibi güncel bir meseleyi ele alması ve yazarın konuyu farklı hukuk disiplinleri açısından inceleyerek değerlendirmelerde bulunması nedeniyle geniş kitlelere hitap etmektedir. Farklı hukuk alanlarında çalışanlara faydalı olacağına inandığımız kitabın yazarı değerli hocamızı tebrik ediyoruz.

The book of Prof. Nuray Ekşi, "Private International Law during the Covid-19 Pandemic", which was published in 2021, is one of the first works about the problems caused by the Covid-19 pandemic in respect of Private International Law, drawing the framework of the steps that have been taken to overcome these problems.

The first part of the book presents a comprehensive evaluation of the administrative measures and legal regulations against the Covid-19 pandemic in terms of constitutional and human rights law. In this part, the work is enriched with comparative law and various international human rights reports to give a broad perspective to readers. In the second part of the book, legal issues arising from the measures taken against the Covid-19 pandemic are evaluated from the perspective of private international law. Within this scope, the author provides comprehensive information on various legal disciplines such as immigration and asylum law, international public law, law of obligations, commercial law, labour law, competition law and international civil procedural law.

The last part of the book discusses the effects of the Covid-19 pandemic on international arbitration cases which is one of the most preferred methods in the settlement of international commercial disputes. Within this framework, the author evaluates the measures taken by international arbitration centers due to the Covid-19 pandemic and provides information on the methods for the online settlement of disputes which have become very popular after the pandemic.

The book addresses to large groups of people not just because it discusses such a current issue as the Covid-19 Pandemic which will continue its influence for long years in many areas of our lives but also the author evaluates the subject by examining it in terms of various legal disciplines. Believing that the book will be beneficial for those working on different legal disciplines, we congratulate its esteemed author.

Prof. Dr. Gülin GÜNGÖR
TÜRK MİLLETLERARASI ÖZEL HUKUKU

Prof. Dr. Gülin GÜNGÖR tarafından hazırlanan ve Ekim 2021 tarihinde İkinci Basısı yapılan Türk Milletlerarası Özel Hukuku başlıklı kitap, 407 sayfadan oluşmaktadır. Kitabın başında Türk Milletlerarası Özel Hukukunun konusu ile milletlerarası özel hukukun kaynakları konularına yer verilerek okuyucunun konuya ilişkin temel kavramlar hakkında bilgi sahibi olması amaçlanmıştır. Bu kısımda milletlerarası özel hukukun kaynakları konusuna da yer verilmiştir.

Esasen Milletlerarası Özel Hukuk doktrini, milletlerarası düzenleme çalışmalarını, milletlerarası hukukun yazılı ve yazısız kurallarını karşılaştırmalı hukuk metodu ile inceleyerek genel ilke ve esasları bulup çıkararak uygulayıcıya yardımcı olmayı amaçlar. Kitapta, Türk Milletlerarası Özel Hukuku'nun özel hukuk kısmı olan Kanunlar İhtilafı ve Usul Hukuku konuları iki ana bölümde incelenmiştir.

Kitabın Birinci Bölümünde Kanunlar İhtilafı Hukuku ele alınmıştır.

Bu kapsamda yabancılik unsuru taşıyan hukuکی olay, işlem ve ilişkilere uygulanacak hukukun tespitine ilişkin hukuکی sorunlar ile hukuکی soruna maddi çözüm getirecek hukuکی işaret eden bağlama kuralları incelenmiştir. Bu kısımda 5718 sayılı Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkında Kanun kapsamında Türk Kanunlar İhtilafı Hukuku ayrıntılı olarak ele alınmıştır.

Kitabın İkinci Bölümü'nde ise Kanunlar İhtilafı Hukuku'nun tamamlayıcısı olarak Türk Milletlerarası Usul Hukuku konuları incelenmiştir.

The book entitled "Turkish Private International Law", which is authored by Prof. Dr. Gülin GÜNGÖR, consists of 407 pages and the second edition of which was published in October 2021. The book starts with the subjects of Turkish Private International Law and the sources of private international law and aims to inform the reader about the basic concepts of the subject. This section also includes the sources of private international law.

The doctrine of Private International Law basically aims to help the practitioner by examining international regulation studies, written and unwritten rules of international law with the comparative law method, as well as finding out the general principles. The subjects of Conflict of Laws and Procedural Law, which are included in the private law section of Turkish International Private Law, are examined under two main chapters in the book.

The first chapter of the book deals with Conflict of Laws. In this regard, questions of law related to the determination of the law to be applied to legal events, transactions and relations with foreign elements and binding rules indicating the law that will offer a material solution to the question of law are discussed. This section elaborates on Conflict of Laws under the Law No. 5718 on International Private and Procedural Law.

The second chapter of the book deals with the subjects of Turkish International Procedural Law as a complement to Conflict of Laws.

In this context, international jurisdiction of Turkish Courts, agreements relating to jurisdiction, exemption from

ULUSLARARASI HUKUK KİTAPLIĞI INTERNATIONAL LAW LIBRARY

Prof. Dr. Gülin GÜNGÖR

TURKISH PRIVATE INTERNATIONAL LAW

Bu kapsamda Türk Mahkemelerinin milletlerarası yetkisi, yetki antlaşmaları, yabancı devletin yargı muafiyeti, yabancıların teminat gösterme yükümlülükleri, yabancı mahkeme kararlarının tanıma ve tenfiz işlemleri inceleme konusu yapılmıştır. Bu bölümde yargı hakkı ve yargı hakkının sınırları da ayrıntılı olarak ele alınmıştır. Kitabın bu bölümünde, milletlerarası sözleşme hükümlerine göre yabancı mahkeme kararlarına hukuki sonuç bağlanması konusu ayrıntılı olarak incelenmiştir. Bu kısımda Nafaka Alacaklarının Yabancı Memleketlerde Tahsili ile İlgili Sözleşme, Çocuklara Karşı Nafaka Yükümlülüğü Konusundaki Kararların Tanınması ve Tenfizine İlişkin Sözleşme, Nafaka Yükümlülüğü Konusundaki Kararların Tanınmasına ve Tenfizine İlişkin Sözleşme, Çocukların Velâyetine İlişkin Kararların Tanınması ve Tenfizi ile Çocukların Velâyetinin Yeniden Tesisine İlişkin Sözleşme, Velâyet Sorumluluğu ve Çocukların Korunması Hakkında Tedbirler Yönünden Yetki, Uygulanacak Hukuk, Tanıma, Tenfiz ve İşbirliğine Dair Sözleşme, Çocuk Nafakası ve Diğer Nafaka Türlerinin Uluslararası Tahsiline İlişkin Sözleşme, Evlilik Bağına İlişkin Kararların Tanınması Hakkında Sözleşme ile Çocukların Korunması ve Ülkelerarası Evlât Edinme Konusunda İşbirliğine Dair Sözleşme de ele alınarak incelenmiştir.

Kitabın, milletlerarası özel hukuka ilişkin temel düzenlemeleri ve Türk Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku konularını teori ve uygulama zaviyesinden ayrıntılı olarak ele alması bakımından konuyla ilgilenenlere faydalı olacağı düşüncesiyle kıymetli yazarını tebrik ediyoruz.

jurisdiction of foreign states, obligations of foreigners to provide guarantee, recognition and enforcement processes of foreign court decisions are examined. Furthermore, this section elaborates on the right to jurisdiction and the limits of the right to jurisdiction. The subject of binding foreign court decisions to legal consequences according to the provisions of international conventions is examined in detail in this chapter of the book. The following Conventions are also addressed and reviewed in this part: Convention on the Recovery Abroad of Maintenance, Convention on the Recognition and Enforcement of Decisions Relating to Maintenance Obligations Towards Children, Convention on the Recognition and Enforcement of Decisions Relating to Maintenance Obligations, Convention on Recognition and Enforcement of Decisions concerning Custody of Children and on Restoration of Custody of Children, Convention on Jurisdiction, Applicable Law, Recognition, Enforcement and Cooperation in Respect of Parental Responsibility and Measures for the Protection of Children, Convention on the International Recovery of Child Support and Other Forms of Family Maintenance, Convention on the Recognition of Decisions Relating to the Matrimonial Bond and Convention on Protection of Children and Co-operation in Respect of Intercountry Adoption. We would like to congratulate the esteemed author for her thought that this book would be useful to those who are interested in the subject in terms of dealing with the basic regulations of private international law and the topics of Turkish Private International Law and Procedural Law in detail from the point of view of theory and practice.

GENEL MÜDÜRLÜĞÜMÜZ'DEN

YENİ GÖREVE BAŞLAYANLAR

Mütercim Zeynep Şeyma MASCA,
Zabıt Kâatibi Anıl MANAV,
Zabıt Kâatibi Hüseyin Taylan YAĞMUR,
Zabıt Kâatibi İsmail ZORBAZ,
Zabıt Kâatibi Nigar TÜRKSÖY,
Genel Müdürlüğümüzde göreve başlamışlardır.

**Arkadaşlarımıza hoş geldiniz der,
yeni görevlerinde başarılar dileriz.**

BİRİNCİ SINIFA AYRILAN VE BİRİNCİ SINIF OLAN YÖNETİCİ VE TETKİK HÂKİMLER

Daire Başkanı Mutlu İlker BELGİN,
Tetkik Hâkimi Muhammed ZEYBEK,
Tetkik Hâkimi Bahattin EMRE,
Londra Adalet Müşaviri Umut İlhan DURMUŞOĞLU
terfi ederek birinci sınıf olmuştur.
Tetkik Hâkimi Rahime Füsün ÖZKANAKTI terfi
ederek birinci sınıfa ayrılmıştır.

**Arkadaşlarımıza başarılarının
devamını diliyoruz.**

NEWLY APPOINTED PERSONNEL

Translator Zeynep Şeyma MASCA,
Court Clerk Anıl MANAV,
Court Clerk Hüseyin Taylan YAĞMUR,
Court Clerk İsmail ZORBAZ,
Court Clerk Nigar TÜRKSÖY have been appointed
to our General Directorate.

**We would like to say welcome and wish them
success in their new appointment.**

MANAGERS AND RAPPORTEUR JUDGES ALLO- CATED AND DESIGNATED AS FIRST CATEGORY

Head of Department Mutlu İlker BELGİN,
Rapporteur Judge Muhammed ZEYBEK,
Rapporteur Judge Bahattin EMRE,
Judicial Counsellor in
London Umut İlhan DURMUŞOĞLU
have been promoted and designated as first
category.

Rapporteur Judge Rahime Füsün ÖZKANAKTI has
been promoted and allocated as first category.

We wish them continued success.

FROM THE DIRECTORATE GENERAL

BAŞKA GÖREVE ATANANLAR

Tetkik Hâkimi Çiğdem Öngeç PEKKAYA
Ceza İşleri Genel Müdürlüğüne,
Tetkik Hâkimi Bilgin ÇİÇEK
Ceza İşleri Genel Müdürlüğüne,
Tetkik Hâkimi Cahide Sultan ERTÜRK
Türkiye Büyük Millet Meclisine,
Teknisyen Selin KILIÇ
Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanlığına,
Zabıt Kâtibi Sibel USLU
Eğitim Dairesi Başkanlığına,
Zabıt Kâtibi Osman ÖZEL
Niğde Adliyesine atanmışlardır.

**Arkadaşlarımıza yeni görevlerinde
başarılar diliyoruz.**

GÖREVİNDEN AYRILANLAR

V.H.K.İ. Emel SARIKAYA emekli olmuştur.
Kendisine yeni hayatlarında mutluluklar dileriz.

VEFAT

V.H.K.İ Yeter ÇELİK,
09.03.2022 tarihinde vefat etmiştir.
**Merhumeye Allah'tan rahmet,
ailesi ve sevenlerine başsağlığı ve sabırlar
dileriz.**

PERSONNEL ASSIGNED TO OTHER POSITIONS

Rapporteur Judge Çiğdem Öngeç PEKKAYA
has been appointed to Directorate General
for Criminal Affairs.

Rapporteur Judge Bilgin ÇİÇEK has been
appointed to Directorate General for Criminal
Affairs.

Rapporteur Judge Cahide Sultan ERTÜRK
has been appointed to Turkish Grand
National Assembly.

Technician Selin KILIÇ has been appointed
to Directorate of Communications of
Presidency.

Court Clerk Sibel USLU has been appointed
to Department of Training.

Court Clerk Osman ÖZEL has been appointed
to Niğde Courthouse.

We wish them success in their new posts.

RESIGNED PERSONNEL

DPCO Emel SARIKAYA has retired.

**We wish her all the best for the new phase of
her life.**

DEMISE

DPCO Yeter Çelik deceased on 09.03.2022.

**May Allah's mercy be upon the deceased,
we express our condolences to her family and
loved ones.**

DIŞ İLİŞKİLER VE AVRUPA BİRLİĞİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
DIRECTORATE GENERAL FOR FOREIGN RELATIONS & EU AFFAIRS

www.diabgm.adalet.gov.tr

@diabgm_tr

@diabgm_en